

SCARLETT JOHANSSON ♀ ANA ZADNIK ♀ MARJANCA POLUTNIK ♀ CARL FÖLSTER

PLAYBOY

PLAYBOY

SEPTEMBER 2017

5,99 €
50 HRK

► INTERVJU

SCARLETT
JOHANSSON

»MONOGAMIJA
NI NARAVNA«

KO ZASRBI
TAM SPODAJ

ALI ZARADI ČESA VAM LAHKO
ODPADE PREMOŽENJE

SERLIANA
ROSIDA

BOJEVNICA LUČI

BREZ SRAMU

MARJANCA POLUTNIK

ABARTH

124 SPIDER
EN KONCEPT
DVE IZVEDBI

ROLLS-ROYCE
NE VEDNO NA CESTI

SUPERKARPATA
TROPHY
ROMUNSKI
DAKAR

► 20V

CARL
FÖLSTER
GEEK NA
LONGBOARDU

»ČE TI MOŽGANI DELAJO,
LAHKO NAREDIŠ KARKOLI«

QUADRO 4

PORTRET:
ANA ZADNIK

HOTEL
ALEKSANDER

www.playboy.si

Izdelki Zlato polje ponujajo najboljše iz narave. Riži, testenine, kaše, zdrobi, kosmiči in žita za zajtrk so del tradicionalne slovenske kuhinje že več kot 90 let in zadnjih 30 let združeni pod blagovno znamko Zlato polje. So izvrstna osnova za kuharsko ustvarjanje, pa naj gre za vsakdanje jedi ali vrhunske kulinarične mojstrovine. Riž Sant' Andrea Zlato polje je med slovenskimi potrošniki prvi izbor za pripravo jedi z rižem.

Ena najuglednejših blagovnih znamk v Sloveniji, Alpsko mleko, je že 50 let sopotnica najboljših: tistih, ki prisegajo na odličnost in višjo kakovost, ko gre za mleko. Medalje so zapisane v njegovem DNK, saj spremlja slovenske olimpijce, ki posegajo po skoraj nadzemeljskih uspehih. Ob tem se ponaša tudi s svojimi: medalja kakovosti Qudal dokazuje, da bi anketirani potrošniki izmed vsega mleka zaradi najvišje kakovosti najprej izbrali prav Alpsko mleko. Že prvi litri, napolnjeni v Ljubljanskih mlekarnah leta 1967, so prišli iz tedaj najsodobnejšega proizvodnega obrata, in tako je tudi danes. Nosilec znaka izbrana kakovost, ki pomeni 100-odstotno slovensko pridelavo in predelavo ter višjo kakovost, že 50 let zagotavlja tisto, kar navdušuje potrošnike vseh generacij: okus po domu.

Od leta 1974, ko je nastopila na trgu, je Poli še vedno prva in najbolj priljubljena piščančja posebna klobasa na tržišču. Prva je po inovacijah, po novih izdelkih in po kakovosti. Priljubljena je pri potrošnikih vseh generacij, še posebej pri otrocih. Zanj skrbijo predani strokovnjaki, ki nadzorujejo vzrejo in predelavo piščančjega mesa. Na Poli so nori vse od Skandinavije do Sredozemlja, vedno bolj prodorna in vedno bolj uspešna pa je tudi drugod po svetu, vse do Združenih arabskih emiratov.

Legendarna pijača navdušuje mlade in stare od leta 1953, ko smo jo Slovenci prvič spoznali in pokusili v Planici. Oče Cockta, Emerik Zelinka, je uporabil plodove šipka, prijetno kiselkast vitamin C, koktejl (od tod ime!) zelišč, izvirske vode in karameliziran sladkor. Izvirna receptura ostaja nespremenjena od prve stekleničke, ki jo je, tako kot napis na njej, oblikoval Sergej Pavlin. Petintrideset let po premieri se je Cockta vrnila v Planico, danes pa jo poznajo po vsem svetu.

moje **ZNAMKE,** *n*

V Mercatorju se vrhunske znamke počutijo kot doma. Ponosne na včerajšnjo tradicijo in svoje današnje kupce, vedno v iskanju najboljših rešitev za jutrišnje izzive.

najboljše **ZNANKE.**

Mercator
moj najboljši sosed

Uživajte poletje

Poletje je tu, vzemite si čas zase in za najbližje ter se odpravite na nepozabno potovanje. Potujte v slogu, udobno in varno.

ADRIA MATRIX

Eden za vse

Vsi avtodomi Matrix imajo inteligentno oblikovano zasnovo. Dvižna postelja v sprednjem delu je povsem vgrajena v strešni prostor, pod njo pa je večji jedilni prostor. Ergonomsko zasnovana kuhinja v obliki črke V in kopalnica v hotelskem slogu ter udobne postelje zagotavljajo neverjetno udobje na poti. Izbirate lahko med avtodomi Matrix Access na podvozju vozila Citroen, modeli vstopnega razreda, ki zagotavljajo optimalno opremljenost, vključno z ogrevanjem Truma, ali avtodomi Plus na podvozju vozila Fiat s še več opreme. Če želite najboljši avtodom tipa crossover, izberite model Supreme, zgrajen na vozilu Renault Master, z ogrevanjem Alde. Potovanje nadaljujte na si.adria-mobil.com

ADRIA

Člane Kluba OMV SMILE & DRIVE razvijamo!

Če še niste, si kartico zvestobe Kluba OMV SMILE & DRIVE priskrbite čim prej, zbirajte točke zvestobe ob vsakem nakupu in uživajte v **mnogo ugodnostih na bencinskih servisih OMV**. V vročem avgustu si lahko tako privoščite Radensko z okusom samo za točke, brez doplačila, pripravili pa smo tudi posebno ugodno ponudbo vode Zala (6 x 1 l). Večkrat letno lahko izkoristite posebne akcije, ki veljajo omejen čas. Za poletje smo pripravili ugodno akcijo **vrhunske posode Tefal**, ki jo ob unovčenih 100 točkah zvestobe dobite kar **50 % ceneje!** Kolekcija vključuje ponve za različne namene, kot sta priprava paelje, rib in palačink ter peka na žaru ipd. Poleg tega poteka posebna **nagradna igra**, ki se bo nadaljevala tudi v jesen in v kateri sodelujete samodejno ob vsaki uporabi kartice zvestobe. Vsak mesec namreč med vsemi uporabniki kartice izžrebamo kar 40 srečnejšev in podarimo **10 vrednostnih kartic OMV, 10 x 1000 točk zvestobe, 10 avtopranj TOP v avtopralnici TopWash in 10 priložnostnih nagrad OMV SMILE & DRIVE**. Vsaka uporaba kartice zvestobe poveča vaše možnosti pri žrebu, zato se še danes včlanite, nakupujte s točkami ter uživajte v ugodnostih in nagradah.

www.omv.si

Prepričajte jo z romantičnim večerom

Te je na dopustu očarala dolgonoga lepota in ne veš, kako bi jo prepričal, da si ravno ti tisti pravi? Nedvomno ti bo uspelo z romantičnim večerom v dvoje. Dobra hrana in žlahtna kapljica, za piko na i pa ogled romantičnega filma. Se sprašuješ, kako?

Preprosto preklopi na **Total TV!** Satelitska televizija ti namreč omogoča spremljanje najljubših vsebin kjerkoli in kadarkoli. Spremljaj **najboljše športne, filmske, otroške, dokumentarne in zabavne vsebine tudi v HD!** Ob tem pa boš prejel programa **Cinestar Premiere HD1 in 2** za kar dve leti **brez doplačila** (z vezavo za 24 mesecev) ter **brezplačno namestitev opreme**.

Total TV vse to novim naročnikom šest mesecev omogoča za **samo 14 €!** Ne zamudite akcije in storitev naročite še danes. Več informacij na: **080 45 67** ali www.totaltv.si.

telemach

total TV

OMV

Glavni in odgovorni urednik: **Borut Omerzel**

Art direktor: **Gojko Zrimšek**

Likovna in tehnična urednica:

Renata Grabner Čapelnik

Urednik fotografije: **Saša Kapetanovič**

Digitalna obdelava fotografij: **Aleš Makovec,**

Simon Kjostarov

Skeniranje: **AM LJUBLJANA, d. o. o.**

Sodelavci: Mišo Alkalaj, Nika Arsovski, Esad Babačić, Branko Božič, Andrej Bučar, Staša Cafuta Trček, Noah Charney, Tina Curk, Neja Drozg, Jasmina Dvoršek, Igor Fabjan, Sebastian Horvat, Darjo Hrib, Matevž Hribar, Jakica Jesih, Primož Jurman, Brane Kastelic, Gaber Keržišnik, Urška Košir, Hermína Kovačič, Špela Kožar, Goran Krstič, Bojan Levič, Danaja Lorenčič, Jaka Lucu, Dušan Lukič, Dijana Matkovič, Max Modic, Gregor Pavšič, Stjepan Pervan, Sebastijan Plevnjak, Petra Rozman, Vasja Semolič, David Stropnik, Tina Torelli, Zvone Šeruga, Erik Šifer, Nataša Zajc, Gregor Zalokar, Marjan Žiberna

Fotografi: Andraž Blaznik, Aleš Bravničar, Bor Dobrin, Matej Grošelj, Saša Kapetanovič, Helena Kermelj, Urška Košir, Ivana Krešič, Marko Delbello Očepek, Aleš Pavletič, Uroš Podlogar, Primož Predalič, Črt Slavec, Boštjan Vidraz

Izdaja: ADRIA MEDIA LJUBLJANA, založništvo in trženje, d. o. o., Bleiweisova cesta 30, 1000 Ljubljana, www.adriamedia.si

Predsednik uprave: **Tomaž Drozg**

Uredniška direktorica: **Meta Kač**

Direktorica prodaje in marketinga: **Špela Gutnik**
Svetovalka uprave za oglasno trženje: **Gordana Kos**

Oglasno trženje:

ADRIA MEDIA LJUBLJANA, založništvo in trženje, d. o. o., Bleiweisova cesta 30, 1000 Ljubljana, tel.: 3000 731, faks: 3000 715, trženje revije: **Uroš Jakopič**, 01/3000 770; urosjakopic@adriamedia.si
trženje spletnih strani: **Nina Pranjic**, 01/300 06 35; nina.pranjic@adriamedia.si

Naročniška služba:

Informacije o naročninah: 01/3000 789, 01/3000 762
Telefonsko naročanje: 04/511 64 44
Spletno naročanje: <http://www.adriamedia.si/narocnine@adriamedia.si>

Naročanje starejših izvodov: 01 3000 789;

Pri naročanju starejših izvodov revij poština ni vključena v ceno.

Uredništvo:

Playboy, Bleiweisova c. 30, 5. nadstropje, 1000 Ljubljana, tel.: 01 3000 700, faks: 01 3000 713, e-pošta: playboy@adriamedia.si

Tisk: **Radin print, d. o. o., Sveta nedelja, Hrvaška**

Distribucija: **Delo prodaja, d. d.**

PLAYBOY ENTERPRISES, INTERNATIONAL

Hugh M. Hefner – Editor-in-Chief

U. S. PLAYBOY

Ben Kohn – Chief Executive Officer

Cooper Hefner – Chief Creative Officer

Michael Phillips – SVP, Product

James Rickman – Executive Editor

PLAYBOY INTERNATIONAL PUBLISHING

Reena Patel – Chief Commercial Officer & Head of Operations

Mary Nastos – Intl Publishing Operations Director

Gabriela Cifuentes – Digital Asset Manager

PLAYBOY, PLAYMATE, PLAYMATE OF THE MONTH, PLAYMATE OF THE YEAR, RABBIT HEAD DESIGN and FEMLIN DESIGN are trademarks of and used under license from Playboy Enterprises International, Inc.

© 2017 AM LJUBLJANA, d. o. o.

© 2017 PLAYBOY, as to material published March/April 2017, May/June 2017, July/August 2017 U.S. Editions of PLAYBOY.

Na podlagi drugega odstavka 41. člena Zakona o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 117/06) in prvega odstavka 52. člena Pravilnika o izvajanju zakona na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 141/06 in 52/07), sodi revija med izdelke, za katere se obračuna in plačuje davek na dodano vrednost po stopnji 9,5 %.

Naklada: 5.800 izvodov

ISSN: 1580-6294

Fotografija na naslovnici: **Aleš Bravničar**

ADRIA MEDIA
LJUBLJANA

»Če ti možgani delajo, lahko narediš karkoli«

Tako pravi Jakičin intervjuvanec v dvajsetih vprašanjih, geek na longboardu, ki je opustil mainstreamovsko pot zahodnjaka in se predal tistemu, kar ga v življenju res veseli. No, res pa mu možgani odlično delajo. Nič manj oziroma morda še bolj je zanimiva življenjska pot indonezijske lepote, ki krasi tokratno naslovnico, saj se ji je uspelo prebiti v sam svetovni vrh iz popolne revščine, hkrati pa ji to ni zlomilo duha in njeno srce še vedno bije z domačimi, ki se jih ne sramuje, prav nasprotno. Glavna intervjuvanka, svetovna zvezda Scarlett Johansson, pa poudarja, »da bomo došli, da vodja ne more biti uspešen, če ni v stanju biti ranljiv, radoveden, sočuten«. Nemara ima v mislih (tudi) 'svojega' arogantnega predsednika ... Če vodja ni v stanju poskrbeti za svoje ljudi, če mu zanje ni mar, potem pač ni uspešen. Imejmo to v mislih, ko nam tudi v poletni vročini blebetajo svetovni in domači politiki, ne pozabimo, kaj in kako so delali ne samo nekaj zadnjih tednov pred volitvami, ampak kaj, zakaj, za kaj in za koga počnejo že vso svojo kariero. Kariero pa ima nadvse uspešno Rečanka Ana Zadnik, ki je diplomirala v Ljubljani in od tod krenila v svet. Torej lahko rečemo, da je v Sloveniji dobila izvrstno znanje, na katerem gradi. To je lepo, kot je lepa tudi slovenska prestolnica, sploh avgusta, ko v njej ni gneče. Toda kaj poreče njen župan, saj Johanssonova pravi, da ima ona New York »še vedno za najboljšo mesto na

svetu«, a hkrati doda, da je pri tem zelo pristranska. Tega iz ust ljubljanskega župana, ki mu gredo za lepoticenje mesta vse pohvale, še nisem slišal. In tudi če nikoli ne bom, nič hudega, da bo le poskrbel, da nam oglašni panoji ne bodo zakrili marsičesa lepega, s čimer se diči bela Ljubljana. Ker Ljubljana je zgodba o uspehu, dokler služi svojim prebivalcem, tako samim Ljubljancem kot tudi vsem drugim Slovencem in Slovenkam, ki jo imamo radi. Tudi Mariborčani, kajne, hehe. Pa Metlika Črnomelj in Črnomelj Metliko. Pa Piran Portorož in Portorož Piran. In Koper Izola in Izola Koper ... Hej, zunaj je 37 stopinj, uživajmo v vročini!

Marjanca Polutnik & Aleš Bravničar

Jakica Jesih & Carl Fölster

Gojko Zrimšek

Dušan Lukič

Tina Torelli

Aleš Bravničar & Serliana Rosida

052

Intervju Scarlett Johansson

Iskren pogovor s filmsko zvezdo, ki je ne zanima, da je na samem vrhu lestvice igralcev, katerih filmi so bili najbolj dobičkonosni v letu 2016, o materinstvu, partnerstvu, monogamnosti, glasbi, politiki in seveda filmu. Tudi o tem zakaj še kar igra smrtonosne superženske in kako je nanjo vplivala izvolitev Donalda Trumpa za predsednika.

066

- 008 TOP TVITI
- 010 SVÉTNÍK
- 012 SANJSKO DEKLE: MARJANCA
POLUTNIK
- 018 MAGNET: POGON ZA VAŠE KOLO
- 020 MAGNET: IZ ZAKULISJA
- 028 MAGNET: ZVERINA GSi
- 030 MAGNET: VESPA 946 RED
- 032 MAGNET: NAPOVEDNIK
- 034 MAGNET: GLASBA
- 036 MAGNET: FILM
- 038 OBJEKTIV: VEČ KOT LE TOČKA
NA HORIZONTU

040

- 040 SERLIANA ROSIDA:
BOJEVNICA LUČI
- 052 INTERVJU: SCARLETT JOHANSSON
- 062 QUADRO4: ZABAVA NA KVADRAT
- 066 AEROBOAT S6: KO V VALOVE
ZAREŽE ROLLS-ROYCE
- 068 ABARTH 124 SPIDER:
EN KONCEPT, DVE IZVEDBI
- 072 SPOLNO PRENOSLJIVE OKUŽBE
- 076 DANA TAYLOR: NAJDENI PARADIŽ
- 090 20V CARL FÖLSTER: GEEK NA
LONGBOARDU
- 096 SUPERKARPATA TROPHY:
ROMUNSKI DAKAR
- 103 RAINA LAWSON: SIJE V KALIFORNIJI
- 110 PORTRET ANE ZADNIK
- 116 HOTEL ALEKSANDER:
VSE, KAR SI ŽELITE. VSE
- 120 PLAYBACK

090

Vroč poletje

Morda letos na Jadranu uzrete celo luksuzni gliser, o katerem pišemo. To bi ne bilo čudno, saj je kolega iz redakcije julija nedaleč od Rta Kamenjak s svoje plavajoče lupinice uzrl eno najnovejših in najnovejših jaht na svetu, ki je v lasti nekega ruskega oligarha. Morda se vam ob branju 20V porodi ideja, kako dovolj zaslužiti, da boste vse leto srfali in longboardali na Kanarskih otokih in s tem še celo zaslužili. Če ste prestari za to, naj intervju prebere še vaš otrok ali pa vnuk. Prebere naj tudi življenjsko zgodbo Serliane, junakinje naše naslovnice in prvega piktoriala, ki je odraščala v indonezijski vasi v veliki revščini, a je danes lahko navdih številnim ljudem po vsem svetu

JUTRANJA
IZDAJA
VSAK DAN,
TUDI OB
NEDELJAH IN
PRAZNIKIH.

ZA DVA
NOVICA

ZAGOTOVITE SI LETNI DOSTOP ZA SAMO 15 EVROV.

DELO E » » I S P R E S

VSE, KAR MORATE VEDETI

DELO.SI/EKSPRES

Dostopno v trgovini

App Store

ANDROID APLIKACIJA DOSTOPNA V

Google play

Sproščeno kamorkoli – z zavarovanjem Tujina.

Sebi in svojim najbližjim boste zagotovili dodatno varnost v tujini v primeru zdravstvenih težav in kritje morebitnih stroškov zdravstvenih storitev, ki bi ob tem nastali. Če v tujino potujete večkrat letno, sklenite letno zavarovanje Tujina Multitrip* – sklenete enkrat in velja celo leto, tudi za vso družino. Poleg tega dobite še DARILO.

* Vključite se v program Varuh zdravlja in prejeli boste 10-odstotni popust.

tujina
www.vzajemna.si

BioGaia za brezskrbne počitnice. Doma in v tujini.

Odhod na počitnice je primeren čas za okrepitev zdravega ravnovesja vaše črevesne mikrobiote. BioGaia probiotične žvečljive tablete so obvezen sestavni del vsake potovalne lekarne. Ne vsebujejo alergenov in so primerne za otroke, starejše od 3 let, in odrasle.

www.biogaia.si

BioGaia®

AKTIVNI.SI

Aktivni.si je glasnik zdravja, gibanja, dobrega počutja in pozitivnega duha. Verjamemo, da lahko skupaj poiščemo skladnost med cilji in stvarmi, ki so nam pomembne, da lahko premagamo strahove in odlašanja, da lahko oblikujemo nove navade, vemo, da dobro počutje in zdravje ni le stvar telesnega treninga in zmogljivosti ... Zato boste na spletnem mestu vsak dan našli motivacijo, napotke in nasvete, treninge, slastne recepte, dotaknemo se tudi odnosov, pišemo o psihologiji in poskrbimo za razvajanje in sprostitve. Delite svoje popotovanje z nami #AktivniSi.

aktivni.si

Uživajte poletje brez slabosti med potovanji

Ingver v izdelku Antimetil® zmanjša občutek nelagodja, ki spremlja slabost in bruhanje med potovanjem. Ena tableta vsebuje 50 mg standardiziranega suhega izvlečka ingverja. Prehransko dopolnilo Antimetil® prispeva tudi k normalnemu delovanju prebavnega trakta. Primeren za otroke od 3. leta starosti naprej, nosečnice od 1. meseca nosečnosti dalje in doječe matere. Antimetil® v vsako potovalno lekarno!

www.antimetil.si

Antimetil®

Uživajte poletje!

Vroče dneve izkoristite za osvežitev, uživanje in zabavo. Pri tem ne pozabite na Vzajemnino zavarovanje Tujina za varen in brezskrben oddih.

JOGURT ZA TELO s 100-odstotno kokosovo vodo!

Vlažilna in hkrati obnovitvena terapija, ki zagotavlja čisto moč svežine in razvajanje kože s 100-odstotno kokosovo vodo! Koži po sončenju vrne izgubljeno vlago, jo prijetno pohladi, pomiri in poskrbi za njeno aktivno regeneracijo. S karitejevim maslom kožo nahrani in jo zaščiti pred zunanjimi dejavniki, medtem ko šipkovo olje, obogateno z vitaminom E, pomaga pri obnovi kožnih celic in tako še posebej prija od sonca poškodovani koži.

Pričarajte si nepozabno poletje z izdelki SUN CARE Kozmetike Afrodita!

webshop.afroditacosmetics.com

Bodite otroško pristni z Mu

S sadnimi jogurti Mu si spet lahko dovolite biti pristni kot otroci. So namreč brez dodanih barvil in vsebujejo le naravne arome. Prav ta lastnost Mu jogurtov je tista, ki jih dela pristne. Mu zato prav vsakogar spodbuja, da je pristen tudi v vsakodnevnem življenju – da si vzame čas zase in je tisto, kar zares je.

www.lm.si

Za brezzzzzskrbne dni in noči

- Popolnoma naraven
- Učinkovito odvrta insekte
- Zaščiti pred piki in neguje kožo
- Varen, brez škodljivih snovi

Zanzi ne vsebuje otroku škodljive snovi, kot so alkohol, DEET, umetna barvila in arome. Tvori zaščitni biofilm na koži in jo tako varuje pred piki insektov. Ne masti, ne pušča madežev in se hitro vpije. Uživajte v poletnih mesecih. Na voljo v lekarnah in specializiranih trgovinah.

www.sanofarm.si

Celostna nega z izdelki Himalaya Herbals

Dobrodošli v svet celostne nege Himalaya Herbals, pri kateri so osnovno izhodišče dognanja ayurvedskih tradicij, starih več kot pet tisoč let. Beseda ayurveda izvira iz sanskrt in pomeni 'veda o življenju'. HIMALAYA je svetovno znana blagovna znamka izdelkov za oralno nego, nego telesa in obraza. Izdelki so zasnovani na osnovi skrbno izbranih zelišč, ki so podvržena strogim znanstvenim raziskavam. Tradicija in moderna znanost omogočata uživanje edinstvene prednosti uravnotežene kombinacije narave, zdravja in lepote. Venera-kozmetika.si

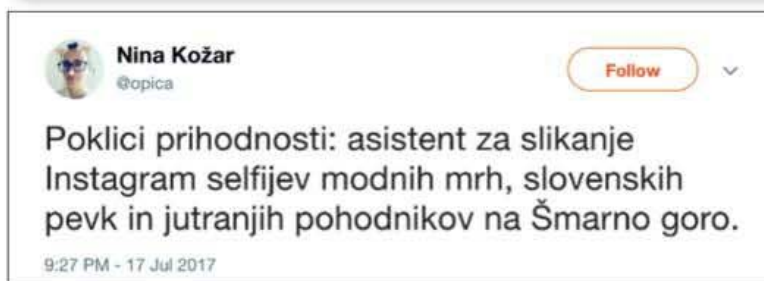
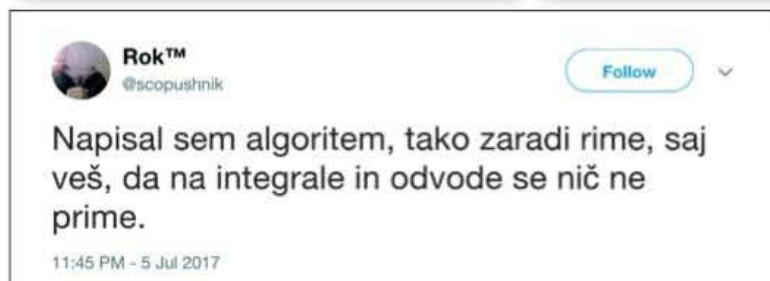
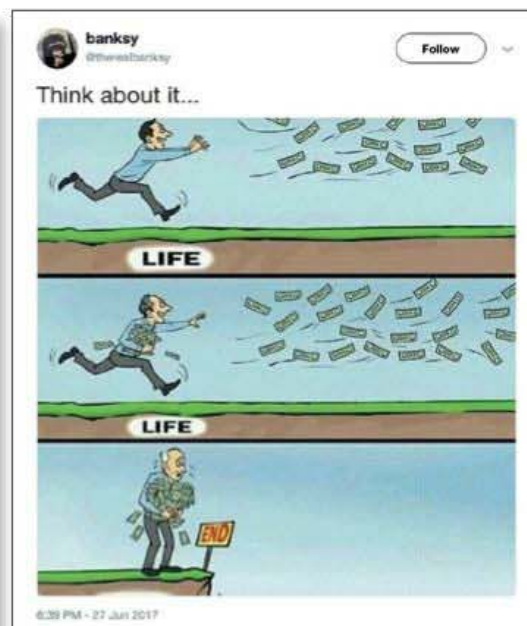

#Playboyev izbor

V Playboyu sledimo najboljšim tvitom po absolutno subjektivem uredniškem izboru. Da pa bi subjektivnost še povečali, vabimo vas, bralci in bralke, da nam namignete, kateri sveže pečeni tvit si po vašem mnenju zasluži objavo v tej rubriki.

To nam sporočite na e-naslov: playboy@adriamedia.si. Ima pa, seveda, tudi slovenski Playboy svoj tвитerski naslov – smelo nam sledite na: twitter.com/playboysi.

Otroško pristni.

Sadni jogurti Mu v lončku imajo
izboljšano recepturo. So brez
dodanih barvil in vsebujejo
le naravne arome. Bodite
otroško pristni tudi vi!

naravne
arome
brez dodanih barvil

NOVA
izboljšana
receptura

LJUBLJANSKE
MLEKARNE

www.l-m.si

■ Mimo mene je švignila, ko sem zjutraj ves zmačkan žulil kavo v barčku na plaži. Mmm, tekačica, zdrava punca, v seksi tekaški opremi in s prikupnim konjskim repom. Zeksal sem tisto kavo in stekel za njo. Ko se je ustavila, da pretegne mišice, sem jo dohitel. Bil je tisti vau moment, ki ga ne bom nikoli pozabil. Dedec, ki je imel vedno nekoliko ciničen odnos do ljubezni, je doživel tisto najredkejšo različico. Na prvi pogled! Poletna avantura še traja, a jaz se ob njej še vedno potim kot prvi dan. Izkazalo se je, da je gospodična obsedena s športom in zdravo prehrano. Zdaj se sprašujem, ali je vse to, kar bom naštel, normalno in ali lahko na dolgi rok ob njej sploh preživim. Mleka ne pije, ker je nanj alergična. Kava človeku zmeša vse telesne hormone. Mlečni izdelki so kancerogeni. Čokolada je samo tolažba. V sladoledu je preveč konzervansov, tudi v rastlinskem. Beljakovin, maščob in ogljikovih hidratov ne gre mešati. Meso je vzrejeno neetično. Tudi ribe nočejo umreti. Razhudniki so na črni listi. Celo soja, a samo za moške – tega mi še ni uspelo razumeti. Alkohol je smrtni greh. Smrtni! Torej, sedim tu doma za računalnikom, pijem smuti s spirulino in kalčki, kasneje greva na tek, a se počutim žalostno. Punca, ki je stekla mimo mene nekega lepega julijskega dne, mi je bila res všeč. Kako naj se spravim v dobro voljo?

Matjaž

Pojdite na pivo in burger s prijatelji, morda dobite kakšno idejo. In če lahko skromno pripomnimo: težka bo, veliko razlik je med vama, za začetek kalamari, krompir in, ah, kava.

■ Zadnje čase se sprašujem, ali je sploh smiselno, da še hodim vem, ko se vse dobre punce kurijo s tipi po internetu. Že dva prijatelja sta svoji puncici spoznala online in zadeva več kot funkcionira. Punca sta luštni, seksi, normalni, izobraženi ... in eden od njiju zdaj celo razmišlja, da bi se kar poročil in ustalil. Zdaj mi je jasno, zakaj zvečer po lokalih vidim samo žalost. Postarane punce s silikonskimi žnabelčki, mlade punce na lovu za sugar daddyji, eni in isti ljubljanski postopači. Očitno se je svet spremenil pa še opazil nisem. Internet?

Miha

FOTO PROFIMEDIA

Bil je tisti vau moment, ki ga ne bom nikoli pozabil. Dedec, ki je imel vedno nekoliko ciničen odnos do ljubezni, je doživel tisto najredkejšo različico. Na prvi pogled!

Občutek imamo, da imate precej črn pogled na družabno življenje (kaj hudega se vam je zgodilo?). Ne verjamemo, da je vse tako slabo, smo pa tudi mi slišali, da se vedno več parov spozna na internetu. Hja, sporočite nam, kako vam je šlo!

■ Ne potrebujem nasveta, bi pa z vami kot najboljšo moško revijo na trgu, rada delila svojo izkušnjo. Sem poslovna ženska, šefica velike firme in s tega naslova veliko potujem. Na konferencah in simpozijih srečujem večinoma moške šefe od vsepovsod, včasih so med njimi velike živine, in med našimi neformalnimi večernimi srečanji sklenem marsikateri posel ali celo navežem prijateljski stik. Vsekakor pa so ta srečanja dobra tudi za preučevanje moške narave, kar mi pride močno prav. Naj takoj povem, da se ne obremenjujem z bitko med spoloma ali domnevnimi razlikami med moškimi in ženskami. Jaz jih načeloma ne čutim, razen strogo bioloških, ki pa na moje življenje ne vplivajo. Na moji zadnji taki večerji je pogovor nanesele na ljubice – ljubica je nekaj, kar močnemu moškemu pripada in do zdaj nisem spoznala

še nikogar, ki bi se temu življenjskemu privilegiju odrekel. Moški z močjo (pa ne le ti) imajo doma ženo, nekje pa še ljubico, s katero z življenja pobirajo smetano. In ti moji moški kolegi in tekmeči so se tistega lepega večera namenili spregovoriti o tabu temi: svojih ljubicah. Obilica konjaka je naredila svoje in jeziki so se razvezali. Tudi moj. Povedala sem jim, da imam tudi sama ljubimca, ki zadovoljuje moje povsem specifične potrebe, ki jih mož pač ne (več). Za mizo je nastala oglušujoča tišina. Moški so obmolknili in nastala je mučna napetost. Spoznala sem, da mi je kot ženski dovoljeno skoraj vse, celo kariera, v kateri nosim hlače in zaslužim več od večine moških. Edino, kar mi ni dovoljeno, je moja seksualna svoboda, ta je domena moških. Ali se morda motim?

Lana

Lana, to, kar ste nam poslali, ni pismo, temveč pisemska bomba. Odprli ste vprašanje, ki ne ponuja enoznačnega odgovora. Vendar imate prav: kot moški se ob dejstvu, da na nas gledate zgolj z uporabnega stališča, počutimo precej nelagodno.

ZAČINJENO *s strastjo...*

Restavracija diVino združuje le najboljše, kar ponuja skupina
Dulcis Gourmet.

Izjemno kulinariko chefa Matjaža Cotiča, ki navdih išče v tradiciji
Goriških Brd in izkorišča kakovost sestavin lastne proizvodnje. **Moderno**
arhitekturo, prepleteno z rustikalnostjo, ki navdušuje s svojo toplino in
nudi prostor za nepozabna druženja. **Trendovske pogostitve** za vse
vrste dogodkov, izpeljane na najvišji ravni.

... in še veliko več.

Obiščite nas, poskrbeli bomo, da bo vaše doživetje
začinjeno s strastjo.

diVino
RESTAURANT & BAR

diVino restaurant & bar
Ameriška 6, Brežice City LJ, 031 768 062, info@divino.si, www.divino.si

MARJANCA POLUTNIK

FOTO ALEŠ BRAVNIČAR TEKST DARJO HRIB

■ Enaindvajsetletna Marjanca, manekenka in športnica, bi lahko govorila o različnih dosežkih že zdaj, na začetku svoje življenjske poti, a pravi, da je še najbolj ponosna na to, da z vztrajnostjo in trdno željo sledi svojim sanjam. »To, da sem danes tu, kjer sem, je posledica moje spontanosti, mogoče tudi malo tveganja in seveda vztrajnosti,« nas na začetku našega zmenka v svojo zgodbo popelje naše novo sanjsko dekle.

PB: Katera življenjska izkušnja ti je bila tudi največja lekcija?

MP: Zaupanje nekaterim, ki so čez čas pokazali pravi obraz. Iz tega sem se naučila izogibati negativnim, nevoščljivim in zahrbtnim ljudem. Seveda pa so mi takšne situacije in porazi pomagali, da sem še bolj močna in da sem se naučila vztrajati.

PB: Playboy te povabi na zmenek – katerih tem se moramo izogibati?

MP: Nič ni več tabu, je pa tudi odvisno od vsakega posebej, koliko se je pripravljen odpreti sogovorniku.

PB: Kaj te na moškem najbolj prepriča?

MP: To, da zna pokazati, da je pravi moški. S tem mislim predvsem na spoštovanje, karizmatičnost in iskrenost.

PB: Za kateri del telesa prejmeš največ pohval?

MP: [smeh] Nekoliko neprijetno vprašanje. Bom rekla tako: sem ponosna nase kot na celoto. Je pa res, da imam zaradi atletike – in že na splošno športa skozi življenje – lepo oblikovane noge in zadnjico.

PB: Kakšni so tvoji kratko- in dolgoročni načrti?

MP: Prepuščam se usodi. Bo, kar bo. Počela bom tisto, kar me veseli in v čemer sem dobra. S tem se bo tako gradila moja prihodnost.

LICENJE: Danijela Rodić/ENFACE, STILIRANJE: Inja Savski, Top Tezenis, nogavice Sisi in Calzedonia, športni copati adidas, nedrček American Apparel, očala last fotografa. Za gostoljubje se zahvaljujemo SD Tabor in Sokolskemu domu Tabor.

MAGNET

www.playboy.si

TEKST DARJO HRIB, PETER KAVČIČ, BORUT OMERZEL, PLAYBOY, TINA TORELLI FOTO PROFIMEDIA, PROMOCIJSKE FOTOGRAFIJE

Nikar
se ne
matrajte, bodite
sodobni, vozite
električno
kolo!

POGON za vaše kolo

www.geoo.com

■ **GEOORBITAL POWERED BICYCLE WHEEL** (865 evrov), torej kolo z geoorbitalnim pogonom. Ampak ne kolo kot prevozno sredstvo, temveč le kolo od kolesa. To kolo namreč pritrdite na svoje obstoječe kolo namesto prednjega kolesa, nakar vas vgrajeni motor s Panasonicovim akumulatorjem brez nadležnega pritiskanja na pedala, ob katerem bi se lahko še spotili, vozi s hitrostjo 32 kilometrov na uroh, s pogonjanjem pa drvite tudi tja do 60 kilometrov na uro. Ročno nadzorujete moč motorja, kolo pa je na voljo v različnih velikostih in tako primerno za domala vse vrste biciklov. (D. H.)

Sobe pobega

www.foxinabox.si

V Ljubljani so odprli nove **sobe pobega**, ki so del svetovne verige **Fox in a Box**, ki je prve sobe odprla leta 2013. Danes se podjetje lahko pohvali že z 28 lokacijami po vsem svetu in je tako eno od najhitreje rastočih podjetij na tem področju. Trenutno razpolaga s sedmimi različnimi tematikami sob, od katerih so v Ljubljani tri: Tesla's Mystery, Zodiac Killer in Zombie Lab.

Konec aprila pa je podjetje Fox in a Box organiziralo konferenco, na kateri je potekalo tudi prvo svetovno prvenstvo Escape Room (Red Bull Mind Gamers). Izzive, s katerimi so se spopadali tekmovalci na tem prvenstvu, so razvili strokovnjaki znamenitega inštituta MIT v sodelovanju z Univerzo na Dunaju ter podjetjem Fox in a Box. Prvi svetovni prvaki so postali člani slovenske ekipe Ica-meforFreeRedBull. (P. B.)

www.360finance.guru

Kako pa kaj VAŠ DENAR?

■ Slovenci smo bojda finančno jako nepismeni. Kaj to pomeni? Da zelo površno razmišljamo o svoji finančni prihodnosti in da imamo večinoma neurejene osebne finance. Ne vemo, kam nam odteka denar, ne znamo varčevati ali pa se nam to ne zdi smiselno in nasploh z lastnim denarjem ravnamo precej mačehovsko. Tu nam na pomoč priskočijo strokovnjaki podjetja FINGYM, ki so izdelali zanimivo aplikacijo **360 FINANCE GURU**. Slovenska inovacija, ki vam na podlagi naprednega algoritma predstavi popolnoma jasno sliko vaših osebnih financ. Vse se začne z enostavnim testom. Vnesete vse, kar se tiče vaših cečinov, od dohodkov in izdatkov do načrtovanja prihodnosti, nakar vam aplikacija glede na vaše osebno finančno stanje odgovori na ključna vprašanja. Od tega, koliko bi morali varčevati za brezskrbno pokojnino ali študij otroka, do tega, ali ste na pravi poti do zaščite pred nepredvidljivimi izdatki. Vse to se vam predstavi v jeziku, ki ga boste razumeli tudi, če nimate najmanjšega pojma o financah. Aplikacijo sta razvila priznana finančna strokovnjaka Miha Urek in Nikola Maljković, ki imata skupaj več kot 20 let izkušenj v finančni industriji. In še bonus: z aplikacijo dobite tudi dostop do videointervjujev s top slovenskimi športniki, ki znajo voditi svoje finance. To so Anže Kopitar, Primož Kozmus, Iztok Čop, Aljaž Pegan in številni drugi. (D. H.)

ODKRIJTE KRAJ VAŠEGA NASLEDNJEGA DRUŽENJA

◆ Kongresna dvorana

◆ Zelena terasa

Dodatne informacije in rezervacije:

+386 1 585 13 40

+386 1 585 13 06

kongresna@kristalna-palaca.com

www.kristalna-palaca.com

KRISTALNA PALAČA

MAGNET

www.playboy.si

TEKST DARJO HRIB FOTO ALEŠ BRAVNIČAR/WWW.BRAVNICAR.COM

Pogum in dobrota

■ Serliana, junakinja naše tokratne naslovnice in prvega piktoriala, je odraščala v indonezijski vasi v veliki revščini. »Nismo imeli tekoče vode, nismo imeli kopalnice, mama je kuhala nad odprtim ognjem, ki je gorel v luknji sredi sobe,« se spominja Serliana. »Življenje je bilo preprosto, a to je bil moj dom. In to je življenje številnih Indonezijcev, čeprav revne ljudi tisti, ki živijo v mestih, prezirajo. To je bila moja resničnost, resničnost, v kateri sem zrastle in bom vedno ponosna na svoje starše, na svojo vasico, na svoje ljudi,« danes, odmaknjena od te resničnosti verodostojno pove lepotica, ki jo je pot kmalu popeljala na bolje. »Ne moremo se odločiti, kje bomo rojeni, in ne moremo vplivati na številne dogodke v našem življenju – lahko pa se odločimo, kaj bomo storili, kako se bomo odzvali.«

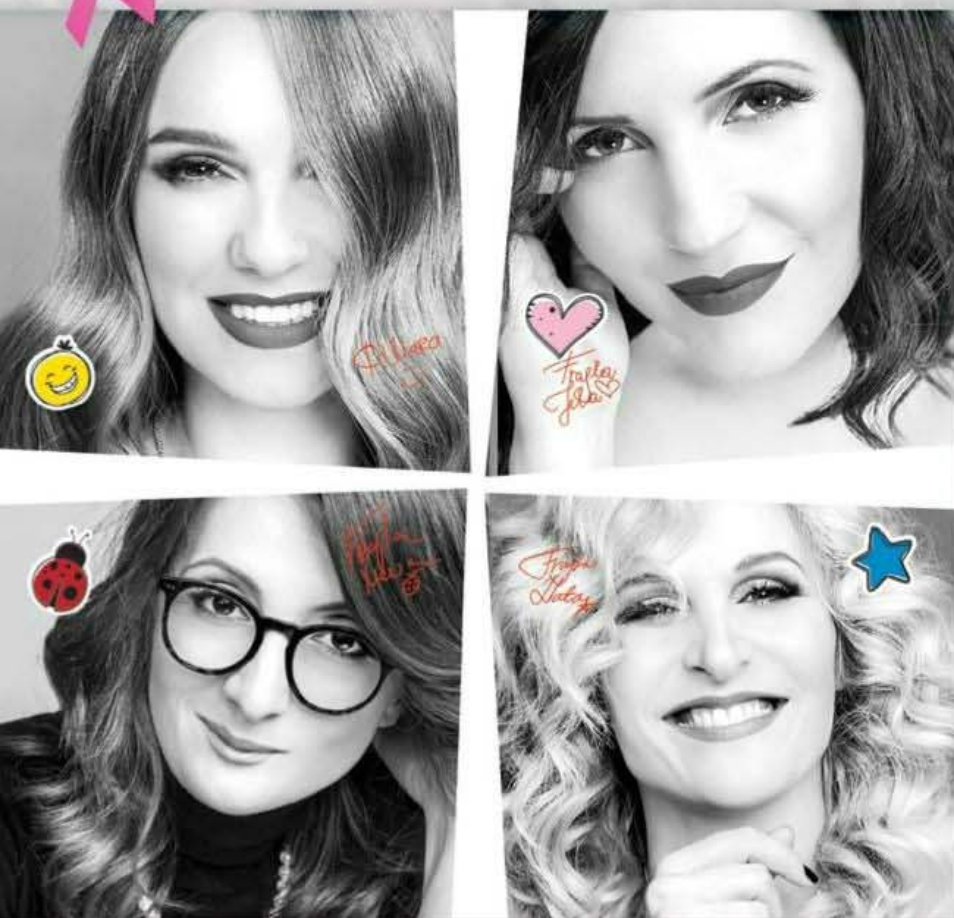
Življenjska pot jo je vodila od ene do druge preizkušnje, ko je kot najstnica, potem ko je zapustila rodno vas, iskala svoje mesto na tem svetu. Zaupala je moškim, a se je opekla. Zaupala je ženskam, a jo je drago stalo. Vsako novo poglavje v njeni zgodbi pa jo utrdilo. Po nekaj letih tavanja po svetu se je pri osemnajstih vrnila domov in takrat svojo družino spoznala v novi luči. »Ko so me po dolgih letih spet videli, so mislili, da vidijo duha. Mati je bila poročena z novim, zelo ljubečim moškim. In tudi moj oče se je spremenil, postal je bolj ljubezniv. Te spremembe so mi veliko pomenile. V sebi sem našla mir.«

Danes Serliana živi na rajskem Baliu. Manekenski karieri se je posvetila skorajda izključno zato, da je lahko pomagala staršem. In to, kar jo je pripeljalo do te točke, ko samostojno stoji na novi življenjski poti, je bil le – pogum. »Pogum v mojem srcu in zaupanje vase, da bom našla pravo smer. Kot deklica sem si želela mnogo stvari. Biti poslovna ženska. Biti navdih ljudem po vsem svetu. Pomagati otrokom. In tudi to, da bi bila tako lepa, ko ženske, ki se predstavljajo v Playboyu,« z nasmehom sklence pogumna lepotica, ki si je po *Priročniku bojvnika luči* Paula Coelho prislužila svoj simbolični naslov.

Da je Serliana danes lahko predstavljena s svojo zgodbo in podobo prav v slovenskem Playboyu, gre zasluga druženju na delavnici Shoot The Centerfold na Baliu. Aleša Bravničarja je prepričala s svojo energijo, s tem, da je prava bojvnica luči, bele ljubeče svetlobe in dobrote, že od malih nog. Pred objektiv je Serliana stopila na izbranih, večinoma divjih lokacijah svojega domačega Balija. Na lokacijah, ki niso dostopne vsakomur. Domačini so bili ponosni, da je Playboy izbral njihovo dekle, zato so pri dostopu do skritih balijskih kotičkov z veseljem pomagali.

VELIKI HUMANITARNI KONCERT OB 20. OBLETNICI EUROPE DONNE SLOVENIJA

SNG MARIBOR

19:30
18.10.
2017

THE FRAJLE® LJUBA NA DAR

IZKUPIČEK OD PRODANIH VSTOPNIC GRE V HUMANITARNE NAMENE.
PRODAJA VSTOPNIC EVENTIM WWW.EVENTIM.SI.
MODUS HEALTH CARD DONIRA ZDRAVSTVENO KARTICO
V VREDNOSTI 40 EUR ZA VSAKEGA OBISKOVALCA.

MODUS
HEALTHCARD

Lady

zdrave
novice

HITRADIO
center

eurolakat

Koda
EVENTS

DRAMA
OPERABALET
MARIBOR

HISAIDEJ

Coca-Cola

Ljudski avto sedanjosti,
s tehnologijo prihodnosti!

že od
139,90
EUR/mesec

BREZ OBRESTI

Popolnoma novi i30

Tucson
postavlja merila

že za
19.990 EUR

i20

Eko subvencija
do 1.400 EUR

HYUNDAI

Povprečna poraba goriva: 3,2 - 7,6 l/100 km, emisije CO₂: 84 - 177 g/km.

Emisije onesnaževal zunanega zraka iz prometa pomembno prispevajo k poslabšanju kakovosti zunanega zraka. Prispevajo zlasti k čezmerno povišanim koncentracijam prizemnega ozona, delcev PM₁₀ in PM_{2,5} ter dušikovih oksidov. Slike so simbolne. Eko subvencija velja za določene modele. Stroški prevoza in priprave vozila niso vključeni v ceno. Akcija velja do razprodaje zaloga. Več informacij dobite pri pooblaščenih prodajalcih vozil Hyundai. Pogoji garancije in podatki o specifični porabi goriva in emisijah CO₂ so na voljo na www.hyundai.si • 5-letna garancija Hyundai brez omejitve prevoženih kilometrov velja za vsa nova vozila Hyundai prodana preko pooblaščenih trgovskih mrež končnim kupcem, kot je navedeno v servisni knjižici vozila. **Reprezentativni primer izračuna za Hyundai i30:** vrsta financiranja: finančni leasing • predračunska vrednost predmeta financiranja: 14.130 EUR • lastna udeležba (polog): 5.790,00 EUR • znesek financiranja: 8.340,00 EUR • število obrokov: 60 • mesečni obrok: 139,90 EUR • stroški odobritve: 141,30 EUR • skupni znesek za plačilo brez lastne udeležbe: 8.481,30 EUR • letna obrestna mera: 0,00%, ki je fiksna • efektivna obrestna mera: 0,6759% na dan 06.06.2017. Pogoji za koriščenje ugodnosti po tej akciji je veljavno sklenjena leasing pogodba s Summit Leasing Slovenija d.o.o..

Najbolj poreden PANČ doslej

Deseta izdaja našega osrednjega festivala stand-upa bo gostila komike iz 11 držav in 5 tematskih večerov, ki jih bo odprl comedy roast battle epskih razsežnosti.

www.festivalstandupkomedije.si

■ **Tin Vodopivec** in **Andrej Težak Tešky**, očeta festivala **Panč**, ki s soborci že desetletje skrbita za dobro razgibanost udov in trebušnih prepon ljubiteljev smeha, bosta tudi to poletje zabelila z velikim odmerkom stand-upa nad Ljubljano. **Grajsko dvorišče** bo med **22. in 26. avgustom** gostilo pet tematskih večerov, ki jih bo soustvarilo več kot 30 izbranih domačih, regionalnih in tujih

UMAZANI GRAJSKI OBRAČUN (22/8)

Letošnji Panč odpira epski spopad komikov v žaljenju. Comedy roast battle se tudi pri nas vse bolj prijemlje, odkar je s tem formatom televizijo osvojil dežurni udeleženec prazenj na Comedy Central, Jeff Ross. Vsebinsko je disciplina podobna klasičnim roastom, le da se tu med seboj prceta po dva komika na izločanje po piramidnem sistemu. Doslej so pri nas izvedli tri turnirje, dva je gostil Klub smeha 10ka, enega kranjski Bazen, zmagovalec vseh treh pa je bil Rok Škrlep (na fotografiji levo), ki bo status nepremagljivega kralja discipline branil tudi na grajskem dvorišču: »Do zdaj se mi je vse poklopilo, verjamem pa, da se bodo fantje in Eva na Panču še posebej potrudili, da mi vrnejo za vse tri spopade, kjer sem jih premagal. Sam pa bom tudi napisal še nekaj pikantnih na njihov račun in gotovo nas čaka razbeljen večer.« Za grajsko krono se bodo spopadli še Sašo Stare, Gašper Bergant, Eva Virč, Aleš Novak, Žan Papič, Marko Žerjal in Nejc Šmit.

komikov. V torek bo Panč gostil navečji slovenski **Comedy Roast Battle** vseh časov. Sredin **British Comedy Night** bodo stkali mednarodni gostje, četrtek pa bo rezerviran za **Yugo Mix** z regionalnimi šaljivci. Petkovih **10 komikov za 10 let Panča** prinaša revijo pionirjev, ki so stkali prvi festival (Tešky, Tin, Perica, Pižama, Bučan, Mauhler, Čirovič idr.), sobotni **Slovenski večer** pa bodo zabelili tudi Vid Valič, Boris Kobal in Martina Ipša.

Optimizirajte spanje

■ Zvok lahko izboljša spanje. A le, če je del spanja v pravem trenutku. **DREEM** (350 evrov) je nekakšen naglavni trak z občutljivimi senzorji za analizo delovanja možganov med spanjem. Napredni algoritmi mu omogočajo prepoznavanje vaših možganskih valov, medtem ko ste d deželi spanca, tako da ob pravem času predvaja ustrezne zvoke, s tem pa izboljša kakovost počitka. Spanje je menda globlje in vi jutraj bolj spočiti. Nato vam umetna inteligenca glede na dobljene podatke svetuje, kako si lahko izboljšate spalne navade. Pri znamki **Yves Behar** zagotavljajo, da je dreem udoben in med spanjem popolnoma nemoteč, tako da potrebujete le še kakovostne sanje. (D. H.)

www.dreem.com

Čili & poper

www.odlicno.si

■ Je vaše življenje premalo začinjeno, je vaša draga neproblematična, tašča pa naravnost ljubeča? Potem smo našli rešitev za vas – arašide in indijske oreščke s čilijem ali s črnim poprom. Oreški so sveže praženi in začinjeni s koščki pravega čilija oziroma popra, kar se čuti že s prvim grizljajem. Pakirani so v kontrolirani atmosferi, da zadržijo hrustljivost in so primerni tudi za na pot. Upamo, da si boste s tem popestrili življenje vsaj do jeseni, ko obljublajo razširitev ponudbe prigrizkov, zato ne pozabite spremljati spletne trgovine. Če jo boste vi, pa vas bomo mi spomnili, kaj je novega, da vas bo imela tašča še bolj rada, ko bo prišla na obisk in boste skupaj z njo gledali nove epizode Igre prestolov. (P. B.)

SVETOVNI ŠAMPION

■ Na začetku julija je na ljubljanskem gradu na 59. Mednarodnem ocenjevanju vin – Vino Ljubljana 48 degustatorjev iz 15 držav med 430 vzorci iz 19 držav podelilo med belimi suhimi mirnimi vini naziv svetovni šampion Kobalovemu vinu sauvignon 2016. Pridelan je iz grozdja, ki prihaja iz Haloz, njegove trte so povprečno stare 55 let. Grozdje je bilo macerirano 72 ur, vino je zrelo na finih drožeh v nerjavnih sodih. Nekaj odstotkov tega sauvignona pa je zrelo tudi v barik sodčkih. Poleg tipičnega vonja aromatične sorte sauvignona, kot so zelene note bezga, paradižnikovega listja, kosmulje pa vse do grenivke in marakuje, navduši in zaokroži s polnim pookusom in bogatostjo prav zaradi finih droži in minimalnega dotika lesa. Playboy čestita. (P. B.)

Minister za zdravje opozarja: Prekomerno pitje alkohola lahko škoduje zdravju!

MAGNET

www.playboy.si

FRESH PRINCE in JAZZY prvič po 12 letih v Poreču

www.mtvsummerblast.com

■ Ena največjih poslastic letošnje jadranske festivalske sezone bo prvi skupni nastop **Willa Smitha** in **DJ Jazzyja Jeffa** po reci in piši 12 letih. Gremijevca in junaka *Princa z Bel-Aira*, ki ju poznate vsaj po naslovni temi serije in hitu *Summertime*, gremija pa sta pobrala še za *Parents Just Don't Understand*, sta danes znana kot zvezdniški igralec in ikonični hip hop di-džeј, čeprav sta ves čas v stikih (Jazz je sodeloval tudi pri večjem delu Willove solistične glasbene kariere), pa sta nazadnje nastopila skupaj leta 2005. Na **MTV SummerBlastu v Poreču 25. in 26. avgusta** pa prihaja še cel kup glasbenih težkokategornikov: Dimitri Vegas & Like Mike, Duke Dumont, Far East Movement, Galantis, Jonas Blue, Oliver Heldens, Tinie Tempah ... (P. B.)

PROMOCIJSKO SPOROČILO

Dodaten zaboj LAŠKEGA za bralce Playboya!

■ Ste že stavili na svojega favorita največje stave tega poletja, Laško Stave? V Stavi se legendarna nogometna igralca **Sebastjan Cimirotić** in **Marcos Tavares** za steklenico laškega merita s ciljanjem nogometne žoge v najrazličnejših situacijah, zmagovalca pa bo določil finalni obračun Laško Stave. Na svojega favorita lahko pred vročim finalom stavite na **stava.si**, in če boste napovedali pravilno, vas čaka eden izmed 1100 zabojev laškega!

POZOR: Ker pa želimo skupaj z Laškim še nekomu omogočiti, da prejme zaboj steklenic laškega, smo pri Playboju skupaj z Laškim pripravili en dodaten zaboj laškega. Kako do njega? Pojdite na **www.facebook.com/PBSlovenija** in tam v komentarju do vključno 28. avgusta zapišite, s kom in kako boste delili zaboj laškega. Vsakdo lahko sodeluje z enim komentarjem. Z zabojem laškega bo nagrajen najbolj posrečen komentar po izboru uredništva Playboya.

Udeleženci nagradne igre sprejmejo **pogoje sodelovanja v nagradniigri**, ki so objavljeni na www.adriamedia.si/pogoji-nagradne-igre-tisk/ in www.adriamedia.si/pogoji-nagradne-igre-internet/.

Minister za zdravje opozarja: Prekomerno pije alkohola škoduje zdravju.

DELOVE VSEBINE na voljo ves dan vse dni

Vzemite čas v svoje roke in si zagotovite dostop
do Delovih tiskanih in digitalnih vsebin

Jutranja
budilka
z Delom
Ekspres

Zajtrk
ob kavi s
časopisom
Delo

Dopoldanski
premor
z delo.si

Kosilo ob
prebiranju
Delovih
prilog

Popoldanska
izdaja Dela
Ekspres z
vami na poti

Jutrišnje
Delo na
tabličnem
računalniku

MAGNET

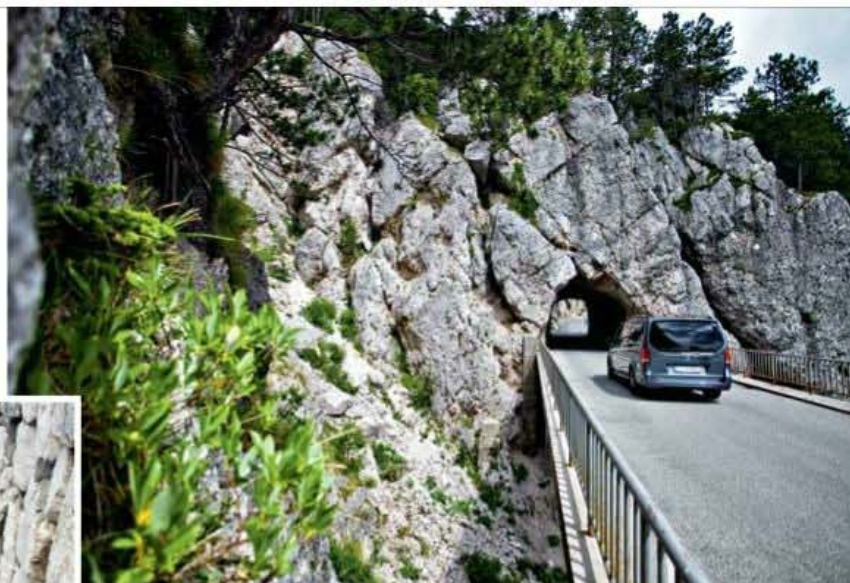
www.playboy.si

TEKST MATEVŽ HRIBAR FOTO SAŠA KAPETANOVIČ

To sta NAJBOLJŠA in NAJSLABŠA CESTA v Sloveniji

www.triglav.si

www.avto-magazin.si

Na spletni strani www.avto-magazin.si so izpeljali akcijo Najboljša in najslabša cesta v Sloveniji, v kateri so obiskovalci spletne strani na interaktivnem zemljevidu označevali ceste v Sloveniji, za katere so menili, da si zaslužijo naziv najboljša ali najslabša. Ekipa Avto magazina se je po koncu akcije odpeljala na ogled obeh naj slovenskih cest: takšne, po kateri se je resnično v užitek zape-ljati, in takšne, ki bi jih bilo treba čim prej prenoviti.

■ V akciji iskanja najboljše in najslabše ceste v Slo-veniji, ki je v sodelovanju z **Zavarovalnico Triglav** potekala na spletni strani www.avto-magazin.si, so obiskovalci označevali dobre in slabe ceste ter svoje objave opremljali s fotografijami, za kar so bili nekateri nagrajeni s kompleti prve pomoči, en izžreba-ni srečnej pa se bo za nagrado ves konec tedna vozil s prestižnim potniškim kombijem mercedes-benz razreda V – s takšnim, kot ga vidite na fotografijah.

Ekipa uredništva je nato, opremljena z mobilno apli-kacijo **Drajv** Zavarovalnice Triglav, ki uporabnikom po-maga, da postanejo boljši vozniki, izmed več kot 50 označenih lokacij obiskala nekaj najbolj zanimivih in jih ocenjevala predvsem glede na kakovost podlage, upo-števala pa je tudi atraktivnost okolice in užitek pri vož-nji, ki ga cesta ponuja uporabnikom. Razumeti je treba, da imamo ljudje zelo različne predstave o tem, kaj je dobra cesta. Za marsikoga je to kar avtocesta, ki v naj-večji meri služi svojemu namenu, kar pomeni hiter in varen premik od točke A do točke B. Drugi, predvsem motoristi in lastniki športnih avtomobilov, pa prisegajo na čim večje število ovinkov, medtem ko se tretji nav-dušujejo nad razgledi ob cesti.

Na koncu je ekipa razsodila, da naziv najboljša ce-sta pripade atraktivni cesti **med Ajdovščino in Pred-mejo** (ki se lahko raztegne naprej proti Colu in Kalcem ali pa Črnemu Vrh in Idriji), kot najslabšo pa so izbrali cesto **med Polzelo in Velenjem**, ki je na interaktivnem zemljevidu dobila kar štiri rdeče opozorilne klicaje. Po mnenju uredništva upravičeno.

www.workhorse.com

Moje osebno LETEČE VOZILO

■ Leteči avtomobili niso več znanstvena fantastika, je pa še vedno pod vprašajem sama definicija osebne mobilnosti po zraku. V podjetju **Workhorse** so svoj izum podkrepili z besedami, da so na novo izumili helikopter. Tako je nastal **WORKHORSE SUREFLY PERSONAL AIRCRAFT**, vaše osebno zračno plovilo, ki bo iz vašega življenja za vselej izbrisalo vso cestno gnečo in prihranke na računu. Za 200 tisoč dolarjev (okoli 172 tisoč evrov) namreč dobite leteči dvosed, ki ga naokoli vozi osem propelerjev iz ogljikovih vlaken, srce pa poganja bencinski motor. Če ta motor odpove, priskoči na pomoč še akumulator, v najslabšem primeru pa se lahko poslužite balističnega padala. Z eno polno rundo goriva surefly leti do 112 kilometrov daleč oziroma eno potovalno uro. Za izogibanje jutranjim konicam bo kar v redu, v enem kosu pa nas očitno brez težav pripelje tudi do Portoroža – po zračni liniji, seveda. (D. H.)

www.debuchybytoulet.com

Zunanji namizni fuzbal

Namizni nogomet je vedno v modi. Težava je le, ker so tovrstne mize namenjene bolj uporabi znotraj hiše. **PURE OUTDOOR FOOSBALL TABLE** pa je namizni nogomet, ki prenese vse vremenske razmere. Miza z merami 169 x 93 centimetrov in s težo solidnih 90 kilogramov je kot ustvarjena za to, da je kot del dekoracije postavite ob ljubljene vrtnega palčka in z njo popestrite naslednji piknik. Kajti je tudi lepa. Zaobljeno obliko si je za znamko **Debuchy by Toulet** zamislil **Alain Gilles**. Na kaj vas spominja? Seveda, na nogometni stadion, če bi ga gledali iz ptičje perspektive. Kovinska držala igralcev so iz nerjavnega jekla, ogrodje je iz lesa, odetega v zaščitni premaz. Mizo lahko naročite v vam željeni barvi, ceno pa vam sporočijo glede na naročilo. Ali vzdrži pritisk in navor, ko obnjo prislonite svojo drago, žal ne vemo, lahko pa to vprašanje dodate ob naročilu. (D. H.)

www.opel.si

Zverina GSi

OPLOVA INSIGNIA GSi BO IMELA POD
MOTORNIM POKROVOM 260 'KONJEV'.

Opel bo na avtomobilskem salonu v Frankfurtu javnosti predstavil novo **insignio GSi**, za katero pravijo, da bo res pravi avtomobil za sladokusce. Naslednica insignie OPC bo pod motornim pokrovom namesto 2,8-litrskega motorja V8 turbo imela dvolitrski turbobencinski štirivaljnik, ki razvije največjo moč 260 'konjev' in navor 400 njutonmetrov. Na voljo bo tudi turbodizelski motor, o katerem pa niso povedali še nič bolj natančnega.

Za 160 kilogramov lažja od predhodnice

Bencinski motor bo svojo moč na podlago prenašal prek osemstopenjskega samodejnega menjalnika z več nastavitvami štirikolesnega pogona z vektorskim nadzorom, ki deluje s pomočjo dveh sklopov, ki na zadnji premi nadomeščata diferencial. Pri voznih lastnostih imajo pomembno vlogo tudi Michelinove gume, Brembove zavore in za deset milimetrov nižano meha-

tronsko podvozje flexride, ki so ga fino nastavljali na severni pentlji dirkališča Nürburgring. Pri Oplu so se pohvalili, da je nova insignia GSi kljub manjši moči motorja dirkališče prevzila hitreje od predhodnice insignie OPC 2.8 V6 turbo, od katere je tudi za 160 kilogramov lažja.

Kratka zgodovina GSi

Insignia GSi sicer nadaljuje 33-letno izročilo Oplovih šport-

nih modelov z oznako GSi, ki sta jo leta 1984 poskočno začela manta in kadett GSi s 115-'konjskim' bencinskim štirivaljnikom. Leta 1988 jima je sledil 150-'konjski' kadett 2.0 GSi 16V, enak motor pa je imela tudi prva astra GSi, ki so ji leta 1993 namenili tudi šibkejši 125-'konjski' 1,8-litrski štirivaljnik. Omeniti velja tudi corso, ki je oznako GSi nosila med letoma 1988 in 2012. Nova zverina ima poskočno preteklost!

Posebna izdaja že v prodaji

nova

KOŠARNA IZDAJA MAJ 2017, 2,80 EUR

VEGE & PRESNA kuhinja

Enostavna in zdrava

Dolga kosila in
večerja za vegetarijance

ZELENJAVNI
BURGERJI
IN PITE

NOVE IDEJE,
sveži okusi!

PRESNO Torta in grešni čokoladni mousse

TAKO ZDRAVO Stročnice in juhe

62 RECEPTOV
SAMO ZA VAS

AMU izdaja, Blatnarska 30, Ljubljana, Tadej Šturmček

Enostavna in zdrava

MAGNET

www.playboy.si

TEKST **MATJAŽ TOMAŽIČ** FOTO **VESPA**

www.vespa.si

Vespa 946 RED

■ **Piaggio** že dolgo ni samo koncern, ki se ukvarja le s proizvodnjo in prodajo motociklov in skuterjev, ampak je tudi velik donator in podpornik različnih dobrodelnih in razvojnih skladov, katerih prioriteta zaveza je izboljšati življenje na tem planetu. Mednje sodi tudi **fundacija (RED)**, ki sta jo leta 2006 ustanovila **Bono** in **Bobby Shriver**. V slabih 11 letih so zbrali in donirali več kot 360 milijonov evrov ter skoraj vsa sredstva namenili raziskavam in boju proti virusu HIV, njihova aktivnost na tem področju pa še zdaleč ni končana.

Svoj pečat pri tako plemenitem početju želi pustiti tudi Piaggio, zato je pripravil posebno serijo vesp iz svoje najprestižnejše ponudbe. **Vespa 946 RED**, ki jo je mogoče kupiti tudi pri našem uvozniku **PVG**, je vsekakor oblikovalski presežek, v svoji zgodovini pa so njene predhodnice prebrodile

tako obdobja cvetoče rasti kot tudi težkih gospodarskih razmer. Prav v okviru te simbolike, ki ponazarja vespino trdoživost in voljo do življenja, so se pri Piaggu odločili, da bo od vsake prodane vespe 946 RED 150 dolarjev (okrog 130 evrov) namenili fundaciji (RED).

Vespa 946 je skuter presežkov tudi glede tehnologije. Napredni sistemi, kot so ABS, ASR, prilagodljiv sistem vbrizga goriva in sesanja zraka, v razredu 125-kubičnih skuterjev še nekaj časa ne bodo nekaj vsakdanjega. Sloves najprestižnejšega skuterja pa vespa 946 upravičuje tudi s karoserijo, ki je večinoma iz aluminija. Oblikovalce je pri oblikovanju navdihnil prototip HP6 iz leta 1946, ki velja za prabico vseh vesp, zato sta brezčasnost in velika vrednost tega novega modela zagotovljena.

NOVA

žar

Že v prodaji

62

receptov
v reviji
ŽAR

PRIDITE na ŽAR!

MESO • RIBE • ŠKOLJKE IN RAKI • ZELENJAVA • SLADICE

Šokirani z rokom

Kaj: ROCK ŠOK 2017 Kdaj: 18. AVGUSTA
Kje: PRIZORIŠČE LAKENESS, VOLČJA DRAGA

Zanimiva lokacija, ki pa nastopajočima skupinama nikakor ni tuja. Big Foot Mama so Volčjo Drago tresli pred šestimi leti, takrat še na stari koncertni lokaciji v Bukovici, Happy Ol'

McWeasel pa pred dvema letoma na tej novi, imenovani Lakeness. Butično doživetje dveh udarnih rok imen ponuja pristen, surov in po imenu dogodka sodeč tudi primerno šokanten rok tretma.

Papirnat bogovi

Kdo: DURAN DURAN Kdaj: 29. AVGUSTA
Kje: ŠRC ŠALATA, ZAGREB, HRVAŠKA

■ Skoraj štiri desetletja so že na sceni nekdanji glasniki novega vala britanske glasbe, danes pa svojevrstne legende. Zadnji dve leti slavijo svoj 14. studijski album *Paper Gods*, ki bo tudi v središču velikega koncerta v Zagrebu.

Bend, s katerim so rasle generacije. Bend, ki ni nikoli nehal delovati. Bend, ki ga vsi ljubitelji kakovostne glasbe preprosto morate doživeti.

Avgusta lahko odlično zablužite na idiličnem sotočju Tolminke in Soče!

Veličastni Magnifico

Kdo: MAGNIFICO Kdaj: 1. SEPTEMBRA
Kje: LETNO GLEDALIŠČE KHISLSTEIN, KRANJ

■ Skoraj točno eno leto bo minilo, odkar nas je Magnifico blagoslovil z albumom *Charlatan de Balkan*, zato je prav, da se obnovi vse nove skladbe kar v živo. Če bo vreme zdržalo – izkušnje kažejo, da je september rad vroč –, bo to še vedno čisto prava poletna čaga, da bodo sredi Kranja mnoga grla skupaj pela *Ya Mustafa* in se zabavala v zafrkantski atmosferi, kot jo zna pripraviti le Magnifico.

Kaj: MOTÖRCITY – BLUES ROCK FESTIVAL
Kdaj: OD 24. DO 27. AVGUSTA Kje: TOLMIN

■ Letos se bo na idiličnem sotočju Tolminke in Soče, ki je festivalskim navdušencem že dobro poznan kotiček Slovenije, zgodil čisto svež festival. Ugotovili so namreč, da rokerjev vseh vrst pri nas ne manjka, pa tudi tisti, ki živijo zunaj naših meja, nimajo pretiranih pomislov, ko je treba obiskati podalpsko deželico, kadar tu gostuje kakšno eminentno glasbeno ime, pa še samo slabih 20 kilometrov je do svetovno slavne Ane Roš v Kobaridu. Zaradi vsega tega so konec

avgusta zapolnili s festivalom, obarvanega predvsem v bluzovski melodije. **MotörCity** ponuja širok nabor tujih in domačih

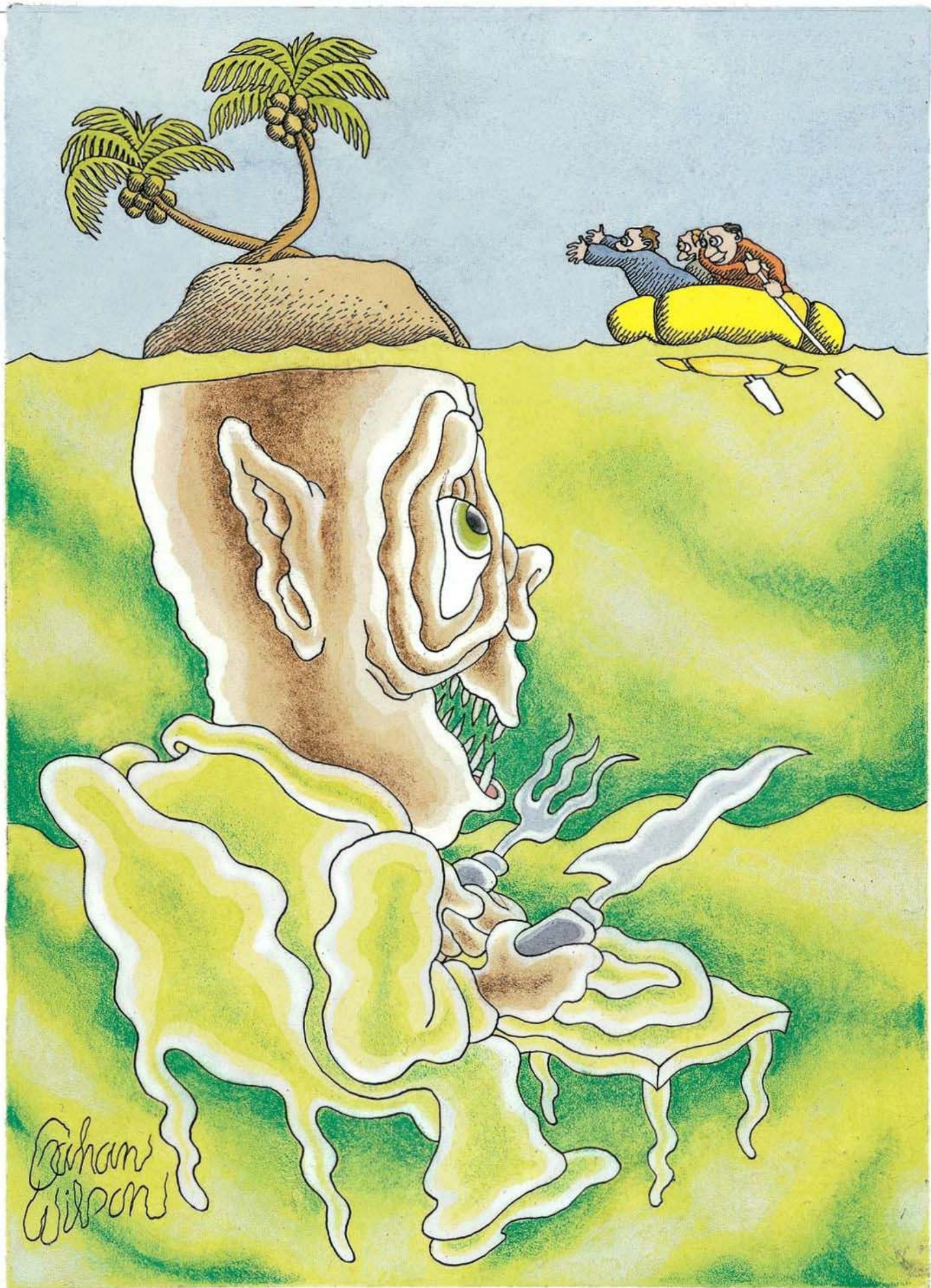
bluz in bluz-rok ustvarjalcev. Tovrstna glasba, z vsemi žanrskimi prepleti, postaja spet zelo priljubljena, sploh zdaj, ko so mlajše zasedbe v ta glasbeni establišment vdahnile modernejše elemente in s tem ponudile zvrst znotraj zvrsti za vse tiste, ki se radi predajajo bluzovskim napevom vseh nians. Če ste utrjeni v teh zvokovnih vodah ali pa se želite s to vrsto glasbe bolje spoznati, je festival **MotörCity** prvovrstna izbira, saj se bodo tam zvrstili vsi ključni virtuozni te žanrske fuzije: Chris Thomas King, Matt Schofield, Hans Theessink s Terryjem Evansom (soul pevec

in kitarist, ki je sodeloval že z Ericom Claptonom in Bobbyjem Kingom) ... Ne bodo pa manjkali niti domači glasbeni veljaki, ki se kujejo v bluzu in sorodnih, bolj rok glasbenih vodah. Nastopili bodo Dan D, Prismojeni profesorji bluesa in vedno bolj odmevna zasedba Stray Train – sestavlja jo pet izkušenih glasbenikov, prvotno zbranih zaradi vzdrževanja glasbene kondicije, potem pa so že s prvim studijskim prvcem kot šuš pritegnili zanimanje doma in po svetu, zato so odri hitro postali nujni del njihove nove realnosti.

Predelani Blueberry Bomber čaka na novega lastnika

■ **MotörCity** prinaša še eno presenečenje. Naši redni bralci ste se na začetku poletja že seznanili z motociklistično lepoto, prenovljeno hondo GL 1000, ki jo bodo organizatorji festivala z žrebom podarili enemu od obiskovalcev s festivalsko vstopnico. Dvokolesnik ima retro videz v slogu dirkalnih motociklov iz sedemdesetih let prejšnjega stoletja, a se sveti z unikatnimi platišči, brni z novim motorjem in s športnim vzmetenjem mehko drvi po cestah. Ekipa Krakenhead Customs, ki mu je nadela svežo podobo, ga je tudi krstila z novim imenom – Blueberry Bomber. Če vam bo žreb naklonjen, se javimo za en krog!

Neslutena
uspešnica
definira celo-
tno poletje

Daddy Yankee (desno) in Luis Fonsi

 Justin Bieber in Luis Fonsi med izvajanjem fenomena *Despacito*

Fenomen Despacito

■ Kako zelo na živce vam že gre *Despacito*? Vendarle je to najbolj predvajana pesem letošnjega poletja. Po podatkih založnika Universal Music Latin Entertainment je v izvirni in prirejeni različici julija dosegla 4,6 milijarde predvajanj na platformah, kot sta YouTube in Spotify!

Despacito je ne le fenomen letošnjega poletja, ampak kar vsega leta, saj se je njegova zgodba začela pisati že januarja, ko je najprej zasvojil poslušalce španskih radijskih postaj. Takrat se je morda zdelo, da bo to le še ena španska uspešnica, a zgodilo se je nekaj neverjetnega.

Zanimivo je videti, da ima **LUIS FONSI** na svojem YouTube kanalu sicer od 40 do 45 tisoč ogledov pri svojih pesmih, iz tega pa štrli *Despacito*, ki si ga vsak dan na novo ogleda še nekaj deset tisoč spletnih obiskovalcev. Ob Luisu Fonsiju se v komadu vokalno udinja Portoričan **DADDY YANKEE** (v komadu oklican kot DY), ki ga ljubitelji klubske glasbe še kako dobro pomnite po klubski poskočnici *Gasolina*. *Despacito* je torej kombinacija

romantičnega lirika in reggae hiphoperja, kar je glasbeni koktajl, ki se mu ni mogoče upreti. Zasluge si deloma lahko pripisuje tudi Justin Bieber, ki je svoj vokal posodil za angleško različico, a večinoma se vsi strinjajo, da je nadobudni Bieber le pokvaril original. Neverjeten uspeh *Despacita* je vsekakor spodbuda za nadaljnji boj latinskih pesmi znotraj pretežno ameriško-britanskega mainstreama. V ZDA namreč na prvem mestu uradne lestvice hita v španščini ni bilo že

Luis Fonsi

od leta 1996, ko nas je na vseh koncih sveta zasvojila *Macarena*.

Fenomen *Despacito* ima tudi makro posledice. Je pomemben dejavnik v obračanju pozornosti svetovne publike k pop glasbi v španskem jeziku. To je pot, ki so jo v novejšem času tlakovali Enrique Iglesias, Ricky Martin in Shakira, deloma pa jo je utrdila Christina Aguilera. Večinoma torej uspeva glasbenikom, ki si začetno slavo nagrabijo s hiti v angleškem jeziku, potem pa ustvarijo še kaj v domačem španskem jeziku (ali portugalskem, kot recimo Nelly), a s temi izleti v materinščino se le redko prebijejo v vrhove lestvic. Vseeno pa ohranjajo španski jezik v središču osrednje glasbene scene, da lahko potem tu in tam doživimo tudi kakšno senzacijo, kot je zdaj *Despacito*, pa pred njim bolj sezonski Alvaro Soler z radijsko uspešnico *Sofía* in še prej že omenjeni Daddy Yankee z *Gasolino*.

Despacito pomeni 'počasi', besedilo pa namiguje, da mora tako potekati zapeljevanje. In lagali bi se, če bi rekli,

da pesem ni pritegnila tudi nas. Malce celo zasvojila. Prinaša namreč tisto, kar v moderni glasbi že kar pogrešamo, to pa sta ritem in melodija, ki na plesišču namesto siljenja v solo poplesavanje njega in njo raje zvabita v nevarno bližino. Zdaj je vendarle še poletje in zato je prav, da se vroča telesa tiščijo čim bolj skupaj.

Zuleyka Rivera

Video skladbe *Despacito* je bil posnet v Portoriku, v soseski La Perla in v baru La Factoria. Bombastična lepotica, ki se je ni mogoče nagledati, je manekenka Zuleyka Rivera, sicer mis Universe leta 2006.

S sodišč v STUDIO

■ **KESHA** res ni najbolj relevantna za glasbeni razvoj pop scene, je pa njena zgodba, ki se je zadnja tri leta pisala predvsem na sodiščih in v rumenih medijih, dala še kako luciden vpogled v zakulisje ustvarjanja plastičnih pop zvezdnic. Sicer nam je bilo jasno, da kombinacija kopice denarja, seksi deklet in pohlepa ne more

ustvariti sveta, v katerem lahko cveti karkoli moralnega, a je Kesha v sodnem boju s producentom Dr. Lukom razkrila, da so pod površino stvari še bolj garjave, kot smo mislili. Čustveno izsiljevanje, poniževanje, diskriminacija in vse tisto, kar še sodi v izprijenost korporativizma, je udarilo na plan in Kesha je čez noč postala obraz boja proti amoralni dekadenci glasbene

industrije. Boj še ni končan, a Kesha zdaj končno želi biti sept živopisna in malce divja pop zvezdnica. Zato po štirih letih vendarle nov album. Naslovljen *Rainbow* in večinoma spisan v času njene bivanja na kliniki za zdravljenje odvisnosti. Zato je *Rainbow* zelo osebno, razkriva 30-letno glasbenico na koncu vseh njenih velikih bojev. Temu primerno je na naslovnici gola – slikana od zadaj. Album, nabit z emocijami, glasnimi izpovedmi in močnimi feminističnimi sporočili. Ker pa je to vendarle Kesha, ne manjka tudi kakšen poskočno plesen komad. Bo njena vrnitev uspešna?

MARTIN SOLVEIG FT. ALMA

All Stars

Martin Solveig ni nikoli želel, da bi bili njegovi videospoti kakorkoli predvidljivi, tokrat pa je svojo ljubezen do bizarnega popeljal še vsaj deset korakov dlje. Limone in piškoti namesto oči, jabolko namesto glave, naključno lebdeči ti in oni predmeti, a komad, ki vse to spremlja, je vsekakor zasvajajoč. To je tipična in nadvse všečna solveigovska zibanica, lahkotna, plesna, kot ekstrakt fuzije house, dance in pop logike, ki vam brez težav podaljša letošnje poletje. Vsekakor skladba, ki si jo lahko privoščite kadarkoli in kjerkoli, dokler so temperature še poletne, majčke še kratke in dekleta še vroča. Kdaj bo ta singel postal tudi del kakšnega albuma, še ni znano.

KID ROCK

Po-Dunk

Kontroverzni Kid Rock še brca. Tam na ameriški periferiji, med njemu tako ljubimi »belimi smetmi«, na križišču ramskih tatujev in pivskih vampov, je ustvaril novo kolizijo kantrija, roka in čiste amerikane. Ameriška provincialnost še nikoli ni imela boljše glasbene – in tudi vizualne – spremljave. Tu je vse: metanje v blato, streljanje z velikokalibrskim orožjem, lubenice in bazen v prtljajniku poltovornjaka. Pa seveda zlatina, limuzine, krzno in zasebna letala. To je *po-dunk*. Melodičen, strogo rokerski napev, ki vabi, da uživate v obeh aspektih kapitalistične dekadence. Da se kot Kid Rock zabavate, ne glede na to, na kateri nivo plačilne lestvice vas je posadila usoda. Vprašanje je le, ali ste dovolj kantri, da lahko plešete na ta rok ...

Bolj poskočen rok

■ Fantje iz ameriške rok zasedbe **QUEENS OF THE STONE AGE** so se nekoliko sprostili. Otresli so se žanrske ujetosti, otresli so se pričakovanj in začrtanih usmeritev. Za sedmi studijski album *Villains* so navdih poiskali v tistem, kar jim omogoča sproščeno dihanje in uživanje v življenju. Recimo ples. Josh Homme, pred 20 leti ustanovitelj te danes esencialne skupine na sceni ameriškega tržega roka, namreč v prostem času veliko pleše. Ko je sodeloval z Markom Ronsonom, producentom Bruna Marsa, pa se je še zasvojil s polpreteklim hitom *Uptown Funk*. Mešanica vseh teh vplivov je narekovala zvokovno smer albuma *Villains*. Da ne bo pomote – to je še vedno zelo tipičen album Queens of the Stone Age z ostrimi kitarami in vso rokersko robustnostjo, le da se melodično tu in tam poigravajo z lahkotnejšimi disko biti in zanje ne tako običajnimi sintesajzerskimi zvoki. A ko boste poslušali *Feet Don't Fail Me* ali *Un-Reborn Again*, vam bo kojci jasno, da malce drugačnemu, bolj poskočnemu tempu navkljub fantje ostajajo pristni rokerji, ki tisto, kar znajo najbolje, lahko dostavijo tudi v rahlo drugačnem paketu.

Nova pank-rok super skupina

■ Novica, ki je vznemirila vse tiste, ki so najstniški gnev v devetdesetih sproščali ob avtentičnih pank-roke komadih. **Billie Joe Armstrong**, vodja skupine Green Day, in **Tim Armstrong** iz pankerske družine Rancid sta ustanovila super skupino. Ne, frajerja priimku navkljub nista v sorodu, sta pa se jima pridružila še Billie Joejev sin Joey in Timov nečak Rey. Ime skupine? **The Armstrongs**, seveda. Njihov prvi singel *If There Ever Was A Time* lahko že poslušate na spletu.

MAGNET

film

Soočanje s

STRAHOVI

Stephen King

■ Stephen King je sredi osemdesetih potreboval 1138 strani, da nas je nazorno popeljal ne le v življenje v fiktivnem mestecu Derry, ampak tudi v prestrašene otroške misli, ki so pomagale, da je antično zlo prevzemalo podobe njihovih najhujših strahov. Velikanska knjižna uspešnica **TISTO (IT)** je bila tistikrat nekonvencionalna grozljivka, saj esenca strašljivega ni bila zgolj v grotesknosti pošasti, ampak tudi v strahu, ki so ga doživljali junaki,

Klovn, ikona grozljive sodobne pop kulture

ko so v soočanju s pošastjo poskušali razvozlati izginotja otrok v svojem mestu. A naslovni navkljub je bil v knjigi klovn le ena od podob strahu. Ta edinstvena pošast je namreč imela različne forme in je bila vedno tisto, kar je posameznega protagonista najbolj strašilo – za enega je bil to krvoločni doberman, za deklico njen nasilni oče in za vse skupaj še brutalni klovn Pennywise z zašiljenimi čekani in morilskim pogledom. In prav tega klovna, ki je postal ikona grozljivega in ena najbolj prepoznavnih pošasti sodobne pop kulture, so se po skoraj štirih desetletjih odločili upodobiti v filmu. Spet, saj prvega filma, posnetega po tem romanu, danes nihče več noče niti omenjati. Pri tem pa upajo, da jim bo uspelo narediti tako fascinantno zgodbo, da nas bodo lahko prestrašili kar dvakrat. Snujejo namreč dva filma – prvi nas popelje v čas, ko se s stvarom borijo otroci (v romanu je to leto

1958), drugi del pa bo predstavil obdobje, v romanu označeno kot leto 1985, ko se ti otroci kot odrasli vrnejo v Derry, da za vselej uničijo to trpežno zlo. Dva filma za roman, ki so ga mnogi označili za neprevedljivega v film.

Začelo se je dobro. Cary Fukunaga je na režiserskem in scenarističnem stolčku obetal zanimivo interpretacijo knjige. Vendarle je podpisan pod prvo sezono impresivne serije *Pravi detektiv (True Detective)*, kjer je pokazal, da zna junake vplesti v zgodbo ne le kot fizične like, temveč tudi z njihovimi miselnimi procesi. Kar je prav za film *Tisto* skorajda nujno. Groza se v tej zgodbi namreč ne odvija tipično filmsko – v temi, v tišini, v pričakovanju. Zgodi se podnevi sredi mesta kot manifestacija otroških strahov in to, kar prestraši nas, bralce ali gledalce, je podoživljanje te tesnobe in groze ravno skozi oči junakov. A Cary se ni obdržal. Zaradi nestrinjanj s studii je od projekta odstopil. Razlog? Želel je posneti newsakdanjo grozljivko, medtem ko so studii želeli imeti plastične arhetipe in standarde šoke. Ravno to, kar *Tisto* nikoli ni bil.

Zdaj, ko smo tik pred tem, da klovn Pennywise v filmski preobleki spoznamo v živo, se je javil kar Stephen King. Kot prvi gledalec filma, ki ga je do konca režisersko izpeljal Andres Muschietti (mojstrsko je režiral že grozljivko *Mama*), je v svet poslal svoj komentar, da je film več kot korekten. Produkcijsko dovršen. In odličen poklon eni najboljših knjižnih grozljivk našega časa. Oddahnili smo si. S Klubom izgub, kot so mladeniči v zgodbi oklicani, se bomo tako lahko pristno soočili z eno najbolj impresivnih podob groze, pri tem pa tudi sami pri sebi preverili, kateri so v resnici naši največji strahovi. Kaj je tisto, kar nas lahko stisne v globinah duše tudi sredi belega dne. Čisto mogoče je namreč, da je to kar čisto navaden klovn. Kar nekaj jih poznamo na najpomembnejših položajih tako doma kot na tujem ...

Zloveščega klovna Pennywisa, ki za seboj pušča krvave ostanke izginulih meščanov, predvsem otrok, je v filmu upodobil mladi Bill Skarsgård, sin švedskega zvezdnika Stellana Skarsgårdarja (*Dobri Will Hunting, Thor*) in brat Alexandra Skarsgårdarja (*Eric v Pravi krvi, Tarzan*).

ANNABELLE: STVARJENJE

R: David F. Sandberg
I: Miranda Otto, Stephanie Sigman, Alicia Vela-Bailey

Če ste pogledali vsaj en del od trenutno treh serije *Priklicano zlo* (*The Conjuring*) – pogledati bi si morali vsaj prvega, ker je res učinkovita grozljivka – se verjetno spomnite, da v vsakem delu v kabinetu raznolikih spominkov iz teh in onih paranormalnih primerov, ki sta jih reševala protagonista Ed in Lorraine, kamera na koncu pokaže v stekleno omarico zaprto lutko neprijetnega videza. Njena zgodba se je deloma razkrila v filmu *Annabelle*, tokrat pa nam končno predstavijo njeno celotno ozadje, preteklost in vstajenje. Lutka punčke kot središče groze, ki se zlije na nuno in nekaj sirot, ujetih v domu izdelovalca lutk in njegove žene, se morebiti zdi kot moteč absurd, a je David F. Sandberg solidno prepletel običajne strahove z vedno bolj tesnobnim občutkom groznice, vse manifestirano v igri podob, luči in demonskih pojavov.

Ocena: ♡ ♡ ♡ ♡
Izvirni naslov: *Annabelle: Creation*

Sicer zelo tipična grozljiva zgodba, ki pa v *Annabelle* zraste v učinkovito draženje naših največjih strahov.

AMITYVILLE: PREBUJENJE

R: Franck Knäuf
I: Bella Thorne, Jennifer Jason Leigh, Cameron Monaghan

Posestvo v zdaj že franšizni grozljivki *Amityville* očitno še najde kupce, da se nespametno vselijo v to že od sedemdesetih let z duhovi obsedeno bajto. Ponovni rimejk sicer ene najbolj znamenitih grozljivk, ki deloma temelji na resničnih dogodkih o družini, ki je bila brutalno umorjena v tej prepoznavni hiši, v samo zgodbo ne prinese nič novega. Poznana preganjavica tokrat doleti nadvse ljubko Bello Thorne (ki, zanimivo, igra tudi lik Belle) in njeno družino, le da se vse skupaj dogaja v sodobnem času mobilitelov s slabimi baterijami in duhovniki v električnih avtomobilih. Ko Belle izve, da se je preselila v notorično hišo Amityville, nasičeno s krvavo zgodovino, se sproži že znana pripoved o čiščenju preteklosti zavoljo svetle prihodnosti – le da v Amityville kakšne prav zelo svetle prihodnosti ni. Franšiza mora kakopak živeti naprej.

Ocena: ♡ ♡ ♡ ♡
Izvirni naslov: *Amityville: The Awakening*

ODISEJA

R: Jérôme Salle
I: Lambert Wilson, Pierre Niney, Audrey Tautou

Jacques-Yves Cousteau, za poznavalce pa zgolj Jacques Cousteau, je pred desetimi leti preminuli francoski možakar, ki je znan v različnih sferah. Poznan je ljubiteljem filmov kot avtor nešteti dokumentarcev. Poznan je fotografom kot avtor izjemnih fotografij divje narave. In poznan je potapljačem, saj je bil soizumitelj potapljaške opreme s kislikovo jeklenko (SCUBA). Cousteau si zato vsekakor zasluži filmsko biografijo. Pod taktirko Jeroma Salla, francoskega režiserja s festivalsko kilometrino, smo tako dobili zanimiv vpogled v pustolovski in nadvse pisano življenje tega izjemnega avanturista, biologa in izumitelja. Glavna vloga je pripadla Lambertu Wilsonu, francoskemu igralcu, ki nas je pred leti v drugi in tretji *Matrici* navdušil kot hladnokrvni petičnež Merovingian, snemanje pa je, kot se za zgodbo o Cousteauju spodobi, potekalo v Južni Afriki, na Antarktiki, Bahamih in celo Hrvaškem, točneje na Hvaru, Visu in Biševu.

Ocena: ♡ ♡ ♡ ♡
Izvirni naslov: *L'Odysée/The Odyssey*

OBJEKTIV

FOTO UROŠ KEKUŠ KLEVA TEKST JAKICA JESIH

VEČ KOT LE TOČKA NA HORIZONTU

Športni fotograf Uroš Kekuš Kleva je doma iz Kopra, pa je prej fotkal vse drugo kot morske motive. Skejt, bmx, košarko, plezanje, ja, celo break dance. Urbanit, živeč v Bruslju. Morje ga je poklicalo in ni mu bilo odveč. Vrnil se je domov, šel na fotografsko delavnico k mojstru Samu Vidicu, odkril svoje poslanstvo, kupil neopren in podvodno ohišje ter se podal v prvi val. Ne brez strahu, a odločno. V njegov kader so najprej pripluli jezdecji valov. »Fotkat surfarje na odprtem morju, v valovih, je eden večjih izzivov. Vsak trenutek je prelomen, tako za dober posnetek kot za lastno varnost. Oceanu nikoli ne obrnem hrbta, niti za sekundo.« Urošev pogled je drugačen: na svet in skozi lečo. Običajni, stokrat videni motivi spet postanejo zanimivi. Dobijo nov zorni kot, drugačno svetlobo, detajl, ki smo ga dotlej spregledali. Športna ženska telesa so bila vedno seksi, a Uroševa zapeljujejo tudi pod vodo. »Žensko lepoto poudarja breztežnostno stanje, v katerem nedolžno lebdi pod vodno gladino in odkriva prvinke občutke med prebijanjem skozi prozorno maso. Kot bi se ponovno rodila, zaživela.« Po surfarjih so v Urošev objektiv priveslali, priplavali in ne nazadnje tudi priplule jadrnice. »Jadranje je šport, ki ga povečini razumejo le tisti, ki aktivno jadrajo. Ker živim ob morju, je pogled na jadrnice samoumeven, so del krajine, a ne naše zavesti in življenjskega sloga. Sam v jadranju vidim več kot le točko na horizontu – uči nas soodvisnosti od narave, timskega dela in fizikalnih zakonitosti, ki so tesno vpete v dizajn/arhitekturo jadrnic.« Kadar ne fotka, Uroš trenira. Fotografijo. »Vsak trenutek, ki ga lahko preživim v vodi, je neprecenljiv. Narava mi vedno postavi drugačne pogoje. Na trenutke je zelo nepredvidljiva. Vsak val, ki priplava mimo, je edinstven, neponovljiv, zato te trenutke izkoristim za test različnih nastavitev, opreme in zornih kotov. Včasih pa se vodi prepustim, da me odpelje in navdahne z novimi idejami.« 📷

SERLIANA ROSIDA

Bojermica Luci

FOTO ALEŠ BRAVNIČAR/WWW.BRAVNICAR.COM
TEKST DARJO HRIB

Ko oko uzre lepotico, kot je eksotična Indonezijka Serliana Rosida, misli ustvarijo svojo zgodbo. Zgodbo prestiža, užitka, sreče. In to vsekakor je zgodba, ki jo Serliana živi danes. Skozi vrtinec ljubezni je danes mama triletnih hčere in končno v spremstvu prave ljubezni zaročena in srečna. Je ena od sedmih najboljših indonezijskih instagramek, kar v deželi, kjer živi 250 milijonov ljudi, ni majhen dosežek. Polég tega oblikuje svojo linijo kopalk, vodi agencijo za ženske glamur modele in ima na življenjepisu zavidljivo manekensko kariero, ki jo je postavila na modne brvi Singapurja, Hongkonga in Avstralije. To je zgodba, ki jo živi danes. Zgodba, katere prolog pa se je začel pisati veliko prej. In v zelo drugačnem slogu. Več o tem preberite na strani 20, tukaj se predajmo vizualnemu užitku. 📖

Asistenti fotografa: Andrej Zorko, Dan Warbrick, Joe Tejeda, Alan Chan, Rahul Rekapalli. Stiliranje: Inja Savski.
Nohti Think Pink Nails Bali. Za Serlianino postavbo je skrbela telovadnica Canggu Venue Bali. Za lokacije in nesebično pomoč pri produkciji se zahvaljujemo Andreju Zorku z ženo Ido ter posestvu Zala Villa Bali (www.thezalavillabali.com) za nastanitev. Pomoč na terenu Jarmo Pohjanen za Shoot The Centerfold Inc. (www.shootthecenterfold.com). Kopalke iz linije Bravelyandbare kreacija modela, papuanska plemenska ogrlica last fotografa. Posneto v Indoneziji spomladi 2017 za Playboy Slovenija.

TEKST AMANDA PETRUSICH FOTO JAKE CHESSUM

SCARLETT JOHANSSON

Iskren pogovor s filmsko zvezdo, ki je ne zanima, da je na samem vrhu lestvice igralcev, katerih filmi so bili najbolj dobičkonosni v letu 2016, o materinstvu, monogamnosti in zakaj še kar igra smrtonosne superženske.

V

uvodni sekvenci filma *Zgubljeno s prevodom* Sofie Coppole iz leta 2003 o dveh osamljenih, odtujenih Američanih z jet-lagom, ki najdeta drug drugega v Tokiu, dolg kader prikazuje zadnjico Scarlett Johansson v skoraj prozornih rožnatih spodnjih hlačkah ležečo na postelji in strmečo

Coen, ter igrala v velikih komercialnih uspešnicah, kot so *Stotnik Amerika* in *Maščevalci*. Premišljeno je izbirala številne, raznolike vloge, mešanico velikih uspešnic in art eksperimentov. Bila je računalniški glas v filmu *Ona* Spika Jonzeja, služkinja slikarja Johanna Vermeerja iz 17. stoletja v *Dekletu z biser-*

pri Johanssonovi lahko občudujemo njeno samoobvladanje. Ko jo vprašate o njenem videzu, takoj vidite, da postane povsem nezainteresirana. V minulem desetletju se je odločala tudi za vloge, v katerih je njen seksapil smrtonosen, na primer v filmu *Pod kožo* Jonathana Glazerja, kjer igra zunajzemeljsko bitje znotraj neke ženske, ki gre na lov za moškimi, pa kot Črna vdova, neodpuščajoča vrhunska agentka, v *Maščevalcih* ali kot Lucy v istoimenskem filmu Luca Bessona, v katerem v telesu tihotapi sintetična mamila, nato pa eden od zavitkov počí in jo popolnoma spremeni, da deluje natančno in brezčutno kot superračunalnik. Moški jo podcenijo in so zato kaznovani ...

Letos smo je pred *Dekliško nočjo*, ki jo lahko še vedno gledate v kinih in v kateri sprva brezskrbna, a ne nedolžna zabava skrene v povsem nepričakovano smer, občudovali v filmu *Duh v školkí*, ki je adaptacija filmske animacije Mamura Oshii iz leta 1995. Upodobila je kultno kiborgovsko policistko, major-

Že zelo zgodaj sem imela zelo močno delovno etiko. Imela sem lasten občutek samoobstoja. V glavnem, ko sem maturirala, sem že imela svoje stanovanje!

v okno, zakrito z zavesami. Johanssonova igra Charlotte, ki je nedavno diplomirala iz filozofije in ne ve, kaj bi v življenju počela. Igralka je bila stara šele 17 let, ko je dobila to vlogo. Je pa imela že skoraj deset let igralskih izkušenj in njena tiha, svobodna igra jo je povzdignila v eno najbolj iskanih hollywoodskih igalk. In v naslednjih 14 letih po tem filmu je bila muza številnih avtorjev, kot so Woody Allen in brata

nim uhanom, dekle odvisnika od pornografije v *Don Jonu*. Hollywood ima čuden odnos do nekaterih libidinalnih energij in Scarlett Johansson pogosto in tudi primerno primerjajo z Marilyn Monroe. Dejstvo je, da se zdi, da njeno telo pogosto zasenči vse drugo. Toda ona je utrujena od razprav o svojem fizičnem videzu, in medtem ko Monroejevi nikoli ni uspelo povsem obvladati lastne seksualnosti,

Nekdo mi je nekoč pojasnil materinstvo, kakor da ti v srcu zraste še en prekat, in menim, da je to globoko res. Sposobnost, da nekoga ljubiš, vsaj v mojem primeru, se poglobi do neslutnih dimenzij.

ko Miro Killian. V Oshiijevi izvorni verziji je majorka Motoko Kusanagi Japonka, zato se je, ko je bilo objavljeno, da je za vlogo izbrana Johanssonova, dvignil val ogorčenja, da gre za 'beljenje' oziroma prilagajanje vsebine belopolti večini. Johanssonova, ki se je rodila v New Yorku leta 1984 židovski materi iz Bronxa in očetu iz Danske, se zaveda težav, ki jih ima Hollywood z različnostjo, in se nadeja, da je film, ki ga je režiral Rupert Sanders in ki so ga snemali na Novi Zelandiji in v Hongkongu, razrešil vsa vprašanja glede Majorkinega dejanskega izvora. Novinarica New Yorkerja Amanda Petrusich se je prvič sestala s Scarlett Johans-

son v nekem fotografskem ateljeju na zahodnem Manhattanu. Dva tedna po prvem pogovoru je Johanssonova govorila na ženskem pohodu v Washingtonu, kjer je močno podprla žensko pravico do svobodnega rojevanja. V enem trenutku se je naravnost obrnila na predsednika, ko mu je dejala, da njena hči »morda ne bo imela pravice odločati o svojem telesu in o svoji prihodnosti, kakor jo je imela vaša hči Ivanka«. Po tem sta se Amanda in igralka srečali na usnjenem kavču s skodelico, polno čokoladnih piškotov, in se pogovarjali o vsem: Scarlettinemu otroštvu, karieri in materinstvu – ima dve leti in pol staro

hčer s francoskim marketinškim strokovnjakom Romainom Dauriacom, s katerim se zdaj ločuje –, partnerstvu, glasbi, politiki in filmu, seveda.

PB: Rodili ste se v New Yorku in v njem odrasčali. Kako je bilo?

SJ: New York je bil takrat drugačen. Zvenela bom kot stara jamračica, toda mesto je bilo veliko bolj dostopno. Moja družba prijateljev je bila zelo raznolika. Vsi smo prihajali iz različnih socialnoekonomskih okolij in naši starši so se ukvarjali z različnimi stvarmi. Eni so prodajali mamila, drugi so delali v financah, vsi pa smo živeli v isti skupnosti. Četudi ga še vedno imam za najboljšo mesto na svetu – zelo sem pristranska –, menim, da je bilo prej več vsega možnega za več ljudi. V West Villageu je že leta trgovina z usnjenimi izdelki. Tam sem bila pred nekaj meseci in človek, ki tam izdeluje sandale od leta 1967, se zdaj bojuje z lastnikom prostora, da bi tam lahko ostal. V nekaj naslednjih letih bodo tam najbrž odprli kakšno korporativno trgovino. To je žalostno, ker je to srčni utrip New Yorka. To je tisto, kar poganja to mesto in dela stvari možne.

PB: Skoraj vsi, ki jih poznam in ki so odrasli v New Yorku, imajo to čudovito vrlino: niso bili samo pod vplivom dela številnih umetnikov, temveč tudi vseh teh različnih oblik obstoja, načinov življenja, pogledov na svet ...

SJ: Tukaj si zares lahko svoj oziroma kakršenkoli si želiš biti. To v številnih drugih mestih ni mogoče. Všeč mi je hčer vzgajati tukaj – že ko gre na igrišče, je pod vplivom številnih stvari, ki jih otroci njene starosti drugje ne morejo izkusiti.

PB: Menite, da vas je materinstvo spremenilo?

SJ: Oh, da, spremenilo me je. Že samo nosečnost in porod sta nekaj izjemno globokega. Takšno je tudi prepuščanje dejstvu, da pri otrocih moraš odstopiti od nekaterih pričakovanj, da bi lahko kontroliral situacijo. Ko si mama, moraš sprejemati odločitve, ki vplivajo na to osebo, ki je povsem odvisna od tebe, toda moraš se predati tej izkušnji in na koncu je vse resnično osvobajajoče. To je najboljša stvar, ki se mi je kdaj zgodila. Nekdo mi je nekoč pojasnil materinstvo, kakor da ti v srcu zraste še en prekat, in menim, da je to globoko res. Sposobnost, da nekoga ljubiš, vsaj v mojem primeru, se poglobi do neslutnih dimenzij. Na veliko načinov pa se danes počutim veliko bolj svoja kakor prej. Danes razumem pomembnost lastne sreče bolj kot prej. Ko nisi srečen, ne moreš biti v polni formi za drugega človeka, na katerega tvoja sreča vpliva.

PB: To vprašanje se vedno postavlja materam, nikoli pa zaposlenim očetom, toda kako je materinstvo spremenilo vaš odnos do dela?

SJ: Zelo mi je pomembno, kje delam, na srečo pa sem po 20 letih kariere v položaju, da lahko marsikaj diktiram. Stvari se bodo najbrž zakomplicirale, ko bo hči odraščala, ko bo šla v šolo in bo njeno življenje vezano na en kraj. S tem se bojuje veliko ljudi, ker živimo v tem čudnem nomadskem poklicu, kjer ima vsak član ekipe svojo družino, in to je precej težko. Težko je za zveze do partnerjev, do otrok, na splošno do družine in prijateljev. Ko sem snemala *Duha v školjki*, sem bila s hčerjo na Novi Zelandiji šest mesecev in bilo je zelo težko. Oddaljenost in zahtevnost dela sta bila zame zares težka. To je velik film, v katerem se dogaja veliko stvari. Ves dan sem se bojevala z drugimi in dobesedno sem se bojevala s seboj. Bojevala sem se z likom. Spomnim se, da sem režiserja Ruperta Sandersa nekajkrat vprašala: »A se temu liku sploh lahko zgodi kaj dobrega? En dober trenutek?« Odgovor je bil negativen. Ta oseba ali robot oziroma kar pač je, gre skozi zajebrano težke stvari.

PB: Bilo je nekaj kontroverznosti glede tega, da ste sploh bili izbrani za to vlogo. Ona je lik, za katerega številni ljudje menijo, da je Japonka in da bi jo zato morala igrati japonska igralka. Ali so te razprave vplivale na vas?

SJ: Menim, da so razprave o različnostih v Hollywoodu pomembne in da jih moramo imeti. Moj lik ima edinstveno izkušnjo, to je oseba, v čigar umetno, robotsko telo so vstavljeni človeški možgani. Vedno sem menila, da je to univerzalen lik, v smislu, da nima identitete, toda bistvo zgodbe je njeno iskanje identitete. Upam, da vsi ti odgovori na vsa vprašanja, ki se postavljajo glede mojega izbora za vlogo, pridejo, ko ljudje vidijo film.

PB: Malo se posvetiva vaši družini.

Vaš oče je Danec, mati je iz Bronxa.

Kakšna sta bila kot starša?

SJ: Potem ko sta že imela dva otroke, sta hotela še enega, dobila pa sta hkrati dva – imam brata dvojčka in midva sva najmlajša v družini. Menim, da sta starša z najinim rojstvom opustila vsa pravila, ki sta se jih do takrat držala, če sta jih imela. To je najbrž normalno. Ko imaš več otrok, postaneš bolj sproščen, skrbi te manj stvari, udobneje se počutiš v vlogi starša. Menim, da sva z bratom zaradi tega pri nekaterih stvareh imela korist, pri nekaterih drugih pa škodo. Moja mama se je preselila v Kalifornijo, oddaljila se je, očeta pa je izčrpavala odgovornost, da mora biti pri hiši in

nam zagotoviti sredstva za življenje. Moja starša sta vedno imela finančne težave, to je bilo zanju veliko breme. Do najinega 13. leta sva se z bratom dejansko samostojno vzgajala. Še sem živela z njimi, hodila sem v šolo in tako naprej, sem pa tudi delala. New York pa je takšen, da sem bila zelo zgodaj zunaj in precej zgodaj sem začela padati v težave. Ne v prevelike težave, na srečo. Sama sem se vzgajala in gotovo bi

Skromnost je pomemben del uspešnosti v poslu. Menim, da bomo dojeli, da vodja ne more biti uspešen, če ni v stanju biti ranljiv, radoveden, sočuten.

zabredla veliko globlje, če ne bi bilo nečesa, kar me je vodilo.

PB: Kaj je bilo to, delo?

SJ: Da, že zelo zgodaj sem imela zelo močno delovno etiko. Imela sem lasten občutek samoobstoja. V glavnem, ko sem maturirala, sem že imela svoje stanovanje!

PB: Kako pa je šlo s fanti, ali danes veste kaj, kar bi si želeli vedeti takrat?

SJ: Z nikomer nisem hodila, tako da nisem ravno primerna, da me vprašate za nasvet. Šla sem na en zmenek na slepo, in ko sem prišla, je mojemu prijatelju že uspelo, da si je v oko zlil tekilo. Sploh nisem vedela, da je kaj takšnega mogoče ... Nikoli se ne bi vrnila v svoja zgodnja dvajseta leta, čeprav sem se dobro zabavala. Želela bi si, da bi se takrat zavedala tega, da se lahko vse spremeni in da nič ni večno razen smrti. To bi takrat najbrž osvobodilo veliko prostora v mojih možganih.

PB: S čim se je ukvarjal vaš oče?

SJ: Bil je arhitekt.

PB: Kaj pa mama?

SJ: Mama se je začela ukvarjati z mano, ko sem bila stara devet ali deset let. Pred tem je nadzorovala stvari, res pa se je začela ukvarjati z mano v tem obdobju ali pa celo, ko sem bila še malo starejša, recimo pri dvanajstih. To je počela, dokler nisem nehala delati z njo, v mojih zgodnjih dvajsetih. Moja mama je zelo ambiciozna in dobra je v opravljanju več stvari hkrati. Ima veliko življenjsko moč, to sem podedovala od nje. Moj oče pa je nekakšen sanjač. Zelo je kreativen, toda včasih sam sebe omejuje. Z druge strani moja mama vedno vidi širšo sliko. Tudi to sem podedovala od nje.

PB: Kako se oče omejuje?

SJ: Menim, da ni imel dovolj samozaupanja. Bil je v zapletenih odnosih s svojim očetom. Četudi je imel tudi velike sanje, ni nikoli imel samozaupanja, da bi premikal meje. Mama mi je med odraščanjem

vedno govorila – pravzaprav vsem nam –, da če kaj želimo, moramo to sami zgrabiti, da tega ne bo naredil nihče namesto nas. To mi je ostalo trdno zapisano v glavi, četudi menim, da sem tudi bolj nagnjena k oproščanju. Najbrž sem bolj timski igralec, kot je bila ona, in resnično spoštujem timskega duha. Menim, da en del tega prihaja od dela pri produkcijah. Dojela sem, kako pomembno je, da ljudje držijo sku-

paj, da sodelujejo, in kako pomembno je imeti zdravo moralo znotraj ekipe ljudi, ki delajo skupaj. Predpostavljam, da sem ambiciozna. Če v daljavi vidim nekaj, kar si želim, bom planila, da to dosežem.

PB: Zdi se mi zelo koristno, da ste se tako zgodaj osamosvojili kot umetnica, ker ste tako ohranili samozaupanje, ki ga imamo vsi kot otroci.

SJ: Da, to je zanimivo. Greš v srednjo šolo, nato na fakulteto, potem se pripravljáš na diplomu, a si takrat rečeš: »No, vendarle si ne želim tega početi.« Potem greš nekam stažirat, a veš, da to ni tisto, s čimer se res želiš ukvarjati. V resnici nimaš nobenih delovnih izkušenj, nisi se preizkusil v stroki. Nato greš spet nekaj študirat, kajti dojameš, da za to, kar si se odločil početi, potrebuješ magisterij in potem, kajne, se ljudje poročijo, imajo otroke in življenje gre pač naprej po povsem drugi poti. Ko pa delaš od ranih let, imaš čas, da se izpopolniš, usvojiš poklic in stvari se zložijo skupaj in tako se lahko bolje osredotočiš na stvari, ki te poganjajo.

PB: Velikanski dar je vedeti, kaj želiš ...

SJ: Tako je. Sicer te zadušijo možnosti. Vse je mogoče, zlasti v tej državi. S tem smo zelo razvajeni, včasih je vsega tega preveč na voljo in zato lahko ljudje paničarijo. Ničesar ne želijo zamuditi in nato se preprosto zaustavijo, prenehajo poizkušati.

PB: Strah pred neuspehom je zelo ameriški, ker cenimo uspeh bolj kot kaj drugega. Nimamo moči priznati napake ali negotovosti, ali ni tako?

SJ: To je nekaj, kar ima Barack Obama – skromnost. To je čudovita vrlina. Veliko je stvari, ki smo jih pri njem pogrešali, toda skromnost je pomemben del uspešnosti v poslu, s katerim se ukvarjaš. Menim, da bomo dojeli, da vodja ne more biti uspešen, če ni v stanju biti ranljiv, radoveden, sočuten. Menim, da na nobenem področju ne morete biti vodja, če nimate teh lastno-

sti. To je tisto, kar dela vodjo – sposobnost učenja na napakah in sočutje z drugimi.

PB: Dvakrat ste sodelovali v Obamovih kampanjah in podprli ste Hillary Clinton na zadnjih volitvah. Kako prenašate najnovejše dogodke?

SJ: Večerjala sem z Woodyjem Allenom takoj po volitvah in ga prosila, naj mi nikar ne reče: »A sem ti rekel?« On mi je iskreno odgovoril: »Priznam, šokiran sem. Misli

tema. Saj ne, da se zavzemam za to, toda menim, da če bi imeli neko obliko obveznega služenja, potem bi imeli povsem drugačno politično ozračje. Ljudje bi bili bolj proaktivni – ne bi samo imeli mišljenja o nečem, ampak bi tudi delovali. Težko je mobilizirati ljudi, če ne čutijo. Poglejte samo te zadnje volitve: nihče ni volil. Imeli smo rekordno majhno udeležbo. Za to zelo krivim tudi medije. Volilne ankete in

Odpeljala sva se v puščavo, pokadila kup trave in vse je postalo čudno. Sedela sva na havbi in strmela v sončni zahod.

sem, da tale ne bo dobil niti v eni državi.« Pomislila sam, če tako misli Woody, je meni lahko lažje, da sem bila takšna nevednica, kajti zame je bil to dobesedno šok nad šoki. Na samih volitvah sem imela čudno doživetje. S seboj sem vzela hčer in ji dejala: »Imeli bomo žensko predsednico, kar je zelo razburljivo. In to bo Hillary Clinton, kar je tudi dobro.« Nato sem sedla v letalo za Hongkong, kar pomeni 16-urni let. Popila sem dva kozarca vina in zaspala. Zbudila sem se čez deset ur in stevardesa me je vprašala, ali želim slišati volilne izide. Pogledala sem jo in dejala: »Prav, povejte mi. Vem, da je zmagala Clintonova.« Ona pa mi je odgovorila: »Ne, pravzaprav je zmagal Trump.« Zdelo se mi je, da sem v epizodi serije *Cona somraka*. Situacija: leteli smo na deset tisoč metrih, v kabini je bilo temno, moj brat je spal in dotaknila sem se njegovega ramena – bil je Obamov terenski organizator, zelo je političen – in mu dejala, naj se zbudi. Vprašal me je, kaj je, jaz pa sem mu odgovorila, da je zmagal Trump. Dejal mi je samo: »Daj, mala, nehaj ...« Zelo se je napil, ko smo prileteli v Hongkong.

PB: Povejte mi, kako je bilo na pohodu v Washingtonu.

SJ: Kakor veste, se ne želim preveč razkrivati, toda bila sem zelo motivirana, da povem, kar sem imela povedati. Od nekdaj imam Planned Parenthood [organizacija, ki v ZDA skrbi za zdravje žensk] za nekaj samoumevnega. Govorimo o normalizaciji nečesa, kar je po definiciji normalno: o dostopnosti zdravstvene oskrbe za ženske. Vsakdo z vagino to potrebuje. Zakaj se sploh pogovarjamo o takšnih stvareh toliko let po tem, ko smo ženske osvobodile? Ni mi jasno ...

PB: Kako se soočate z občutkom brezupnosti ali strahu?

SJ: Torej, najprej – ne smeš biti ravnodušen. To je težko, ker so bili ljudje tako dolgo neaktivni in nimamo naborniškega sis-

predčasne napovedi volilnih rezultatov bi morali preprosto prepovedati. Menim, da so ljudje preprosto postali ravnodušni. Govorijo: »Koga briga?«

PB: Skočiva še h glasbi. Ste tudi pevka, posneli ste dva albuma – leta 2008 je izšel *Anywhere I Lay My Head* z vašo interpretacijo pesmi Toma Waitsa.

In ko že govoriva o Ameriki, naj povem, da sem došla, da je Waits eden od naših najboljših glasov, na albumih postane vitalen, vznemirljiv in uteleša to drželo. Povejte mi kaj o vašinem odnosu.

SJ: On je pravi pesnik in umetnik na najboljši možen način, njegovo izražanje nam daje prostor za razmišljanje. Ko sem prejela ponudbo za album, sem navdušena načrtovala posneti klasike Cola Porterja, nato pa sem došla, da želim posneti pesem, ki jo je Waits posnel v duetu z Bette Midler, *I Never Talk to Strangers*. Pomislila sem da, bi bilo dobro predelati pesmi Toma Waitsa in videti, kam me bo to odpeljalo. Poizkušala sem z več producenti in ni šlo. Nato pa sem naletela na Dava Siteka s TV on the Radio. On je vse spremenil, postal je zelo pomembna figura v mojem življenju in zelo dober prijatelj. Odhod na snemanje v Louisiano je bila epska izkušnja. Takrat sem bila zaljubljena v svojega prvega moža, vse je bilo zelo romantično in osvobajajoče. Bilo je krasno.

PB: Pri Waitsu je pomembno to, da je njegovo delo zelo odvisno od njegove specifične, edinstvene izvedbe. No, zaradi tega se mi zdi, da ostane veliko prostora za drugačnega pevca, ki želi njegove pesmi interpretirati drugače.

SJ: To drži. Če poizkušate njegove pesmi obdelati tako, kakor to počne on, v enem trenutku ugotovite, da je njegov pristop zelo klasičen. Ne govorim o zares eksperimentalnih stvareh, ki jih on počne, ampak o inštrumentalnih delih njegovih pesmi, ki so lahko zelo čustvene. Njegov glas je to, kar jim daje globino.

PB: Z Davom ste z avtomobilom potovala od Kalifornije do Louisiane ...

SJ: To je bila norišnica, ker se sploh nisva poznala in sva sklenila, da se bova bolje spoznala na takšnem potovanju. Jaz sem vozila. Spomnim se, da sem ga pobrala in da je imel v vsaki roki po sedem cigaret, skodelico črne kave in kup čudnih inštrumentov, za katere nisem še nikoli slišala. Vse to sva natovorila in krenila. Odpeljala sva se v puščavo, pokadila kup trave in vse je postalo čudno. Sedela sva na havbi in strmela v sončni zahod.

PB: Pravite, da imate Waitsa za enega od naših velikih pesnikov. Ali vam je bilo všeč, ko je Bob Dylan dobil Nobelovo nagrado za književnost?

SJ: Da, to je bilo super, všeč pa mi je tudi to, da se ni pojavil na podelitvi. To je zelo dylanovsko. K Dylanu se lahko vračate v različnih fazah življenja in njegove pesmi vam pomenijo različne stvari v vsaki življenjski fazi. On je čudovit umetnik in pesnik, skrivnosten čarodej.

PB: Igrali ste v enem njegovem spotu.

SJ: Moj prijatelj Bennett Miller je zanj režiral video. To bi morala posneti z Dylanom, toda potem je on dejal, da ne želi biti v spotu, tako da smo potem to naredili po svoje. Približno dve leti zatem sem šla spoznat Dylana. Videla sam ga v zaodrju, on pa mi je rekel nekaj takšnega: »Oh, da, hvala za spot, ki si ga naredila.« Pričakovala sem, da se bo pojavil med snemanjem spota, da bomo slišali, kaj misli, pa ga ni bilo. Si je pa zapomnil, da sem to naredila. Ni za kaj, gospod Dylan. Prijatelj mi je povedal noro zgodbo, da mu je neki njegov prijatelj nekoč najavil, da bo nekoga pripeljal na večerjo. Pripeljal je Dylana, ki je nosil majico s kapuco, ki si jo je tako navlekel na obraz, da so mu ven gledali samo nos in oči. Vso noč je tako presedel, moral si je vleči kapuco gor, da si je lahko nosil hrano v usta.

PB: Bog ga blagoslovi. Pri svojem drugem albumu *Break Up* ste sodelovali s Petom Yornom, ki je dejal, da so ga navdihnili posnetki Sergeja Gainsbourga z Brigitte Bardot. Ali vas privlačijo dueti?

SJ: Da, dueti so krasni. Ko sem bila majhna, sem poslušala Louisa Armstronga, Ello Fitzgerald, Deana Martina z različnimi pevci, Andrews Sisters ... Posebno rada slišim kombinacijo moškega in ženskega vokala. Pete mi je dejal: »Hej, ali želiš narediti album?« Menim, da je bil v mračni fazi, na prelomnici svojega življenja, sanjal je, da bi skupaj posnela album. Ko se je zbudil iz vročinskih sanj, mi je poslal SMS in tako sva se odločila za sodelovanje.

PB: Posnetek ima sanjave prvine. Ali se spomnite svojih sanj?

SJ: Da, spomnim se jih.

PB: Imate kaj ponavljajočih se tesnobnih sanj?

SJ: Imam samo tesnobne sanje! Enkrat sem to povedala materi in se je razjokala. Veliko sanjam tudi hiše, prekrasne stare hiše z vrtovi, v kakršni sem tudi imela priložnost živeti, a je prodana. Tako ali tako bi bilo ogrevanje predrago ...

PB: Rekli ste, da niste prepričani, da so ljudje ustvarjeni za to, da so monogamni.

SJ: Torej, povsod, kjer nekaj dobiš, tudi nekaj izgubiš, kajne? To je torej izguba. Moraš se odločiti za pot. Menim, da je ideja o poroki zelo romantična. To je krasna ideja in tudi praksa je lahko enako krasna. Toda ne menim, da je naravno biti monogamen. Menim, da je treba v zvezo in zakon vložiti veliko truda in prav to je zame dokaz, da monogamija ni naravna. Spoštujem jo in tudi sama sem se vedla in se vedem monogamno, toda menim, da je to preprosto nasproti nekakšnim instinktom, ki jih imamo.

PB: Poleg tega številni zakoni ne uspejo ...

SJ: Menim, da zakon vključuje veliko ljudi, ki nimajo nič skupnega z vajinim odnosom, ker gre za zakonski dogovor, in to mu daje težo. Biti poročen je drugače od ne biti poročen in vsakdo, kdor vam reče, da ni razlike, vam laže. Stvari se spremenijo z vstopom v zakon. Imam prijatelje, ki so bili skupaj deset let, nato so se odločili za zakon, in ko jih vprašate, ali se po poroki počutijo drugače in ali so stvari drugačne, vam bodo to potrdili. To je krasna odgovornost, ampak je odgovornost.

PB: Drugič ste se poročili leta 2014. Ali ste se tudi vi počutili drugače, ko ste se zbudili?

SJ: Da, seveda, vse je drugače. V tem času sem imela res majhnega otroka, zato je bila naša družinska dinamika drugačna. Težko je to povsem izraziti z besedami, toda stvari se spremenijo.

PB: In je bilo tudi drugače kot v vašem prvem zakonu?

SJ: Seveda. Poleg otroka je bilo glavno tudi to, da je moj mož prišel iz druge dežele [Francije] in je postal ameriški državljan. To je bila velika sprememba za oba, še zlasti zanj. No, menim, da je vzljubil Ameriko, posebno New York, nekako prikupno. Tako je nekega dne, ko me ni bilo doma, on delal mesne kroglice in mi pošiljal fotografije s komentarji: »Zdaj sem pravi Newyorčan in za povrh gledam Sopranove.«

PB: Toda z Romainom Dauriacom ste se nedavno razšli, zakon je trajal zelo kratko?

SJ: Ne bi o tem, to je še povsem sveže ...

PB: S čim bi se ukvarjali, če bi vam prepovedali igrati?

SJ: Bog, ne vem. Najbrž bi šla na medicino. Zanima me pomagati ljudem. Želela bi si biti dermatolog, to je sanjsko delo. Menim le, da ne bi mogla študirati dolga leta.

PB: Nisem prepričana, da bi vas Hollywood tako lahko izpustil ...

SJ: Oh, ne vem. Vedno se najde kdo, da zapolni praznino.

PB: Leta 2016 ste bili na samem vrhu lestvice igralcev, katerih filmi so bili najbolj dobičkonosni v letu 2016.

SJ: Snemam veliko filmov, ki so zelo gledani. Za mano je nekaj zelo produktivnih let.

PB: Ko pogledamo filme, ki jih snemate, gre za zanimivo mešanico neodvisnih, drugačnih filmov in izrazito komercialnih projektov. Ali skušate ohranjati ravnotežje med njimi?

SJ: Vedno sem želela vzpostaviti takšno ravnotežje in končno mi je uspelo. Všeč mi je, kar je Jon Favreau naredil z *Iron Manom*, kako je delal z igralci, kot je Robert Downey, ki ga imam od nekdaj rada. Sicer nisem ljubiteljica stripov. Všeč so mi bili *Batmani* Tima Burtona, toda to ni moj

Stvari se spremenijo z vstopom v zakon. Imam prijatelje, ki so bili skupaj deset let, nato so se odločili za zakon, in ko jih vprašate, ali se po poroki počutijo drugače in ali so stvari drugačne, vam bodo to potrdili.

žanr. Toda Favreau je našel to ravnotežje, o katerem govorite, neodvisno kreativnost in ambiciozen budžet. To se do zdaj ni zgodilo. Našel je nov način, da pove zgodbo, in očitno mu je uspelo, ker sta DC Comics in Warner Bros. začela delati na isti način. Poglejte razdelitev vlog v *Odredu odpisanih* – tudi prej smo gledali Willa Smitha v teh uspešnicah, toda izbrati nekoga, kot je Jared Leto, za Jokera? Menim, da je to zelo dobrodošel trend.

PB: Ali berete recenzije svojih filmov ali intervjuje v časopisih?

SJ: Da, berem tudi kritike in intervjuje, zanima me, kaj piše New York Times ali kdo drug. Pomaga mi, se mi zdi, da tudi tako sodelujem v procesu. Vedno bom imela svoje mišljenje o tem, kar delam, ne samo o svoji vlogi, temveč o filmu na splošno. Lahko rečem: »Ja, tudi sama nisem pričakovala, da bom tako slaba.« Zelo redko se je zgodilo, da mi je bilo nekaj všeč, kar sem naredila, nikomer drugemu pa ne.

PB: Snemanje filmov zahteva veliko sodelovanja. Tako veliko je sestavnih delov in vi ste pogosto samo eden od njih. Predstavljam si, da je srce parajoče, ko vidiš nekaj, kar si naredil ...

SJ: ... in se ni izteklo tako, kakor si hotel.

PB: In kdo ve, čigava je krivda?

SJ: Jaz vem, čigava je krivda! Seveda, o moj bog! Prav tako sem posnela filme, ki so bili zelo uspešni, pa nisem imela pojma, zakaj. Obstajajo lepa presenečenja. Na primer, ko smo snemali *Zgubljeno s prevodom*, nihče zares ni mogel videti, kakšna je vizija Sofije Coppole. Snemali smo pod jet-lagom, v novem okolju, in vse smo posneli v 27 dneh. Naš direktor fotografije Lance Acord je morda bil edini, ki je videl, kaj pravzaprav snemamo. Ko sem prebrala scenarij, nisem bila ravno prepričana, kaj je to. Enostavno sem delala tisto, kar se morala početi z Billom Murrayem, doživljajoč tisto, kar je doživljal moj lik. Nato se je film začel prikazovati in zelo veliko ljudi se je identificiralo. Tega nikoli ne bi predvidela.

PB: Stari ste bili samo 17 let, ko ste bili izbrani za to vlogo. Kako danes doživljate ta film?

SJ: Že zelo dolgo je tega, kar sem ga nazadnje videla. Najbrž bi pomislila, kako mlada sem bila takrat.

PB: Vaš filmski lik Charlotte ima 25 let in se nenehno išče.

SJ: V tistem času je bilo za mano že deset let dela. Bila sem obdana s precej starejšimi prijatelji in kolegi in njihov svet sem razumela veliko bolje kot moji vrstniki.

PB: Robert Redford, ki je režiral vašega *Šepetati konjem*, vas je opisal kot

»13-letnico, ki razmišlja kot 30-letnica«. Ste od nekdaj stara duša?

SJ: Ne vem. Kot sam rekla, že zelo mlada sem začela skrbeti zase, na veliko načinov sem bila odgovorna zase.

PB: Pri moških kritikih se zelo rado zgodi, da k mladim ženskim zvezdam pristopajo na zelo omejen in tudi absurden način.

SJ: Tudi ženske to počno, takšne stvari

Berem tudi kritike in intervjuje, zanima me, kaj piše New York Times ali kdo drug. Pomaga mi, se mi zdi, da tudi tako sodelujem v procesu.

sem doživela tudi od novinark. Menim, da one pravzaprav projicirajo, primerjajo se z idejo, ki so si jo ustvarile o nekom. Brala sem članke, v katerih avtorica piše o drugi ženski prav nekaj takšnega: »ta popolna eksplozija me je spomnila na to, da se štiri dni nisem tuširala« ali nekaj podobnega. To ni samo plehko, ampak tudi povsem nezanimivo. Morda je težava samo v napačnem pristopu. Namesto da vstopijo v srce drugega in vidijo, kaj poganja kreativnost tega človeka, oni samo popraskajo po površini. In tudi intervjuji z menoj so zame pogosto dolgočasni. Ne tale, ker ste vi čudovit človek za pogovor.

PB: O vas pogosto pišejo, kakor da ste se pravkar stopili pod reflektorje. Gotovo je težko prenašati težo tujih projekcij.

SJ: Pravzaprav se mi zdi smešno in absurdno. Prav tako sem pogosto soočena s čim, zaradi česar rečem sama sebi: »Ne morem verjeti, da mi se to dogaja.« Še vedno me presenečajo moje delo in kraji, kjer delam. No, moje vsakodnevno življenje je zelo rutinsko.

PB: Nočem zveneti distopijsko ali paranoidno, toda vedno bolj je čutiti, da bo v prihodnosti zasebnost naša valuta. Tega se zdaj večinoma ne zavedamo – da mi ves čas sledijo s to stvarjo v mojem žepu, da dajem vse svoje podatke korporacijam in da je to v redu.

SJ: Ne bi se mogla bolj strinjati z vami, potem ko sem to izkusila.

PB: V vaš e-predal so vdrla leta 2011 ...

SJ: Da, to je bilo noro. Pokazalo mi je, kako zelo je vsakdo ranljiv glede tega. Tisti, ki je vdrl v moj e-predal, je to naredil še 50 javnim ljudem ali njihovim nekdanjim partnerjem in partnerkam. Torej, lahko se zgodi vsakomur. Pa se do tega vedemo brezbrizno, govorimo »koga briga, kar jaz počnem«. Toda vsi so ranljivi.

PB: Gotovo lahko e-predal vsakega človeka razkrije kakšno slabo vedenje.

SJ: No, to je vaše zasebno življenje. Ne glede na to, za kaj gre, za pismo, napisano najboljšemu prijatelju, sestri, bilo komu, to so vaše zasebne stvari. To je kot dnevnik. To je precej noro.

PB: Ne pojavljate se v socialnih omrežjih.

SJ: Na ta vlak pravzaprav nikoli nisem vstopila. Ljudi celo ne kličem nazaj. Celotno go-

vorne pošte ne preverjam. To ni v moji naravi. Razumem, da je to odlično orodje za podjetja, pa tudi za plemenite cilje. No, tega niti malo ne pogrešam, preprosto nimam prostora za to v svojem življenju. Ko bi imela nekakšen profil na družbenih omrežjih, bi se morala na nekoga nasloniti, da bi ga upravljal, to pa se mi zdi odveč in tega niti ne želim niti tega ne potrebujem. Že tako berem preveč novic na svojem telefonu. Nedavno se mi je mobilnik pokvaril, nisem ga imela približno 20 ur in bilo je čudovito. Bila sem tako vznemirjena. Morda se mi je zgodilo prvič v življenju, da nisem paničarila, ker sem bila brez telefona. Hči je bila z mano in ničesar drugega nisem potrebovala.

PB: Zdi se mi, da ste morda povsem na repu zadnje generacije igralk, ki ste v polno profesionalno zrelost vstopile malce svobodne od nenehne kritiškega motrenja, ki so mu izpostavljene današnje mlade ženske; bile ste tudi bolj naravne, takšne, kakršne v resnici ste, ko ni svetlobe reflektorjev. Ali ni tako?

SJ: Točno. Ko danes gledaš nekatere mlade igralce, lahko takoj rečeš, koliko se zavedajo tega, kakšni morajo biti, kako jih vidi javnost in kakšno vrsto osebe želijo utelesiti. To je žalostno.

PB: Povejte mi kaj o tem, kako se pripravljate za vlogo.

SJ: Začnem z iskanjem fizičnih posebnosti lika, ki bi se jih lahko oprijela. Včasih je to samozavedanje, kot pri ljudeh, ki jih skrbi zaradi staranja, včasih – kot pri Majorki – izguba zavesti o sami sebi. Ona pozna svoje fizično telo, toda ne zaveda se sama sebe.

PB: To je podobno ženskam, ki jih igrate v filmih *Pod kožo* in *Ona*. Vsak do teh likov je pravzaprav zavest brez telesa.

SJ: V *Oni* sem pravzaprav hiperzavestna sebe, ker sem zaprta v črni škatli. Imam samo glas. Zato lahko postaneš hiper-

Sem radovedna, želim se spoznati in razumeti. Moj psihiater bi dejal: »Ti delaš napake, pa jih ne počni več.« In jih tudi ne želim več početi! Toda v življenju se stalno in znova motimo, nato pa ...

zavesten določenih navad. Seksualna scena z Joaquinom je bila vaja iz sproščanja.

PB: Ali vam je bilo nelagodno?

SJ: Menim, da se na začetku on ni ugodno počutil. Bil je zelo vznemirjen in bilo ga je zelo zanimivo opazovati. Meni je najbrž bilo lažje, ker sem bila tako dolgo v škatli, da sem imela občutek vrste: »Ogreta sem. Daj no, naredimo stvari čudne.« V škatli imaš občutek, da te nihče me more videti, zato si lahko, kdorkoli si želiš. No, bilo mi je zanimivo videti, kako on reagira. Hm, nekako sva to naredila ... V filmu *Pod kožo* sem iskala način, kako biti povsem instinktivna, živalska. V *Duhu v školjki* nimam ničesar fizičnega, kar nas dela človeška

bitja. Vedno poskušam dojeti, kako se počuti to telo, ki ni moje. Takšne stvari me poženejo. Potem pride na vrsto raziskovanje. Ko sem igrala Janet Leigh v *Hitchcocku*, sem morala nenehno paziti na to, kako se držim in kaj to sporoča o njeni moči. Torej, vedno krenem od fizične dimenzije in na tem gradim lik.

PB: Zame je eden do razlogov, zakaj vas je tako lepo gledati z Billom Murrayem v filmu *Zgubljeno s prevodom*, vaš subtilni pristop k materialu, ne branite se tišine ali običajnega gledanja v prazno.

SJ: Menim, da je treba iti počasi in publika bo ostala s tabo, jezdila bo na tem valu z

igralcem. To je najboljša stvar pri gledališču, ker imaš takoj reakcijo, povratno sporočilo publike. Ko ste s publiko na istem valu, to je čista čarovnija.

PB: Igrali ste na Broadwayu v novih verzijah *Pogleda z mostu* Arthurja Millerja in *Mačke na vroči pločevinasti strehi* Tennesseeja Williamsa, v bogatih in zapletenih predstavah. Glede na to, da ste odrasli v New Yorku, ali je bil Broadway vaše sanje?

SJ: To absolutno so moje sanje. To me je pritegnilo k igranju. Želela sem igrati v gledališču, priti na Broadway. Ko sem bila stara osem let, sem na vsak način želela priti v gledališče. Želela sem igrati v gledaliških muzikalih, tega pa danes, na primer, ne bi nikoli počela. Če bi morala peti in plesati pred ljudmi, bi razpadla in povsem odpovedala.

PB: Igrali ste veliko likov, ki začnejo na en način, nato pa v nekaj zrastejo skozi interakcijo z drugimi ali z opazovanjem sveta. Prepričana sem, da se nekaj takšnega vidite tudi pri svoji hčeri, da se to odpira tudi pred njo. Ali menite, da se nenehno spreminjamo v nove verzije samih sebe?

SJ: Ne vem. Lahko bi bilo zanimivo igrati nekoga, ki se ne spreminja. Ne vem, ali bi bilo to zanimivo gledati, morda tudi bi. Nekaj zelo močnega je v ljudeh, ki se ne morejo ali se ne želijo spreminjati. Če gledate nekaj, kot je *Barry Lyndon* Stanleyja Kubricka, ali mislite o likih, kakršen je Dorian Gray, je v teh likih resnično nekaj sijajnega. Gledati padec nekoga, ki se ne želi ali pa se ni v stanju spreminjati. To bi rada počela, ker bi mi pomagalo razumeti številne ljudi v mojem življenju. Morda bo to naslednja stvar zame. Do takrat skušam biti osredotočena na spremembe. Morda sem zdaj prišla v fazo, ko lahko končno igram osebo, ki se ne želi spremeniti.

PB: Zdi se, kakor da je v tem veliko priložnosti za igralce.

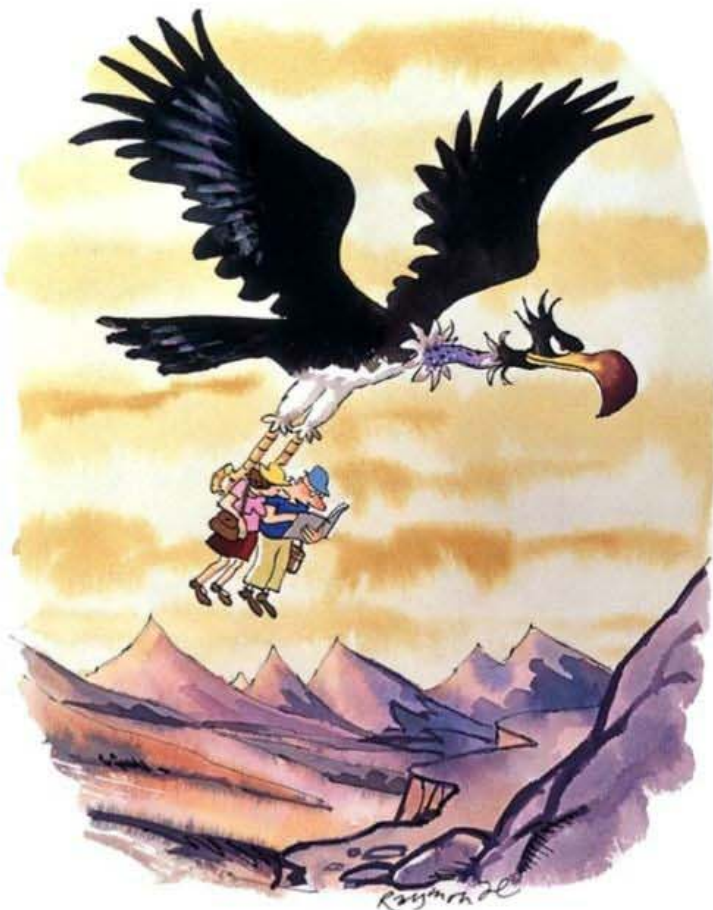
SJ: To je sijajno, ker sem radovedna, želim se spoznati in razumeti. Moj psihiater bi dejal: »Ti delaš napake, pa jih ne počni več.« In jih tudi ne želim več početi! Toda v življenju se stalno in znova motimo, nato pa ...

PB: A potem se nekega dne več ne?

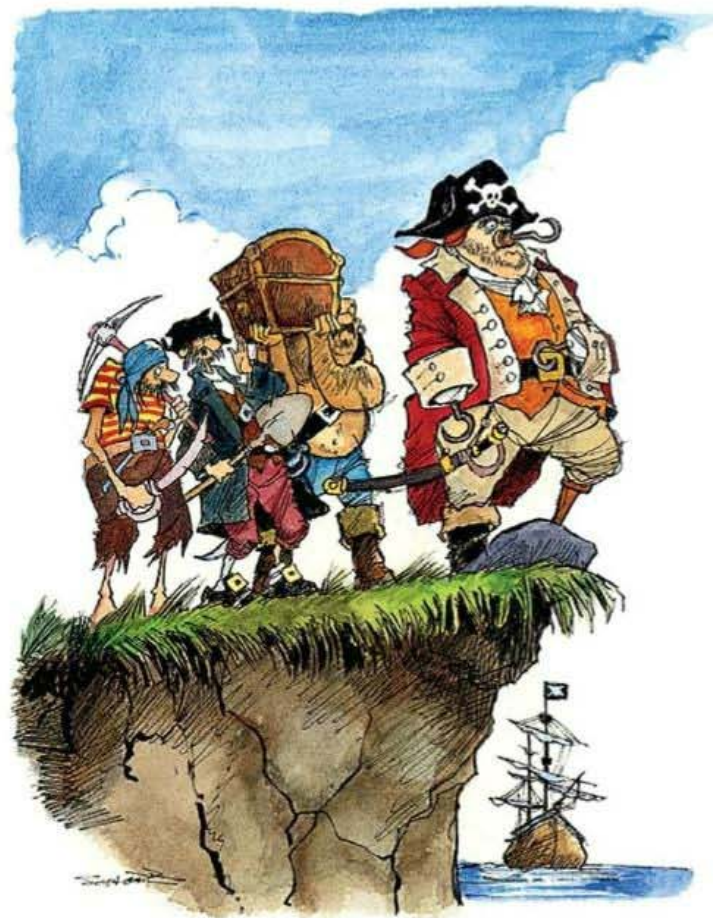
SJ: In potem se več ne. To je upanje. Toda zelo je zanimivo, ko človek nenehno dela iste napake ali se vztrajno ne želi spremeniti.

PB: Menim, da intimno poznam nekaj takšnih ljudi ...

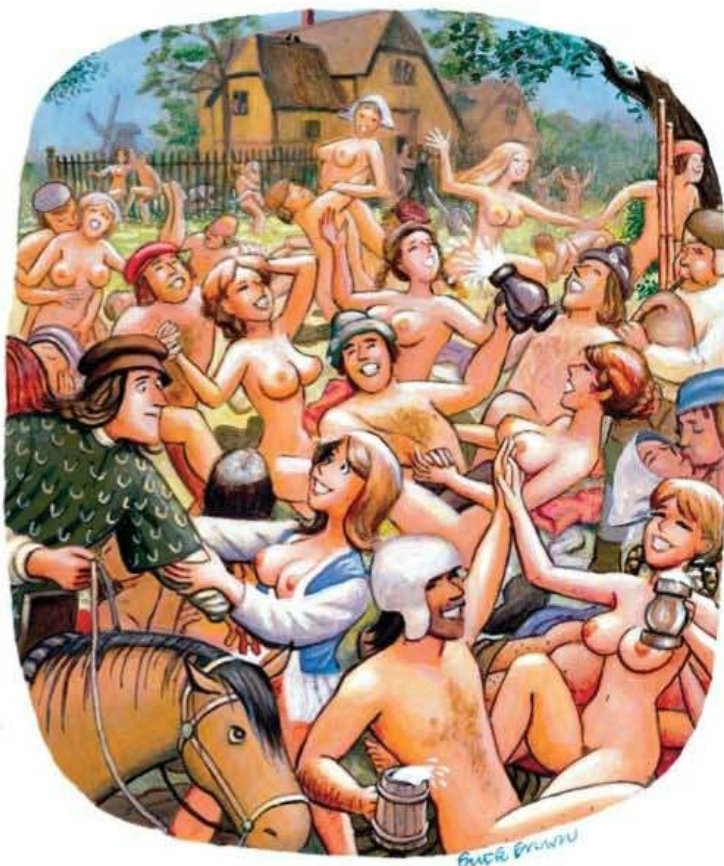
SJ: Jaz pa sem mislila, da sem bila v zvezi z vsemi takšnimi! Jih je kaj ostalo za vas?

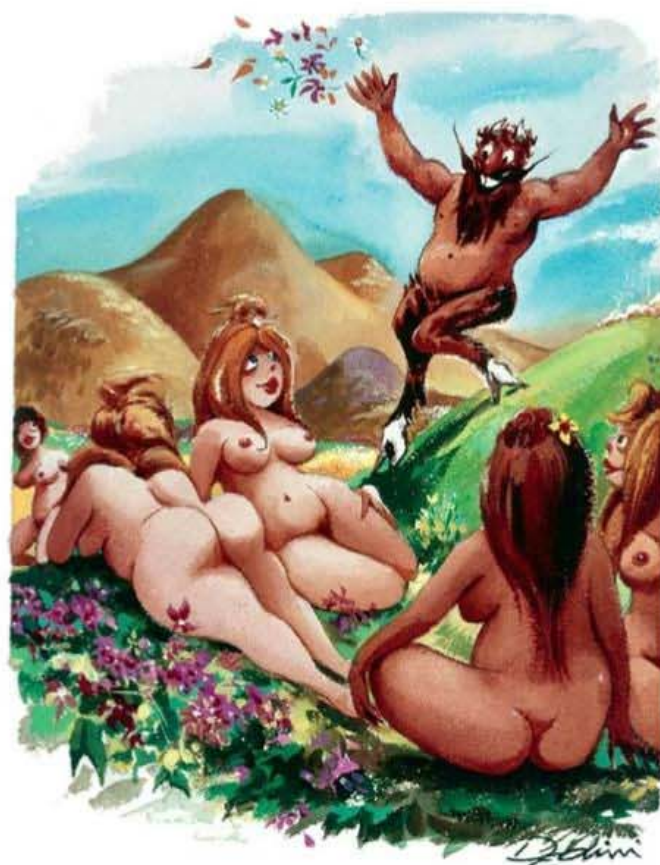
»Kjerkoli že je, sigurno ni v Kranjski Gori.«

»Naj se zgodi karkoli, kapitanu nikar ne omenjaj njegovega novega nosu!«

»Slavimo življenje!«

»Dekleta moja, kaj vas je samo toliko?«

QUADRO4

Zabava na kvadrat

TEKST & FOTO GOJKO ZRIMŠEK

Quadro4 zagotovo sodi med štirikolesnike, ki ponujajo poleg varnosti tudi nekaj užitkov, ki smo jih vajeni predvsem na dvokolesnikih. Če odštejemo nesramno visoko ceno, lahko tega lepotca popeljemo le z izpitom B-kategorije. Vprašanje pa je, koliko časa bo to še mogoče.

K

olega in prijatelj Peter Kavčič, sicer zaprisežen motorist, mi je, še preden sem prevzel quadro4, povedal, da je to urbano vozilo, ki sodi v sam center mesta. Pa vendar sem se iz čiste radovednosti s štirikolesnikom popeljal tudi po malo slabših cestah, na razgibano pot prek Katarine v Medvode in naprej na Smlednik. Vožnja je bila sicer res kratka, a je pokazala, da se quadro4 dobro znajde tudi na bolj gorskih poteh. Vožnja čez neravnine in po vijugasti cesti je bila presenetljivo udobna. Resda je bilo treba v zavojih dodajati krmilo, kar je za voznike dvokolesnikov nova izkušnja. Zadek motocikla ni pretirano drsel, kakor sem bil pred časom izkusil na trikolesniku, in tudi pospeški iz zavojev so bili solidni. Tudi ko sva se peljala dva, je bila moč motorja zadovoljiva, le težišče se je zaradi sopotnikovega visokega sedala nekoliko spremenilo, kar je pomenilo malo več truda v zavojih.

QUADRO4

V zavojih se nagiba z vsemi štirimi kolesi, kar ponuja kar nekaj motorističnih užitkov.

Skuter je namenjen tako izkušenim kot tudi manj izkušenim voznikom in voznicam ter za vsakodnevno uporabo v prenatrpanem mestu s pomanjkanjem parkirnih prostorov. Seveda pa se da z njim z užitkom skočiti tudi na obalo ali v gore. V državah EU je to vozilo mogoče voziti z izpitom B-kategorije, vendar nekateri svari, da se pripravlja nov zakon, ki naj bi to spremenil. Tako naj bi po novem za vsa tovrstna vozila zahtevali voziško dovoljenje A-kategorije. Resnično pa se sprašujem o smiselnosti takega ukrepa. Verjetno je več nezgod povezanih z neizkušenimi vozniki, ki vozijo tisočkubične dvokolesnike, kot pa tistih, ki z B-kategorijo vozijo tri- ali štirikolesnike s 350-kubičnimi centimetri. Motocikel ni nevaren, nevaren je voznik!

Quadro4 se v zavojih nagiba z vsemi štirimi kolesi, kar ponuja kar nekaj motorističnih užitkov, hidravlično vzmetenje in kombiniran zavorni sistem pa zagotavljajta

udobno in varno vožnjo v vseh vremenskih razmerah. Oprijem na cestišču je dober, čeprav bi verjetno z izbiro drugih, kakovostnejših pnevmatik to lahko še izboljšali. Osebnost me je zmotila ročna zavora, ki se sprosti s ključem, druga roka pa služi, da dvignemo zavorno ročico, ki je rahlo neposrečno nameščena na desni strani pod sedežem. In kaj storiti, ko ste na strmini, obe roki pa potrebujete za aktiviranje ročne zavore? Sedete na motocikel in z nogo pritisnete nožno zavoro. Vsekakor nerodna rešitev. Pomanjkljivost je tudi premajhen shranjevalni prostor pod sedežem, komaj dovolj velik za eno čelado in seveda hladilnik za osvežilno pijačo. Pa vendar je quadro4 zabaven in dovolj okreten za mestni vrvež. Morda nanj ne boste ravno ujeli sveže zajčice, boste pa vsekakor deležni pozornosti drugih udeležencev v prometu. Upam samo, da jih ne bo preveč odetih v modro ...

BRZINA.si - pravo mesto za vse, ki nam
avto pomeni **več kot prevozno sredstvo**

www.brzina.si | **041/236-831** | **info@brzina.si**

AST, Linea Corse, Moton, Motul, Rota, Rundfahren, QSP

VISOKA KAKOVOST PO KONKURENČNIH CENAH!

Dobrodošli v svetu visokih hitrosti!

AEROBOAT S6

KO V VALOVE ZAREŽE

ROLLS-ROYCE

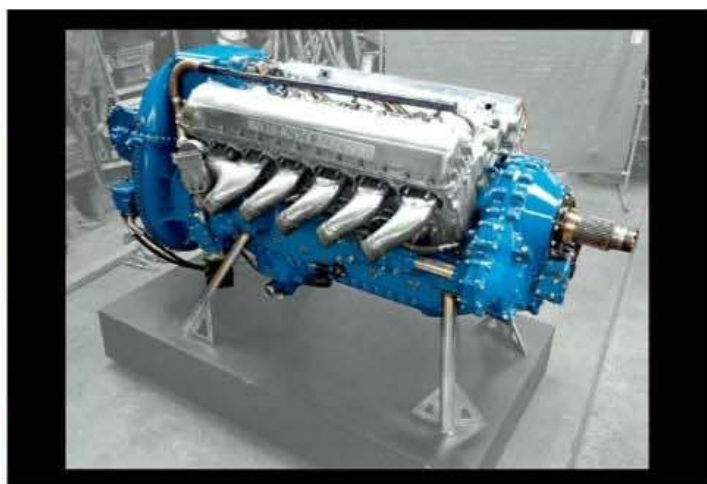
TEKST DARJO HRIB FOTO AEROBOAT

Britanski oblikovalski studio **Clayton Reeves**, ki se lahko pohvali s 30-letno tradicijo izdelovanja zunanje in notranje opreme za luksuzne barke in hitre jahte, je združil moči s simbolom prestiža v avtomobilskem svetu, znamko **Rolls-Royce**. Prečudovita jahta **aeroboat S6**, dolga 19,8 metra, ki je nastala kot plod tega sodelovanja, je pravi morski biser. Izdelana je iz ogljikovih vlaken in aluminija. Poganjata jo dva motorja twin MTU V10 2000 M96 iz družine Rolls-Royce, ki jahto poženeta do zavidljive hitrosti 45

www.aeroboat.co.uk

vozlov (okoli 83 km/h). Za 20-metrsko luksuzno jahto je to vsekakor hitrost, ki ne razočara. Kar pa prav tako ne razočara, je oprema. Premišljeno oblikovano plovilo namreč ponuja veliko več prostora kot običajne tovrstne jahte. Prednja kabina je tako prostornejša in je lahko tudi glavni bivalni prostor. Tu pa so še velika kopalnica, druga kabina in garaža, v katero se brez težav udobno namesti dva vodna skuterja. Po želji naročnika ima jahta lahko odprt ali zaprt kapitanov kokpit, vsak model pa ima tudi t. i. aerostopnice, ki se lahko dvignejo ali spustijo in s tem odprejo dodaten prostor na krmi ali pa omogočijo lažji dostop do vode. Aeroboat S6 so prvič predstavili na dogodku SuperYacht Gallery 2017 v Londonu.

EN KONCEPT,

TEKST DUŠAN LUKIČ
FOTO SAŠA KAPETANOVIČ

Roadster, ki je užitek vožnje z vetrom v laseh v kombinaciji z vrhunsko vozno dinamiko vrnil množicam.

M

atematika oziroma logika je dokaj preprosta: da je avto cenovno dostopen, si ni mogoče privoščiti visokozmogljivih motor-

jev. Torej mora voznike užitke omogočati tudi z manj zmogljivim, po sodobnih merili skoraj podhranjenim motorjem. Liter in pol prostornine, brez prisilnega predihavanja, 130 'konjev'. Edina rešitev: čim manjša masa, kar pa je zelo težko doseči, ko govorimo o cenovno dostopnem avtu. Odpadejo ogljikova vlakna odpadejo aeronavtični in temu primerno astronomsko dragi materiali. Ne, treba je drugače.

Mazdini inženirji so pri snovanju nove generacije MX-5 dobesedno šteli grame. Zato so nekateri deli pločevine odrezani valovito, okoli točk netanja in varjenja, zato na nekaterih delih najdete luknje tam, kjer ne vplivajo na strukturno čvrstost, zato so pod drobnogled vzeli prav vsak del in preučili, ali bi ga lahko olajšali še za kak gram. Antena, recimo: je zadaj na desnem boku, na oko je malce staromodna, a za to obstaja razlaga: dovolj dolga paličasta antena ne potrebuje dodatnega ojačevalca signa-

DVE IZVEDBI

la, tiste, skrita v okvir vetrobranskega stekla, bi ga. In ker grami štejejo, se je tu oblika umaknila varčevanju. In tako so Mazdini i nženirji nabrali za okoli sto kilogramov prihranka pri masi v primerjavi s prejšnjo generacijo – pa ima avto še vedno vso potrebno opremo, od klime in dobrega infozabavnega sistema do vse potrebne zvočne izolacije.

Poleg tega je razporeditev mase med premi idealnih 50: 50, motor je nameščen nekoliko nižje in bolj nazaj (da je nižje tudi težišče), vogali avtomobila so zaradi varčevanja pri masi diagonalno odrezani (a to, na primer, dejansko ne vpliva na prostornino prtljažnika).

Skratka, pri Mazdi so šli v ekstreme. To pa lahko vpliva na ceno in ena lažjih rešitev pri tem je, da povečate prodajo. Več prodanih kosov ob enakih stroških razvoja (in osnovne platforme) pomeni nižjo ceno prodanega kosa. A ker se prodaje MX-5 ne

Seveda ne. Že ko smo z njim prevozili prve kilometre, smo ugotovili, da je manj oster, manj zašiljen, manj na meji kot MX-5. To zna marsikomu ustrezati, konec koncev so takšne roadsterje marsikdo privoščil le za uživaška križarjenja brez platnene strehe nad glavno, ne za dinamično nizanje ovinkov med rahlim (ali močnejšim) cviljenjem gum. In v tej vlogi se 124 tudi zato, ker je njegov osnovni

Staknili so glave s Fiatom in nastal je fiat 124 spider. Enaka platforma, veliko enakih delov, a različna oblika. Le oblika? Seveda ne.

da kar tako močno povečati, so staknili glave s Fiatom in mazda MX-5 ni več edini avto, ki je posledica istega razvojnega procesa. Nastal je fiat 124 spider. Enaka platforma, veliko enakih delov, a različna oblika. Le oblika?

motor 1,4-litrski turbo (s 140 'konji' in obilico navora), znajde odlično. In če ga vozite hitro, se izkaže, da morda ni tako natančen, je pa bolj odpuščajoč in dovoljuje več igranja.

Seveda pa je bilo že od začetka jasno, da fiat 124 spider ne bo ostal le fiat: v roke

ABARTH 124 SPIDER

so ga kmalu vzeli pri Fiatovem hišnem tunerju Abarthu in zdaj je tu abarth 124 spider, vse tisto, ker bi si želeli tudi pri mazdi MX-5 (razen menjalnika).

Njegov 1,4-litrski 170-'konjski' turbobencinec se sicer zavrti do omejevalnika vrtljajev, a je precej bolj zabaven od Mazdinega zmogljivejšega dvolitrskega atmosferskega primerka s 160 'konji', ker ima na voljo obilico navora. To pomeni, da lahko voznik veliko lažje spodnese zadek in predrsi skozi ovinek – ali pa mnogo lažje lenari pri prestavljanju in se vozi v umirjenih nižjih vrtljajih. A dvomimo, da bo to počel: užitka pri dinamični vožnji je pač preveč. Puristi bodo nad samodejnim menjalnikom dvignili nos (no, drugi bodo to storili zaradi njegovega mlahavega prestavljanja in premalo ostrosti tudi v ročnem načinu prestavljanja), a ker k njemu (v nasprotju z ročnim menjalnikom) sodi zapora diferenciala, ki skrbi, da se pri polnem plinu v prazno zavrtita obe zadnji kolesi, ne le razbremenjeno notranje, mu odpustimo.

Sedeži bi lahko imeli boljši oprijem, a abarthu odpustimo tudi to. Ne odpustimo pa mu premalo zabavnega zvoka iz izpuha. Je sicer glasen in pri pospeševanju zvočno živahen, manjka pa zvočne zabave pri odvzetem plinu in prestavljanju. Dirkaškega grgranja in pokov iz izpuha je pač premalo in tu bi se abarthovci lahko zgledovali po številnih avtih s kako dru-

Pri Abarthu so od MX-5 pobrali tisto najboljše in dodali še nekaj več. Pravzaprav so skoraj naredili mazdo MX-5, ki smo si jo od nekdaj želeli.

go značko na nosu, pa tudi pri malce navitem turbobencincu tega ni težko doseči.

Pa vseeno: če k vsemu dodamo še to, da se streha zloži v približno dveh sekundah, dvigne pa v treh (in to izza volana in tudi med vožnjo, če imate le dovolj močno roko), pa za-

nimivo zunanjo obliko (ki je marsikomu bolj všeč od mazdine) in ne nazadnje črno-belo barvno kombinacijo, je jasno: pri Abarthu so od MX-5 pobrali tisto najboljše in dodali še nekaj več. Pravzaprav so skoraj naredili mazdo MX-5, ki smo si jo od nekdaj želeli. 📌

”KO PRIDE
WEEKND,
SEM PARTY
MONSTER.”

BODI V DRUŽBI SAMIH ZVEZD
Z NOVO APLIKACIJO
HITRADIO CENTER!

HITRADIO
center

SPOLNO PRENOSLJIVE OKUŽBE

KO ŽASRBI TAM SPODAJ

**TEKST DARJO HRIB
FOTO SHUTTERSTOCK
FOTOMONTAŽA GOJKO
ZRIMŠEK**

Za epidemijo nahoda ali gripe izvemo vsi. Če sobivajoče oziroma sobivajočega ravno ne ujamemo med pihanjem smrkcljev v robček ali huronskim kašljanjem, svoje infekcijsko stanje neredko prej ali slej objavi na Facebooku. Pri spolno prenosljivih okužbah je zadeva precej drugačna. Stigma in sramota poskrbita, da ljudje o goblinih, ki so se jim udomačili pod spodnjicami, ne razpravljajo javno. Kar je popolnoma razumljivo – kakšen Mordor vam gomazi okoli jajc, je popolnoma vaša stvar, problem na nacionalni ravni pa se pojavi, ko potem svojega bolehnega tiča neodgovorno in brez zaščite porivate v odprtine drugih ljudi. Oziroma takrat, ko so okužene odprtine na voljo vam.

Bilo je pred kakšnimi 15 ali več leti, ko mi je radoživ natak med klepetom ob pivu z nasmehom oznanil, da je v svojem takrat še relativno kratkem kariernem obdobju podrl več kot 150 bejb vseh starosti. A to ni bilo najbolj fascinantno, bolj je šokiralo, da je v isti sapi brez težav z nasmeškom priznal, da je imel verjetno že vse nesmrtonosne spolne bolezni na svetu. Njegov tič je bil očitno almanah vsega,

Kaj vse se lahko naseli tam spodaj

Ko govorimo o spolno prenosljivih okužbah (SPO), se običajno zdrznemo, ker pač takoj pomislimo na HIV. Je že tako, da sta v preteklih desetletjih HIV in AIDS povzročila najbolj glasno ozaveščanje, tudi zato, ker je bolezen smrtonosna, hitro prenosljiva in se je tisti čas ekspresno širila po vsem svetu. Danes AIDS pozna vsakdo, tudi tisti, ki ne bi znal niti po dolgem premisleku imenovati vsaj še ene SPO. In če nič drugega, je AIDS tako grozovit

Na Infekcijski kliniki pravijo, da beležijo izjemen porast teh okužb in da je ozavščenost o tem, kako njihovo širjenje preprečiti, čedalje manjša.

kar se lahko zaredi na človeškem spolovilu, pa ga je kljub temu radostno ponujal naokoli. In ker je imel srečo, da do tistega trenutka nobena od teh okužb ni bila tako dramatična, da bi vplivala na njegovo življenje, je nekdanji strah pri njem nadomestil občutek, da je močnejši od usode. Kondom je sicer uporabljal, a le, če ga je imel pri sebi. Kar pa ni bilo vedno. Pri takšni seksualni frekvenci jih hitro zmanjka, frajer pa se naslednji voljni deklini menda ne bo odrekel samo zato, ker nima silikonskega pokrivala za svoje orodje.

Enostavna matematika nam da hitro vedeti, da lahko en takšen kužen otepač, ki nediskriminatorno orje po vseh voljnih telesnih odprtinah, v precej kratkem času okuži kup radodarnih partneric, ki potem svoje nove mednožne podnajemnike hipno ponesejo na nov nezaščiten tič, vse dokler nimamo na grbi za eno slovensko občino srbečih jajc in pekočih pičkic, vedno pogostejše pa tudi precej bolj resne okužbe, ki iz leta v leto polnijo zelo skrb zbujajočo statistiko. K sreči se takšna verižna reakcija tu in tam prekine, ko se ima nekdo vendarle dovolj rad, da pred odnosom čez svojega gobana navleče ola gumo, ali pa, ko kakšna voljna seksulja svojo češpljico zaskrbljeno odnese servisirat na Infekcijsko kliniko. Tam so nam z zadnjimi podatki dali vedeti, da beležijo izjemen porast teh okužb, in da je ozavščenost o tem, kako njihovo širjenje preprečiti, čedalje manjša.

in tako dobro promoviran (o njem so posneli tudi hollywoodske uspešnice), da nas je zelo učinkovito prestrašil in smo vestneje uporabljali kondome – vsaj v devetdesetih. Pri tako intenzivnem fokusu na AIDS pa so ljudje kar nekoliko pozabili, da to ni edina spolno prenosljiva bolezen. Ko je seksualno dejavna publika sčasoma ugotovila, da je AIDS v bistvu dokaj omejen na specifične rizične skupine – na narkomane, ki uporabljajo igle, na zapornike in na moške, ki imajo spolne

Spolno prenosljive okužbe so pogostejše pri moških. Tako sta na primer med lanskimi 56 primeri okužbe s HIV (največ primerov okužbe s HIV do sedaj) le dve ženski. »Ženske smo v povprečju bolj vestne. Na veliko področjih,« v smehu reče dr. Evita Leskovšek. Zato se zdaj, ko je število diagnosticiranih SPO v neverjetnem porastu, še toliko bolj spodbuja k testiranju prav moške. Vedno več je primerov okužbe z gonorejo, zlasti med moškimi, ki imajo spolne odnose z moškimi.

Verjetno ste kdaj v kakšen filmu že zasledili, da so ob odkritju spolno prenosljive okužbe morali obvestiti vse spolne partnerje. Kakšna neprijetna situacija. A to je tudi pri nas del strokovne prakse. Kot pravi dr. Evita Leskovšek: »Če so nas na medicinski fakulteti učili pravila 'obvesti spolnega partnerja', zdaj velja doktrina 'obvesti vse spolne partnerje'.« Naj bo vsaj želja, da vam tega nikoli ne bo treba storiti, motivacija, da imate s seboj vedno dodaten kondom.

odnose z drugimi moškimi –, so se številni ljubitelji promiskuitetnega seksa hitro pomirili, češ da se kaj takšnega njim tako ali tako ne more zgoditi, zgolj zato, ker niso del teh skupin. In postopoma je strah uplahnel, z njim pa tudi vestna uporaba kondomov. Tako smo zdaj spet priča šokantnemu porastu spolno prenosljivih okužb, to poletje pa smo lahko brali tudi o gonoreji, ki je odporna proti antibiotikom. Kljub temu se zdi, da je AIDS edino, česar se resnično bojimo.

Trenutno imamo v Sloveniji 600 ljudi, ki imajo potrjen status HIV pozitiven, ocenjujejo pa, da je lahko še okoli 200 tistih, ki niti ne vedo, da so okuženi. Letos so do konca julija registrirali že 25 novo okuženih, lani v vsem letu nekaj več kot 60. A kot omenjeno, HIV ni edino, kar nas mora skrbeti. Kot poročajo na Nacionalnem inštitutu za javno zdravje (NIJZ), je bilo samo v letu 2016 na novo prijavljenih 1113 vseh spolno prenosljivih okužb, kar pa je po besedah dr. Evite Leskovšek lahko le vrh ledene gore. Pri nas so sicer najpogostejša spolno prenosljiva bolezen genitalne bradavice, klamidija pa je v Sloveniji najpogostejša bakterijska okužba. To sicer nista smrtonosni bolezni, sta pa, kot se za čisto vse SPO spodobi, zelo kužni, sila neprijetni in brez zdravljenja lahko vodita do dodatnih zapletov. Gonoreja, na primer, ki je pri nas prav tako zelo razširjena in vse prevečkrat ostane nezdavljena, ker okuženi pogosto čakajo, ali bo izzvenela sama od sebe, vmes pa jo radostno darujejo drugim, ima kopico stranskih učinkov. Kot pravi dr. Evita Leskovšek, je verjetno najnevarnejša zlasti oralna gonoreja, ki lahko ves čas okužbe ostane neodkrita, ima pa moč sprožiti vdor povzročitelja v kri in celo do možganov, kar potem privede do vnetja možganskih ovojnic. Vse SPO, ki jih ne zdravimo, pa lahko posledično vodijo do neplodnosti, celo raka na materničnem ustju, pri virusnih hepatitisih pa se lahko sčasoma razvije tudi rak na jetrih.

Najboljša preventiva je zvestoba, sicer pa kondom

Če se v tem trenutku že naročate pri osebnem zdravniku, ker ste se zjutraj sumljivo dolgo čohali po jajcih in si zdaj to panično prevajate v namišljeno diagnozo najhujših oblik, nikar ne prehitujte. Najprej pomislite, ali ste bili v zadnjem času spolno aktivni z osebami vprašljivih seksualnih navad, ker če zadnjih 15 let seksate samo z ženo, pa še to samo ob velikih obletnicah, je verjetnost, da ste si nenadoma nakopali SPO, precej neznatna. A ker smo vendarle sredi poletja, ko zaradi bolj sproščenih načel in večje pretočnosti ljudi skozi naša dopustniška življenja običajno poskoči tudi število spolno prenosljivih okužb, je prav, da ste pozorni na svojega korenjaka, če ste ga sredi Brača namakali ne samo v morje. Dr. Evi-

dom, saj gre za dejansko preprečitev stika spolnega organa 1 s spolnim organom 2. A kondom ni garancija za izogib vsakršnim okužbam, ker so določene SPO razpasene tudi po osramju. Kondom, zdrava pamet in mogoče tudi to, da ne skočite na vsako ponudbo, ki vam vrne pomežik, je kombinacija, ki vas bo še najbolj učinkovito držala na seznamu neokuženih. Za ženske pa dr. Evita Leskovšek predlaga še femidom (kondom za ženske), ki smo vam ga predstavili v prejšnji številki v vodniku po svetu kondomov.

Testirajte se prej, ne kasneje

Če pa v tem trenutku že živčno analizirate svojo pestro, vprašljivo in precej divjo seksualno zgodovino, vam vsekakor predlagamo testiranje. Problem hitrega širjenja spolno prenosljivih okužb je predvsem v

Če zadnjih 15 let seksate samo z ženo, pa še to samo ob velikih obletnicah, je verjetnost, da ste si nenadoma nakopali SPO, precej neznatna.

ta Leskovšek namigne, na kaj moramo biti najbolj pozorni: rdečica, srbenje, izcedek. »Nekatere okužbe potekajo nesimptomatsko, na primer okužba s klamidijo,« pojasni dr. Leskovšek in sklene: »Pozorni moramo biti na vse spremembe zunanjih spolnih organov in pri oralnem seksu tudi na spremembe v ustih.« Še toliko bolj pozorni pa moramo seveda biti, če smo se zabavali brez kondoma in po možnosti še z več ljudmi. Ker pa je pot pri SPO obojestranska, previdnost že pri izbiri naključnega spolnega partnerja ni odveč. Vedno lahko vsaj na hitro pogledamo, kam ga vtikamo. Bolj pogumni lahko tudi povohate, ampak zna biti, da vam bo potem dostop tudi do najbolj zdrave češpljice zelo hitro, hm, odtujen.

Da bo seks čim bolj varen in da boste po tem seksu tudi mirno spali – ker panika, kot povedo zdravniki, nastopi po tem, ko hormoni popustijo in trezno razmišljanje spet prevzame nadzor, zato so na klinikah, kjer testirajo za SPO, ljudje pogosto tako živčni, da jih včasih niti ne morejo pomiriti –, je smotno za varnost poskrbeti, preden se vse skupaj sploh zgodi. Seveda vas statistike in opisi teh neprijetnih okužb ne smejo pognati v dosmrtno abstinenco, je pa vsekakor najboljša preventiva stalen, neokužen partner. Ali kot pravi dr. Evita Leskovšek: »Najboljša preventiva je zvestoba.« To dopovedati mladini, ki živi v času Tinderja, hitrih menjav partnerjev in popolne osredotočenosti samo nase, je seveda težko, zelo težko, če ne že nemogoče. Na NIJZ si zato intenzivno prizadevajo ozaveščati, kjer je prvo in najbolj enostavno pravilo, da je najbolj zanesljiva zaščita kondom in še enkrat kon-

tem, da smo se ljudje vajeni odzivati le na simptome. Kar je smiselno v primeru gripe in prehladov, precej bolj nevarno pa je to v sferi SPO, ko včasih simptomov ne zaznamo, jih spregledamo ali pa jih opazimo prepozno. Zato je testiranje ne le priporočljivo, ampak skorajda nujno takrat, ko ste se udeležili v tveganem spolnem vedenju. Vsakič. Na NIJZ se sicer zavedajo, da je testiranje za mnoge neprijetno, sploh v našem zdravstvenem procesu, kjer moramo svojega tiča najprej kazati osebni zdravnici, da ta lahko napiše napotnico, potem pa se postaviti v vrsto na kliniki, kjer se vse skupaj ponovi. Ravno zato si se prizadevajo, da bi bila nekoč testiranja za spolno prenosljive okužbe mogoča tudi brez napotnice. Do takrat pa seveda – po pameti. In s kondomom, seveda. 🍆

Dodatne informacije in nasveti so na voljo na uradni spletni strani NIJZ, www.nijz.si, lokacije, kjer se lahko testirate v Sloveniji, pa najdete na www.stop-aids.si. Če pa želite testiranje opraviti samoplačniško in anonimno, je dober naslov Zavod RS za transfuzijsko medicino, www.ztm.si. V Sloveniji imamo tudi aplikacijo ASPO za pametne telefone, ki pomaga prepoznati in informirati o SPO. Dobite jo na aspo.mf.uni-lj.si.

NAJEMITE PLAYMATE ZA SVOJ DOGODEK

POSLOVNE ZABAVE
POSLOVNI DOGODKI
PROMOCIJE IZDELKOV
PROMOCIJE NOČNIH KLUBOV
ŠPORTNI DOGODKI
IGRANI FILMI & TV
OGLAŠEVALSKI VIDEI & TISK
MODELI ZA MODNE EDITORIALE
PLAYMATEPROMOTIONS.COM

DANA TAYLOR

Najdeni paradiž

FOTO DEREK KETTELA

Kristalno modre vode in bel pesek Bahamov
v kombinaciji z edinstveno lepoto Dane
Taylor – nam se zdi to kot paradiž.

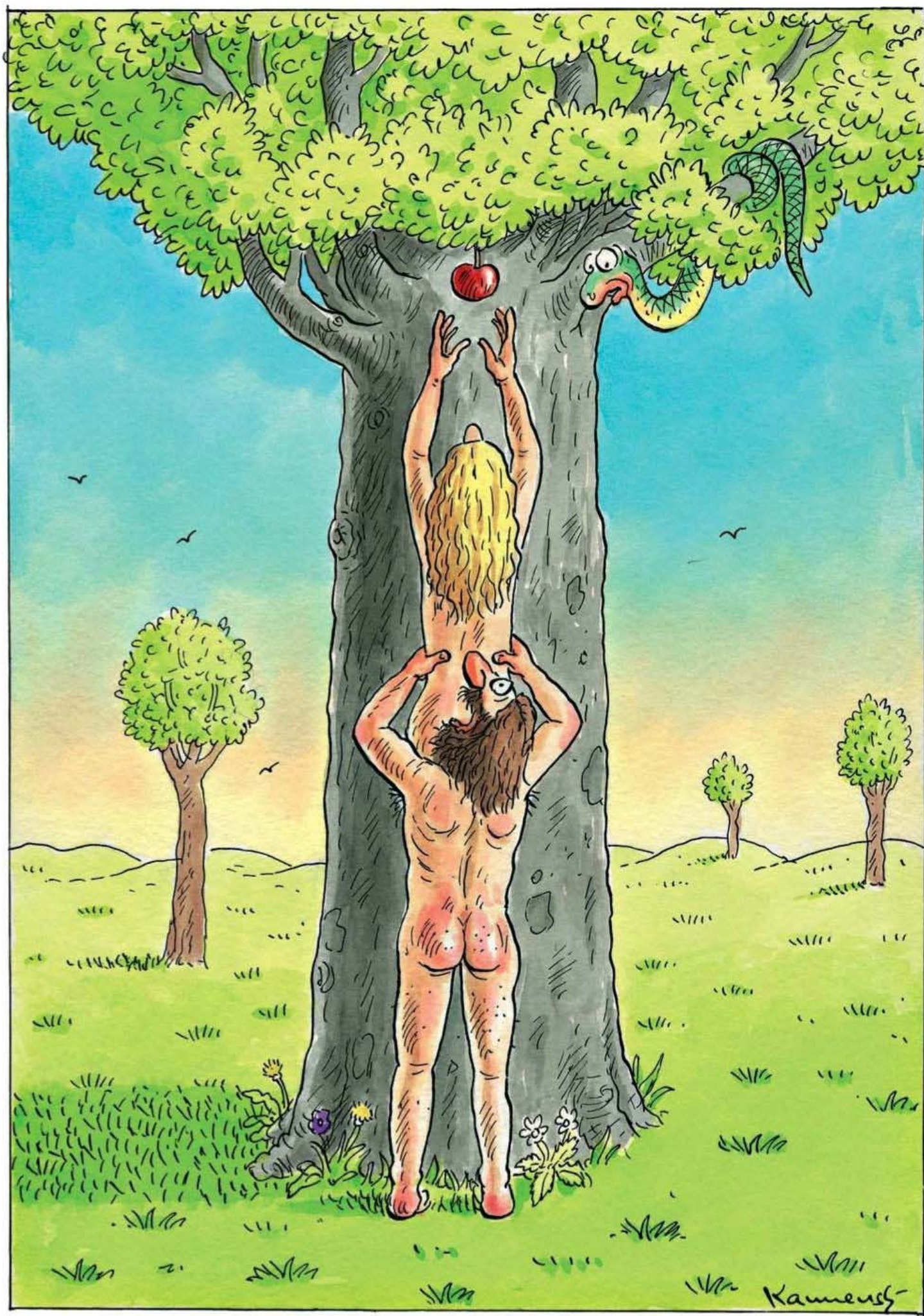

»To, na čemer stojiš, ni veja, Eva!«

Miss septembra

PLAYBOY
SLOVENIJA

Dana Taylor

PLAYBOY

Varieté

Dekle potuje z avtoštopom na morje. V njenem dnevniku piše:

15. avgust: Danes sem prepotovala 150 kilometrov z voznikom volkswagna. Na koncu poti je hotel imeti z menoj spolne odnose. Izstopila sem in peš nadaljevala pot. Noge so moje najboljše prijateljice.

16. avgust: Danes sem del poti prepotovala z voznikom opala. Povabil me je na kosilo, potem pa me je hotel posiliti. Izstopila sem in nadaljevala peš. Noge so moje najboljše prijateljice.

17. avgust: S prijetnim mladeničem sem se peljala v športnem kabrioletu. Nisem izstopila. Včasih gredo tudi najboljše prijateljice narazen.

Policista sedita na plaži in eden vrže v morje kocko sladkorja. Drugi namoči prst v morje in ga poskusi. Pogleda drugega policista in reče: »Ti, morje je še vedno slano.« »Počakaj, nisem še premešal.«

Novoporočena blondinka je čisto na tleh. Sumi, da jo mož vara, zato gre v trgovino z orožjem in si kupi puško. Naslednji dan pride domov in najde moža v postelji s prekrasno rdečelasko. Zgrabi puško in si jo nastavi na svojo glavo. Mož hitro vstane in jo prosi, naj se ne ubije. Blondinka pa histerično odgovori: »Utihni! Ti si naslednji!«

Ob štirih zjutraj zazvoni telefon v hotelski recepciji: »Tukaj Janez iz sobe 111. Kdaj odprete bar?«

Receptor odgovori: »Ob osmih zjutraj.«

Ob šestih spet pozvoni na recepciji hotela:

»Spet Janez. Kdaj boste odprli hotelski bar?«

»Saj sem vam povedal, da boste lahko šli noter ob osmih in nič prej.«

»Pa kdo hoče noter? Jaz bi rad prišel ven.«

Kakšna je razlika med potnim listom in penisom?

Z obema greš lahko noter in ven, samo potni list lahko tudi podaljšaš na občini.

Kakšna je razlika med revolucijo in seksualno revolucijo? Pri revoluciji je cilj podreti vse staro, pri seksualni revoluciji pa je cilj podreti vse mlado.

Tri variante seksa.

Hišni seks: Nisi še poročen, seksaš po vsej hiši v vseh prostorih.

Posteljni seks:

Poročen si kratek čas, seksaš samo v spalnici.

Sobni seks:

Poročen si že mnogo let, s partnerjem gresta drug mimo drugega in si v sobi rečeta:

»Jebi se!«

Možakar v parku za grmovjem seksa s svojo ženo.

Mimo pride policist in vpraša:

»Kaj pa delaš?«

Možakar zasopel odgovori:

»Seksam.«

»Seksanje v parku ni dovoljeno, to bo petsto evrov kazni.«

Takrat se oglasi možakarjeva žena:

»Kaj pa se dogaja?«

Policist pa: »Aha, dva sta! To bo pa tisoč evrov.«

Prijateljica sprašuje prijateljico:

»Sta z možem šla kdaj ločeno na dopust?«

»Sva, lani in bilo mi je zelo všeč.«

»Kaj pa možu? Ali je bilo všeč tudi njemu?«

»Ne vem. Še vedno ga ni nazaj.«

»Draga, ali sem jaz res tvoj prvi mož?«

»Seveda, dragi! Samo ne razumem, zakaj vsi možaki to vedno sprašujete?«

CARL FÖLSTER, GEEK NA LONGBOARDU

TEKST JAKICA JESIH FOTO BERND KRAMER/WWW.BURNINGPICTURES.DE,
MAURO LADU/WWW.MAUROLADU.COM

»Če ti možgani delajo, lahko narediš karkoli«

Koliko letalsko-vesoljskih inženirjev poznate, ki se v službenem času predajajo čarom nanotehnologije, sončnih celic in pametnih materialov, popoldne pa si na skuštrane lase poveznejo narobe obrnjeno čepico, na ušesa slušalke in pod noge longboard? Nekakšen skejt, samo večji. In odplešejo po mestnih ulicah Barcelone ali gričih Fuerteventure. Ko imajo čas, pa zmagajo še na kakšnem evropskem prvenstvu. Našemu dečku je ime Carl Fölster, prihaja iz Nemčije in bo na hitro pometel z vsemi predsodki in grdimi mislimi, ki ste jih morda kdaj imeli o inženirjih ali o skejtarjih.

Skuliran trideset-in-nekaj-letnik zdaj živi na Fuerteventuri, enem od španskih Kanarskih otokov. Vulkanska, suha, peščena in vetrovna Fuerta ne privlači množic, ampak ljudi z več duha. Športne duše. Morske duše in tiste, ki brez desk ne morejo niti na kopnem.

1. Kako ste med vsemi zanimivimi kraji na svetu za novo bivališče izbrali prav Fuerteventuro?

Najbrž zato, ker na prvi pogled ni nič posebnega, v resnici pa ima vse. Od slikovitih gričevnatih cest okoli Betancurie do atlantskih valov, od mestnega vrveža do tišine, vse skupaj na razdalji nekaj kilometrov. Od nekdanjega sem se izogibal nemškimi zimam, večkrat prihajal na Kanarske otoke in Fuerteventura mi je svoje skrivnosti odkrila bolj po naključju, ko sem vandral okoli. Začel sem se dobro počutiti tukaj, spoznavati sproščene, odprte ljudi, ki živijo lepo povezani z naravo.

2. Kar velik miselni preskok za nemškega letalsko-vesoljskega inženirja, se vam ne zdi?

V bistvu niti ne, saj sta se že doma, v Nemčiji, moje delo in tudi življenjski slog počasi premikala v to smer. Več frilensanja, manj služenja delodajalcu, več kreative, več vizionarskih projektov. Nisem se nekega jutra zbudil in se odločil vse skupaj pustiti in priti sem, šlo je za proces ustvarjanja lastne prihodnosti. Še naprej sem želel ohraniti vse tisto, kar me je do takrat zanimalo in o čemer sem se že marsikaj naučil. V Nemčiji je varna prihodnost zagotovljena, končaš študij in se odločiš, po katerem pasu avtoceste boš peljal svoje življenje. In potem kar prehitro pozabiš, kam si bil prvotno namenjen, vpneš se v sistem, okoli tebe je kup ljudi, ki vozijo še hitreje, a prav tako brez pravega cilja. To ni bilo zame, želel sem dol s te avtoceste in po svojih, lepši poti.

3. Doma ste v bližini Hamburga, preživeli ste lepo, mirno otroštvo, skejtali, se posvetili študiju, ki vas je veselil. Potem pa nenaden preobrat, zakaj?

Ja, v otroštvu sem počel, kar otroci počnejo, se igral, gradil hiške na drevesih ... dokler nismo pri trinajstih odkrili skejtanja. Oče in dedek sta v kleti naredila delavnico, da smo lahko otroci tam gradili rampe in druge ovire. Kmalu smo postali pogumnejši in bolj avanturistični, odšli smo v urbano okolje Hamburga in Kiela ... Potem pa me je čez nekaj let skejtanje minilo. Šel sem študirat, najprej strojništvo, kasneje sem specializiral letalsko-vesoljski inženiring. Čisto sem bil notri, zanimalo me je, kako delati dobre stvari, rad sem študiral. So bile pa tudi stvari, ki jih nisem maral – pomanjkanje ustvarjalnosti znotraj učnega procesa. Predvsem pa sem pogrešal povezavo z lepimi stvarmi v življenju – z dizajnom, s potovanji, s kulturo, z ljubeznijo. Moral sem ven iz tega. Odločil sem se, da se naučim španško in odidem kar se da daleč stran.

4. Kar tako ... kar se da daleč stran od nemških učnih metod?

Ja. Preselil sem se v Buenos Aires, bil sprejet na eno najboljših južnoameriških strojnih fakultet, naredil jadralsko licenco in se vrnil k skejtanju. Življenje v Buenos Airesu poteka zunaj, na cestah, v parkih. Ljudje skejtajo skupaj, pravniki skupaj s čistilci cest. Brez družbenih razlikovanj, povezani. To je bilo zame. Spet sem se počutil kot na začetku svoje skejtarske poti! Igranje po mestih, kreativnost in svoboda. Res mi je blizu ideja, da se ne nehamo igrati in uživati v življenju, ko pridemo v določena leta ali pa ko dobimo resno službo, družino in druge obveznosti. Vse prihranke sem porabil za potovanje po Južni

Ameriki vse do Kube, se vrnil v Nemčijo in končal študij, motiviran bolj kot kdaj prej. Motiviran za delo in potovanja. Takrat sem si predstavljal, da bo moje življenje sestavljeno iz dveh mesecev frilensanja za zaslužek, ki mu bo sledil mesec potovanja. Nekaj časa mi je ta koncept lepo uspeval, potem pa sem se še globlje predal raziskovalnemu delu, nanotehnologiji v proizvodnji sončnih panelov ter pametnim materialom.

5. Pametnim materialom?

Ja, zelo zanimivo področje! Obstajajo materiali, ki se na poseben način odzovejo, ko nanje vplivamo z voltažo, magnetnim poljem ali toploto. Tako lahko, na primer, premikamo ali celo preoblikujemo površino letalskih kril, zatemnimo stekla, ostri mo lažje fotoaparator – vse brez običajnih mehanskih dejstev. Te raziskave so me povsem prevzele, bil sem navdušen nad reševanjem problemov, a sem sčasoma začel čutiti nekakšen osebni konflikt interesov. Ves čas sem reševal težave drugih. Želel sem zasaditi svoj lastni vrt. Z lepimi sadnimi drevesi, katerih plodove bom lahko tudi obral. Strojništvo me je naučilo vprašati se, zakaj so stvari takšne, kakršne so. Iz raziskovanja sončnih celic sem se naučil videti stvari na majhni, celo mikroskopski ravni. A vse skupaj se je zložilo v jasno sliko – če želim od življenja več, če ga želim razumeti globlje, če želim biti obdan s sebi podobno razmišljujočimi ljudi, potem to ni okolje, v katerem bi rad še naprej preživel svoj čas.

6. Mercedes-Benz ima v svojem voznem parku samovozeči avtomobil, v katerem je nekaj rešitev, ki ste jih delno razvili tudi vi.

Ja, to je bil v bistvu moj naslednji korak, ki je logično sledil odklonu od prejšnjega načina dela in navdušenju nad lepimi stvarmi. Posvetil sem se kratkemu študiju industrijskega oblikovanja in se pridružil skupini inženirjev in dizajnerjev, ki so razvijali futurističen koncept avtomobila za Volkswagnov natečaj. Razvijali smo mini enoprostorec, ki bi ustrezal našemu lastnemu življenjskemu slogu, razpetim med mestom in naravo, delali smo nekakšen nov

bully. Vključili smo cel kup novih tehnologij in razvili nekaj res dobrih in funkcionalnih rešitev notranje opreme, ki jih je Mercedes zdaj vključil v svoj samovozeči avtomobil. Modularni sistem, po katerem se razpore-

ja notranjost avtomobila, ga lahko enostavno spremeni najprej v pisarno in potem v vozilo, ki popolnoma zadovoljuje vse naše športne potrebe, ima dovolj prostora za opremo in v njem lahko tudi spimo. Pri tem projektu sem prvič začutil svobodo, pretok idej, možnost, da sem se res izrazil. Prvič sem lahko nekaj ustvaril na podlagi svojih idej, ne pa zgolj reševal probleme drugih. Čeprav je inženiring v svojem bistvu ravno to, reševanje problemov, pa ljudje ne želimo samo tehnološko ustreznih rešitev, ampak iščemo lepoto, želimo nekaj lepega v vseh pomenih te besede.

7. Sliši se, kot da ste končno našli svoj prostor pod soncem, svojo ustvarjalo nišo?

Od zunaj je vedno videti, kot da si srečen in uspešen, v resnici pa si v nenehnem iskanju svoje osebne uresničitve, za dani trenutek in za prihodnost. Ja, takrat je bila to lepo uravnotežena mešanica dela, potovanja in skejtanja, ampak te vnaprej načrtane poti mi niso vlivale upanja, da bi za seboj pustil kaj velikega. Prijatelj je bil strastno predan aerodinamičnim simulacijam na zares dobro plačanem delovnem mestu. Spomnim se, da je nekega dne moral narediti projekt za vojsko. Vedel sem, da sam tega ne bi nikoli sprejel. Ne zanima me denar. Ne podpiram teh aktivnosti, to je to.

Ljudje skejtajo skupaj, pravniki skupaj s čistilci cest. Brez družbenih razlikovanj, povezani.

8. Bili ste še precej mladi, ko se je vse to dogajalo, stari okoli 23, 24 let. Danes vas poznamo tudi kot evropskega longboard prvaka. Kdaj ste našli čas še za skejtanje, za trening?

Po službi sem skejtal, ob vikendih tekmoval in tudi stal na stopničkah. Če ti možgani delajo, lahko narediš vse, kar želiš. Moraš se le odločiti, v kaj si pripravljen vložiti svoje delo, in potem bo ta zadeva uspevala. Tekme so bile v redu, ker sem potem dobil zastonj opremo. Če želiš najti sponzorje, greš na tekmovanja. Ampak potem moraš promovirati njihove stvari.

Ne moreš kar na lepem reči: »Tole je pa totalno zanič deska.« Sprva s tem nisem imel težav, s prvim sponzorjem sem razvil svoji prvi dve tekmovalni deski, in dobival sem jih zastonj, veliko. Moj prvi sponzor je bil Solala, potem sem šel k TD Longboards, kjer sva

z oblikovalcem delala vrhunske deske, ampak niso imele dovolj velikega trga. Tako zahtevnih longboardarjev je malo in večinoma so že sponzorirani. Zdaj delam z Icone Longboards, ki razumejo moje ideje in vizijo, njihova proizvodnja je odlična, dobro se razumemo, zaupamo si, saj smo prijatelji. Od njih dobim deske zase, pomagam tudi pri prodaji. Lepo sodelujemo.

9. Ko vas poslušam, imam občutek, da ste vedno sledili nekakšnim notranjim vzgibom, hkrati pa ste bili uspešni v vsem, česar ste se lotili.

Ko me nekaj začne zanimati, grem tja in raziskujem. To se je zgodilo s fiziko, z mehaniko, z animacijami, z avtomobilskim oblikovanjem. Skejtanje je bilo pa moje vzporedno življenje, moja strast, zabava. Izključno zabava. Nikoli nisem imel namena s skejtanjem služiti. Dokler nisem nekega dne spoznal, da bi pravzaprav lahko. Da imam cel kup idej tudi tukaj, da bi lahko

pustil druge stvari. Ne samo drugih služb, ampak tudi tekmovanja. Želel sem se v celoti posvetiti oblikovanju desk, želel sem delati najboljše longboarde na svetu. Od nekdaj sem

Nikoli nisem imel namena s skejtanjem služiti. Dokler nisem spoznal, da lahko.

izboljševal skejte, na katerih sem vozil. Da sem lahko delal več trikov, boljše trike, bolj v mojem slogu. Freestyle in longboarding sta bila takrat na novo razvijajoči se disciplini, jaz in moji prijatelji nismo bili prvi, ki smo se začeli s tem ukvarjati, smo pa razvijali svoj slog, dodajali svoje trike, ki so zdaj značilni za to vrsto skejtanja. Ples na deski in freestyle, to sta moji področji. Gre za ustvarjanje, za igranje s svojimi sposobnostmi. Če vsaka dva

meseca polomiš kakšno kost, ne boš zato napredoval nič hitreje. Pomembno je le, da si ves čas nekje v območju svojih meja, da jih lahko premikaš in narediš kaj velikega.

10. Ali tekmovanja sledijo trendom? Kaj pa oblikovanje desk?

Seveda tekmovanja sledijo trendom. Ko sem na enem svojih prvih longboard tekmovanj naredil kickflip, je eden od sodnikov rekel: »Oh, Carl, prosim te ... to je skejterski trik, tole je pa longboard tekma.« Danes so ti triki obvezni, če želiš nabrati dovolj točk za spodoben rezultat. Zdaj je recimo trend no hand-grab trikov, kar je spet po svoje neumno, saj lahko skačemo veliko bolje in više, če desko primemo. Deske se tudi razvijajo, seveda, ampak osnovna fizika ostaja. Skejt, longboard, neštetokrat udari ob tla in potem spet poleti. Če material ni zares močan in elastičen, se bo deska prej ali slej zlomila. Tega pa nečemo. Longboard mora biti skrajno vzdržljiv športni rekvizit, saj želimo na njem srečno pristati po prav vsakem skoku. Nanj delujemo z velikansko mehansko silo. Torej mora biti močan. Hkrati želimo z njim skakati visoko in z lahkoto, delati trike v zraku, torej mora biti tudi lahek. Močan, vzdržljiv in hkrati lahek. Kako ga naredimo lahkega? Tako, da ga naredimo tankega. Težava je v tem, da debelina pride s kubično enačbo –

če zmanjšamo le malo teže, izgubi ogromno moči, vzdržljivosti. Življenje je polno kompromisov.

11. Obstaja kakšen Carlov trik?

Obstajajo kombinacije. Vedno gre za kombinacije, ki smo jih longboardarji ustvarili skupaj. Obstaja močna longboardarska scena v Berlinu, v Madridu, v Parizu, v Koreji, s številnimi vrhunskimi rajderji. Ki jih nisem nikoli srečal, ampak bi z njimi zelo rad kdaj longboardal. Ko vidim kakšen dober nov trik, se ga želim naučiti, potem pa ga zložim skupaj s katerim iz mojega nabora. Rad imam cesto, urbane elemente. Ko vidim nekaj zanimivega, želim to uporabiti, vključiti, skočiti na, preskočiti. To je res zabaven proces, je svoboda ustvarjanja.

12. Na Fuerteventuri učite longboardanje po svoji, celo nagrajeni, učni metodi?

Otroke sem učil longboardati že v šolah v Nemčiji, čeprav je bila to bolj igra kot učenje. Skozi leta sem razvil učno metodo, nekakšen krožni trening, ki se je pokazal kot uspešen, tudi pri začetnikih, tudi pri odraslih. Začetniki po navadi pridejo na tečaj z namenom, da se naučijo malo peljati, se ustaviti, mogoče še oba obrata. Jaz jih namesto tega že takoj na prvi uri naučim obrata na deski s skokom, počepa med vožnjo, prestopanja ... Preden se

sploh zares suvereno peljejo naravnost, že usvojijo toliko različnih položajev in korakov, da potem, ko se vrnemo na osnovno vožnjo, ta sploh ni več problem. Ko se ljudje delno naučijo prve vaje, se že premaknejo k drugi, ko se skoraj naučijo te, gredo k težji. Ko se potem vrnejo nazaj k prvi, so medtem že toliko napredovali, da je ta povsem lahka in jo do konca usvojijo v trenutku.

13. Govorite tudi o učenju odraslih. Jih prihaja veliko?

Vedno več. Številni so skejtali kot otroci, potem nehali, zdaj pa so na novo odkrili longboardanje. Skejtanje se jim zdi prenevarno in preveč boleče, longboardanja, vsaj osnov, pa se je lažje naučiti. Longboardanje ponuja veliko užitka že v sami vožnji. Menim, da se stanje duha v družbi spreminja, ljudje želijo vse bolj aktivno preživljati tudi odrasla leta, se učiti novih stvari, radovedni so, rečejo si: »Hej, zakaj pa ne, poskusimo!« Je pa učenje odraslih nekoliko drugačno od učenja otrok, in to iz dveh razlogov. Prvi je, da odrasli hitreje razumejo, kaj jim želiš povedati, hitreje in učinkoviteje znajo pretvoriti moja navodila v svoje gibe. Druga razlika pa je, da odrasli veliko več razmišljajo, saj jih je bolj strah. Ves čas jim v ozadju teče misel, kakšno bo njihovo življenje, če si bodo kaj poškodovali, namesto da bi razmišljali o lepoti trenutka. V celoti želijo razumeti vse, kar jim govorim, preden se sploh lotijo česa novega, namesto da bi se predali in samo poskušali. Moja naloga je, da jih nekako pretentam, da naredijo vajo, ne da bi se ob tem počutili nevarno. Nase prevzamem del njihovih bojazni, zanje pa naredim okolje varno, zaupljivo. Pogosto me ljudje prosijo tudi za nasvet glede nakupa prvega longboarda. Izbor je odvisen od človekove višine, teže in velikosti čevlja. Na osnovi teh podatkov se izbereta dolžina in širina deske ter njena elastičnost. Za ples na longboardu priporočam višino do popka, za vožnjo po cestah in freeriding pa nekje do bokov. O obliki deske, materialih in preostalem je težko govoriti na pamet, a ko vidim človeka, kako se giblje, magari na videoposnetku, lahko svetujem pravilno kombinacijo.

14. Vam poučevanje prinaša enako zadovoljstvo kot zmagovanje na tekmah?

Če povem po pravici, mi zadovoljni ljudje, ki so se nečesa novega naučili, ali pa odkrili nov šport ali hobi, ki bodo z longboardanjem mogoče celo nadaljevali, prinašajo prav enako veselja kot

uspehi na tekmah. Zakaj bi moral biti vedno boljši od drugih, če pa lahko ostaneš tudi malo bolj realen, prizemljen, povezan z drugimi, ne pa oddaljen od njih?

15. Živite od longboardanja?

Ja, delno od sponzorjev, delno od učenja, včasih več iz enega vira, drugič iz drugega. Potem je tukaj še prodaja longboardov, ki jih zdaj soustvarjam, pa razna fotografiranja za reklame, revije. Moji viri prihodkov se ves čas nekoliko spreminjajo.

16. V nasprotju s številnimi drugimi uspešnimi športniki, še vedno aktivnimi ali pa tudi ne več, je vaša pojavnost na socialnih omrežjih precej neopazna. To se mi zdi zanimivo v športu, ki se za svojo priljubljenost lahko najbolj zahvali prav razvoju spletnih medijev.

Možno, ja. Zelo redko avtentično samopredstavljanje je najbrž prvi razlog, ki me odvrča, da bi bil del te scene. Drugi je, da prisotnost na socialnih omrežjih, če od nje res želiš kaj imeti, zahteva ogromno časa in dela, ki ga ne želim opravljati. Ves čas

moraš biti prisoten, objavljati fotografije, promovirati opremo, ki jo uporabljaš, včasih pa celo opremo, ki je ne uporabljaš in je tudi ne maraš, bi bil pa za to lepo plačan.

Zagotovo je to eden od nači-

nov, ki delujejo, ni pa moj. Ni dolgoročen in ni moj. Raje ostajam trdno na svojih nogah in delam samo stvari, ki me res veselijo. Ravno zdaj pripravljam serijo dobrih fotografij in videoposnetkov, ki bodo dostopni samo na moji spletni strani, za tiste, ki jih dovolj zanima, da bodo kliknili.

17. Ali ste longboardarji in skejtarji prijatelji?

Haha ... kot moški in ženske, kot windsurferji in kitesurferji. Seveda smo, v principu. Sem pa videl že veliko neumnosti ... ampak so te manj temeljile na obliki deske kot na egih, ki so jih vozili. Iz moje perspektive vidim skejtarje, ki opazujejo longboardarje, kako mirno kruzajo po cestah, po mestih, podeželju, in zgledajo super kul, ne da bi jim bilo treba za to kaj dosti narediti. Mogoče so začeli longboardati pred 14 dnevi, danes so pa že kul. Kajti mi, longboardarji, lahko dejansko zgledamo kul, ne da bi naredili karkoli drugega, kot se peljali. Skejtanje, po drugi strani, je težek šport, nevaren, boleč. Velikokrat padeš, krvavo je, kosti se lomijo – in vse to zgolj za najbolj osnovne tri-

www.carlfoelster.com
www.longboard-masterclass.com

ke. Naprednejši triki so pa itak ekstremen šport. Do neke mere torej razumem razočaranje skejtarjev, ki imajo mogoče občutek, da se njihov trud ne ceni dovolj, po drugi strani pa ne bom nikoli razumel ljudi, ki zaničujejo tiste pod seboj. Tudi jaz grem v skejtpark, delam skejtarske trike z longboardom, čeprav to ni osnovna ideja uporabe te deske, je pa prav tako veselje. A zame je longboardanje širši pojem, rad imam tudi vožnje po mestu, odnos z ljudmi, ki jih srečujem na poti, z urbano arhitekturo, ki jo vključujem v svoje trike. In pa z naravo. Tukaj, na Fuerteventuri, pustim avto na vsakem griču in se spustim na deski. Včasih se dvignem nad dolino Vallebrón in kadar ni vetra, ko je popolna tišina, slišim vse. Spustim se po prazni cesti, kakšnih 40, 50 kilometrov na uro, malo plesa, malo slajdanja, opazujem okolico, razglede, mir, čudovito vreme je, dober zrak, ne predstavljam si, česa več naj bi si želel ... Tri minute, pa sem popolnoma odklopljen od sveta. To je moja svoboda.

18. Downhill. Nazaj v resničnost. Ne samo pri skejtanju, ljudje se resno poškodujejo tudi pri longboardanju, kajneda?

Se, seveda, ampak ne pri tem, o katerem govorim jaz. Longboardanje je res lahko ekstremen šport, kadar govorimo o downhillu, saj zna biti presneto hiter, recimo okoli 100 kilometrov na uro. Jaz imam tudi rad freeriding, ker je zabaven, ampak ko se greš

zares, ko greš na tekmo, moraš biti pa najhitrejši in takrat ni heca. Je noro, polno adrenalina in nevarno. Gre bolj za obvladovanje strahu kot deske. Gre za sposobnost, da ohraniš mirno glavo pri 100 na uro. Da si rečeš, okej, zdaj bom naredil 20-metrski slajd in se ustavil, in da ga potem tudi narediš. Če je v mislih kanček omahovanja in dvoma, ti ne bo uspelo. Pri downhillu se za neumne napake zelo drago plača.

19. Si svojo prihodnost predstavljate tukaj, na Fuertevenuri?

Delno, da. Ta otok obožujem med oktobrom in februarjem, vreme je super, ljudje so kul, ampak jaz ne morem ostati na enem kraju. Rad bi našel še eno ali dve takšni destinaciji, potem pa se gibal med njimi in delal, kar delam. Spomladi in poleti želim potovati po Evropi. Mogoče gre bolj za radovednost, za odkrivanje novih krajev, a hkrati za vračanje k starim zakladom. Gre za nenehno gibanje, za ustvarjanje, tako kot pri longboardanju.

20. Kateri je najnujnejši talent ali pa morda lastnost, ki jo potrebujemo, da smo lahko vesel longboarder?

Ljubezen, strast do tega športa ali hobija, veselje do zabave. Potrpežljivost, kadar nam v prvo ne uspe. Ustvarjalnost za razvijanje svojega sloga, če želimo izstopati.

V SLOGI JE MOJE

**TEKST JANEZ GORJANC
FOTO JANEZ GORJANC/
JEEP TEAM SLOVENIA,
SUPERKARPATA MEDIASERVICE**

Na pragu letošnjega poletja smo se ekstremne terenske preizkušnje SuperKarpata Trophy v Romuniji prvič v njeni 14-letni zgodovini udeležili tudi štirje kleni Slovenci. To je zgodba o naši ekstremni vožnji po prostranstvih romunskih Karpatov.

Priprave

Vedeli smo, da bo v Romuniji divje, zato smo se odločili za dva enaka terenska avtomobila jeep grand cherokee V8 overland in ju zaupali delavnici Marolt 4x4 v Mozirju. Dali smo povečati oddaljenost vozil od tal, vgraditi trpežnejše terensko vzmetenje in terenske odbijače ter namestiti vitle spredaj in zadaj. V notranjosti pa sta avtomobila dobila vsak svojo varnostno kletko, nove sedeže s šesttočkovnimi varnostnimi pasovi ter potrebne elektronske, navigacijske in varnostne module. Sočasno pa smo vsi člani moštva skrbeli za to, da bomo do konca maja čim bolj fizično pripravljeni ter dodobra podkovani tudi z znanjem iz orientacije in še česa.

Pred začetkom

Tekmovalci z vseh vetrov se zberemo na Dunaju, od koder pa se moramo s svojimi tekmovalnimi vozili še prepeljati do starta tekmovanja v Romuniji. Tam nam dan pred startom enotedenske tekme, razdeljene na dve etapi, dolgi po štiri in tri dni, na pokrove motorja namestijo naprave GPS za sledenje, tako da bo organizator lahko beležil vsak naš premik in preverjal, ali upoštevamo pravila. V nedeljo zjutraj, tik pred začetkom avanture, prvič prejmemo zemljevide koridorja tekmovanja v natisnjeni in elektronski

Zjutraj nas zbudijo blejajoče ovce s svojim pastirjem in izza ovinka se pojavi znan avto. Prijatelji iz Slovenije so nam že dostavili rezervne dele!

obliki za naše navigacijske naprave. Preden se z našima voziloma zapeljemo čez startno črto, si še vzamemo nekaj časa, da najdemo, kolikor na začetku to sploh znamo, možno prevozno pot in določimo, kod bomo šli. Moramo tudi upoštevati pravilo, da zaradi varnosti lahko vozimo le podnevi, od 7.30 do 20.30. Kdor to prekorači, je takoj diskvalifici-

ran. Znotraj tega čas pa lahko vožnjo začneš oziroma jo končaš kadarkoli, pač glede na potrebe ali predvsem okvare vozila oziroma utrujenost članov ekipe. Po končani dnevni vožnji pa moramo predvideti še čas za postavitve šotorov, pripravo prvega toplega obroka ter načrtovanje poti in strategije vožnje za naslednji dan.

Prva etapa

Zaženemo osemvaljne bencinske motorje in se odpeljemo dogodivščini naproti. Že kmalu ugotovimo, da je od cest in poti, ki so v digitalni obliki vrisane v stare ruske topografske karte, komaj kaj ostalo. Ali jih je že dobro prerastel mlad gozd ali pa so jih pogoltnili hudourniki in je ostala le še rečna struga, ki je tako naša edina cesta. No, v prvi etapi vsaj sije toplo sonce, tako da kilometri gozdnih cest skozi domala neprehoden bukov gozd po vrhovih grebenov kar hitro minevajo. A navigator v enem ali drugem avtomobilu, pač v tistem, ki vozi

spredaj, kaj kmalu spozna, da njegov posel ni le iskanje poti na elektronskih napravah in lovljenje ravnotežja med skakanjem avtomobila po luknjah in skalah, ampak tudi težaško delo odmikanja podrthih debel, tudi s sekiro v rokah. A to je šele romantičen začetek.

Organizator nam je znotraj koridorja označil možne bencinske črpalke in te postanke moramo preudarno načrtovati, da bomo imeli do cilja dovolj goriva. Del naloge je tudi orientacija, kako priti do splava čez široko, neprevozno reko. A kaj, ko so romunski uradniki na dan tekmova-

nja to birokratsko onemogočili, zato splav ne vozi in moramo poiskati pot čez reko prek mostov kar nekaj kilometrov stran.

Na poti kmalu srečamo druga moštva z manjšimi ali večjimi okvarami avtomobilov. In ker si na tem tekmovanju udeleženci pomagamo med seboj, kolikor je to mogoče, se velikokrat med seboj izvlečemo iz blata ali pa si pomagamo navkreber. Občasno mora tudi kdo odvléči svoje drugo vozilo v dolino in kje najti kakšen servis, če je popravilo sploh še možno.

Drugi dan nam pot močno upočasni ekstremno strm klanec na vrh z gozdom porasle gore. Nekaj ur oba avtomobila premikamo le z vitli v prednjem in zadnjem odbijaču, kar pusti posledice na enem od terencev, kar ugotovimo naslednji dan. Zadnja os je začela poplesavati v levo in desno za deset centimetrov. Naš prvi mehanik Sandi z drugim mehanikom Janezom, ki je tudi avtor naših terenskih avtomobilov, kaj hitro ugotovi, da smo odlomili in izgubili bistvene dele vpetja zadnje osi, zato je avto nevozen oziroma bo vozen le še krajši čas. Tako se nam uspe premakniti le še do bližnje ceste, ki je celo civilizirana. Kmalu se mimo pripeljejo sotekmovalci iz Švice in nam ponudijo rezervni del s svojega 40 let starega land roverja. Takoj naredimo plan, kako poškodovani del našega jeepa dopolniti s podarjenim kosom. Le še varilca moramo najti. Z drugim vozilom se takoj odpravimo v najbližjo vas, kjer najdemo predpotopen, a delujoč varilni aparat in ob pomoči govorice rok z domačinom sestavimo rezervni del. Vemo pa, da dolgo ne bo vzdržal, zato po telefonu pokličemo prijatelje v Slovenijo, ki nas v elektronskih medijih ves čas spremljajo. Pade odločitev: takoj gredo na domača dvorišča in v garaže poiskati vse možne nadomestne dele, se usedejo v avto in jih iz Slovenije pripeljejo v Romunijo.

Zjutraj nas zbudijo blejajoče ovce s svojim pastirjem in izza ovinka se pojavi znan avto. Prijatelji iz Slovenije so nam že dostavili rezervne dele! Le na kratko se pozdravi-

JEEP TEAM SLOVENIA

Sandi Centrih – navigacija, tehnična in off-road oskrba

Janez Marolt – vodja ekipe, off-road vodja, voznik 1

Janez Gorjanc – projektni vodja, navigacija, zdravstvena oskrba

Gregor Komac – voznik 2, tehnična in off-road oskrba

SUPERKARPATA TROPHY

mo, napolnimo prtljažnike z rezervnim železjem in vijaki, nato pa še hitro zaradi prisilnega počitka taktično ocenimo in digitalno po zemljevidih izmerimo, kje je najbolje zapustiti znotraj koridorja poprej začrtano pot, da bomo čim boljše uvrščeni prečkali ciljno črto prvega dela etape. Še pravočasno nam v dežju po štirih dneh tako vendarle uspe prispeti v cilj. Zvečer na razglasitvi delnih rezultatov izvemo, da so dve ekipi diskvalificirali, mi pa smo med preostalimi šestindvajsetimi kljub kazenskim kilometrom

SuperKarpata Trophy je edinstveno off-road tekmovanje, ki že 14 let poteka v osrčju romunskih Karpatov. Poteka po principu najdi svojo pot. To pomeni, da svobodna izbira poti omogoča off-road tekmovanje po lastni presoji znotraj določenega koridorja, kar zagotavlja popolno dogodivščino in zahteva napor vseh članov ekipe.

Vse do začetka tekmovanja startna točka, koridor in cilj niso znani, tekmovalci šele ob startu prejmejo zemljevide v tiskani in elektronski obliki. Celotna enotedenska tekma je v organizaciji samega moštva, tako sama vožnja s terenskimi vozili (posamezno moštvo ima dva ali tri terenska, za cestno vožnjo registrirana avtomobila) in navigacija kot tudi preskrba s hrano, vodo in gorivom. Pa tudi vsa popravila morebitnih okvar. Podporna ali servisna spremljevalna moštvena vozila niso dovoljena.

zunaj koridorja deseti. Od ekip, ki smo zapustile koridor, smo najboljši.

Druga etapa

Zjutraj še vedno dežuje. Organizatorji nam izročijo zemljevide tridnevnega koridorja in po kratkem načrtovanju poti se odpravimo. Med drugim se vzpenjamo po rečni strugi, kjer se izkažeta dobro pripravljena avtomobila in izkušnost naših voznikov, Gregorja in Janeza. A kjer je vzpon, je tudi spust. Neredko je edina pot naprej le po strmo spuščajoči se soteski hudournika. V smehu ugotovimo, da je to dobro, saj imamo tako vključeno tudi brezplačno pranje podvozja. Odločeni smo, da v drugi etapi ne bomo zapustili koridorja in da bomo pravočasno prečkali ciljno linijo. Zvečer najdemo s prijatelji iz nemškega moštva skupno prenočišče v razpadajoči pastirski koči na obronku gozda. Pogovori, taborni ogenj, kitara in pesmi v najrazličnejših jezikih otoplijo sicer hladen večer. Naslednji dan pa od

nas zahteva skrajne napore, saj traja vožnja 13 ur. Vlečemo in navijamo vrvi prednjega in zadnjega vitla, neredko tečemo pred avtomobilom, da najdemo pot med drevesnimi panji. Zadnji večer tik pred koncem dovoljenega časa v blatnem klanecu ob poti ustavimo avtomobile, pripravimo zasilni tabor, skuhamo in pojemo, nato pa v temi s svetilkami raziščemo okoliški teren.

Zadnji dan je. Spet vstanemo ob 6. uri, ko vsakdo že dobro ve, kaj mu je storiti. Malo čez pol osmo zaženemo motorje in hajdi cilju naproti. Sam spet prevzamem navigacijo z vsemi možnimi sredstvi: ruskimi zemljevidi, satelitskimi posnetki površine, opazovanjem okolice in s sporazumevanjem s pastirji ovac v vseh poznanih jezikih,

predvsem pa s kretnjami rok. Kljub vsemu trudu že kmalu v strmem klanecu sredi blata vlečemo vrvi vitlov. Res pa to zdaj sredi sedmega tekmovalnega dne počnemo že brez težav in zelo hitro. Pred nami je do konca le še 16 kilometrov zračne linije. Toda tja moramo priti v treh urah, kajti opoldne se izteče dovoljeni čas vožnje. Dvanajst kilometrov pred ciljem enemu od naših avtomobilov zaropota v podvozju. Ustavimo se. Mehanika Sandi in Janez hitro postavita diagnozo: odlom nosilca desnega zadnjega kolesa in odpad zadnje pogonske gredi. Vsem zastane dih, na kratko podvomimo o uspešnem zaključku, predebatiramo, ali je možna vleka. A ta bi popolnoma uničila okvarjeni avtomobil, zato ga deloma dvignemo z vitlom na bližnje drevo. Sandi in Janez se spet zakopljeta v blatna tla pod podvozje avtomobila, Gregor potegne iz prtljažnika nekaj rezervnih delov, mehanika nekaj improvizirata, prevežeta s trakovi in se izvlečeta izpod koles. »Nadaljujmo, a le z minimalno hitrostjo,« zamrmra Janez.

VSE ŠTEVILKE. PRAV VSE.

CELOTEN PLAYBOYEV ARHIV

Pridobite dostop do ultimativnega paketa Playbojev – od prve številke do najnovejše – samo na iPlayboy.

BREZPLAČEN 14-DNEVNI DOSTOP:
iPLAYBOY.COM/FREE-TRIAL

RAINA LAWSON

Sije v Kaliforniji

FOTO DAVID BELLEMERE

V stremljenju po kozmopolitaskem življenju je zapustila podeželje Pensilvanije na vzhodu ZDA in se predala čarom kalifornijske obale. Kot model je razburkala modne vode, zato ji le sledimo na njeni življenjski poti.

PORTRET ANE ZADNIK

TEKST IGOR STAŽIĆ & DANIJEL TOMIČIĆ FOTO SANJIN KAŠTELAN

ČLANICA MINIJEVEGA OBLIKOVALSKEGA TIMA

V Ljubljani je diplomirala iz kiparstva. V Londonu je končala študij na Royal College of Art. Najprej je delala za Renault v Bukarešti, Parizu in Barceloni, zatem se je preselila k Jaguarju in Land Roverju v Warwickshire v Veliki Britaniji. Leta 2014 je nepričakovano dobila povabilo iz BMW-ja, naj se pridruži Minijevemu oblikovalskemu timu. Danes je zaslužna za notranji dizajn zelo zahtevnega avtomobila.

Sedemintridesetletne Ane Zadnik še nikoli prej nismo videli našminkane. Že polno desetletje jo poznamo kot preprosto mlado žensko, ki z zunanjim videzom ne izda veliko o sebi. Kavbojke, majica, športne copate, nikoli ni nosila petk in globokih odprtih dekoltejev. Lahko pa bi dejali, da Ana Zadnik že celo desetletje razvema moško domišljijo, tisto oktansko.

pri Renaultu oziroma Dacii, ko je živila in delala v Bukarešti, Parizu in Barceloni, se je preselila k Jaguarju, pravzaprav k Land Roverju. Tudi tukaj je bila oblikovalka notranjosti v oddelku strateškega dizajna. Leta 2014 je soustvarila luksuzno terensko vozilo land rover discovery vision concept. Na prehodu iz leta 2014 v 2015 je prišla v München, kjer je zdaj že več kot dve leti zaposlena v studiu za oblikovanje minijev in skrbi za oblikovanje njihove notranjosti.

Pri BMW-ju skrbijo, da pri delu ne otopimo. Organizirajo nam ogleda umetniških razstav, spoznavamo umetnike, športnike ...

Leta 1999 je na Reki končala šolo za uporabno umetnost in dizajn ter se vpisala na ljubljansko Akademijo likovnih umetnosti, smer kiparstvo. Leta 2003 je prejela Prešernovo študentsko nagrado in pridobila pravico do štipendije slovenske vlade za vpis na priznani Royal College of Art, kjer je študirala dizajn vozil. Tudi na Royal College of Art je bila ena od najboljših študentov, za kar je leta 2007 dobila prestižno nagrado, *Pilkington Award for the best Design Interpretation*. Med študijem v Londonu je leta 2006 preživela dva meseca na specializaciji na Japonskem pri Toyoti, njena prava poslovna kariera pa se je začela januarja 2008 pri Renault Nissanu s konceptom dacie duster. Ta je bil leta 2009 predstavljen na avtomobilskem salonu v Ženevi in Ana Zadnik je bila takrat s svojo ekipo ena najbolj fotografiranih ljudi na salonu. Sledil je renault frendzy leta 2011. Po nekaj manj kot petih letih

Z Ano smo se dogovorili za sestanek blizu Olimpijskega parka. Eno leto je imela veto na dajanje izjav novinarjem. Obdobje *silenzio stampa* se je izteklo in mi smo, kot je bilo dogovorjeno, takoj, ko je bilo to mogoče, odšli na Bavarsko. Seveda se nismo dogovorili za srečanje v parku, temveč v bližnjem pompozem BMW-jevem muzeju. Seveda zato, ker je BMW danes Anin delodajalec.

POMEMBNO JE RAVNOVESJE

Pred nami in pred restavracijo Bavaria je stala prelepa mlada ženska iskričih se oči, diskretno naličena, z valovito kodrasto pričesko. To je bila Ana, kakršne ne poznamo, no, ko pa je spregovorila, je bila to tista ista oblikovalka, ki nas je že pred leti navdušila z uspešnostjo, izobraženostjo, spontanostjo, preprostostjo ...

Z Ano smo se prvič pogovarjali v Zagrebu, ko je bila na oddihu med študijem avto-

mobilskega oblikovanja na prestižnem britanskem Royal Collage of Art. Danes, po desetih letih, je za njo izjemno uspešna kariera oblikovalke notranjosti avtomobilov in dejstvo, da so jo BMW-jevi lovci na talente pripeljali na zavidljiv položaj v eno od svetovno najboljših podjetij, pove prav vse. Živila je v Londonu, Tokiu, Parizu, Barceloni, Bukarešti, danes pa je v Münchnu ena od pomembnejših oblikovalskih članov v Miniju. Njeno delo so sedeži v enem od dizajnersko najzahtevnejših avtomobilov današnjega časa in je del skupine štirih oblikovalcev, ki so odgovorni za njegovo notranjost. Ker mini mora biti šik, spominjati mora na šestdeseta prejšnjega stoletja in na univerzalne ideje, ki jih je mini morisu podaril legendarni Alec Issigonis, njegov idejni oče.

Vse to odlično povezuje oblikovalka, ki je končala kiparstvo na Likovni akademiji v Ljubljani, ki je vozniški izpit opravila šele pri starosti 25 let in ki le redko sede za volan. Danes pa je poznana ne samo tistim, ki dobro poznajo avtomobilsko dizajnersko sceno.

»München je mesto za vse tiste, ki imajo radi urban način življenja, a se hkrati radi umaknejo iz mestnega vrveža v naravo. Med tednom se vse vrti okoli službe, medtem ko so konci tedna namenjeni družini, rekreaciji, športu, tekmam in neverjetnemu fetišu – pivu. Strastno se ga konzumira, ampak z mero. Tukaj v soboto in nedeljo nimate kaj početi v službi. Delodajalec vas spodbuja, da za konec tedna ostanete doma, pa ne samo zato, ker so sindikati močni. Dobro namreč vedo, da je za dobre

rezultate potreben balans med službo in zasebnim življenjem.« nam Ana v enem dihu pove svoje prve vtise o bavarski prestolnici. Prepotovala je pol sveta, ampak takšne organiziranosti in takih razmer za ustvarjanje in napredek ni izkusila še nikjer. Njen povprečni delovni dan je prepleten s številnimi aktivnostmi, ki so neiz-

ali pa na klasične team buildinge, kjer so zabava in žuranje na prvem mestu. »V BMW-ju kar nekaj ljudi skrbi za to da pri svojem delu ne otopimo. Pogosto nam organizirajo obiske umetniških razstav in dogodkov, kjer lahko srečamo priznane umetnike, športnike. Ideja je, da se nam razširijo obzorja in da se umaknemo od

Pomembno nam je, da se znamka Mini ne povezuje z besedo retro. Seveda pa sledimo britanski dediščini, britanskemu pridihu ter minijevi originalnosti.

bežno vezane na oblikovanje notranjosti minija. Še več, tukajšnji delodajalec se trudi svojim oblikovalcem razširiti obzorja. Pri BMW-ju ne hodijo na sindikalne izlete

ustaljenih tirnic. In tudi zato tukaj tako zelo rada delam.« Že dve leti je zaposlena v Design Speciality Studiu za dizajn minija in zelo je počaščena, da ima priliko delati

z najboljšimi. Eden izmed njih je tudi Domagoj Đukec, ki je bil do nedavnega glavni za oblikovanje zunanosti BMW-jev, danes pa je na čelu BMW-jevega kulturnega oblikovalskega oddelka M.

V TRETJE GRE RADO

»Veliko ljudi iz Hrvaške me je vprašalo: 'Ali te je Đukec spraval not?' Ne! Vprašali so ga, ali me pozna, in vse, kar je rekel, je bilo: 'Da.' Nič ni naredil. Tam se nič ne odvije prek zvez in tudi če bi bila njegova sestra, to ne bi nič pomenilo. Tukaj obstaneš in napreduješ le, če si nekaj vreden, če se izobražuješ in če si lojalen podjetju.« No, Ana dela v Miniju ni dobila v prvem poizkusu. Več let je poizkušala, poslala je svoj portfelj na njihovo spletno stran in potrpežljivo čakala na svojo priložnost. »Portfelje preverjajo enega za drugim in na koncu te pokličejo ali pa tudi ne. V mojem primeru je to trajalo tri leta. Tukaj ni lahko dobiti dela in papirji in diploma niso najpomembnejši,« razlaga Ana.

V mladosti je avtomobili niso najbolj zanimali. In kdo ve, kaj bi bilo z njo, če ne bi doživela neprijetne izkušnje z moškim svetom med študentsko izmenjavo v Renaultovem centru v Parizu. Tam so ji, ker je ženska, ne preveč taktno poizkusili prepričati vstop, saj naj bi bil to moški svet. V njej je to zbudilo revolt in kot štipendistka in najboljša diplomantka se je vpisala na londonski Royal Collage of Art. Strokovno prakso je oddelala v Tokiu in Toyota je v njej prepoznala ne samo talent, temveč tudi željo po uspehu. Ana se je imela od koga učiti. Njeni predavatelji so prepoznavni Chris Bangle (šef BMW-jeve oblikovalske skupine), Stephane Swartz (šef Nissanovega evropskega oblikovalskega oddelka), Marek Reichman (šef Aston Martinovega oblikovanja), Serghe Porcher (med drugim avtor Citroënovega pluriela). Še preden je diplomirala, so na njen naslov prihajale ponudbe slavnih svetovnih avtomobilskih znamk. Ana se je takoj zaposlila v skupini Renault Nissan, pristala je v Renaultovem oblikovalskem studiu v Bukarešti, kjer dizajnirajo dacie, izziv pa ji je bil tudi dizajn nove zastave.

NOVE VREDNOSTI

»Edini projekt, ki sem ga razvijala v Münchnu in ki je bil tudi javno predstavljen, je koncept mini vision next 100. To je bil show car, ki je predstavljal idealizacijo minija ob stoletnici BMW-ja. Avto, ki predstavlja prihodnost naše znamke. Izdelala sem tudi sedeže, posredno pa sem sodelovala tudi pri drugih delih. Tukaj se pozornost posveti vsakemu detajlu, zato je zapo-
slenih toliko oblikovalcev.«

Ana Zadnik ni pristojna samo za estetiko, temveč za celoten koncept. Pri oblikovanju notranjosti običajno sodeluje od tri do pet oblikovalcev, eden pa je glavni. Vprašamo jo, ali je ona tista, ki je odgovorna za celoten tim.

»Recimo, da je tako. To je presenetljivo, saj bi ljudje pričakovali, da en človek dela en interjer, a pri nas je vse skupinsko delo. Trenutno nam je pomembno, da se znamka Mini ne povezuje z besedo retro. Seveda nadrejeni od nas zahtevajo, da sledimo britanski dediščini, zgodovini in britanskemu pridihi ter minijevi originalnosti. Minijeva dediščina je globoko ukoreninjena v britanski kulturi. Naš cilj v Miniju je, da te lastnosti zadržimo in jih osvežimo s sodobnimi vredno-

v toplih dneh preobrazi v neskončne prostore za piknik, peko na žaru, proslave, kopanje s tisoči veselih ljudi. Česa podobnega nisem še nikjer doživela. Rada kaj dobrega pojem, zato so mi zelo ljubi Café Marais, Aroma Café ter nekatere indijske in afganistanske restavracije. Za konec tedna se pogosto odpravim na smučanje in planinarjenje. Da imam to na dosegu roke, mi je zelo pomembno.« Šport, kuhanje, druženje in obilica potovanj so njene strasti. Kadarkoli ji uspe, kam odleti. Kajti potovanje se nikoli ne zasiti. Izogiba se velikim hotelom in organiziranim ponudbam, rada ima spontana potovanja in stik z domačini. Pa vendar črpa navdih iz otroštva. »Od četrtega do desetega leta, ko je bilo ustvarjanje brezmejno,« pravi.

To ni niti malo nenavadno. V Evropi pogosteje kupujejo avtomobile ženske kot moški, zato je logično, da jih tudi oblikujejo.

tami. Beseda retro je za naše pojme nekoliko staromodna, zato je ne uporabljamo,« nam pojasni oblikovalka, ki je v svoji karijeri izkusila vzpone in padce, saj pravi, da je oblikovanje proces, ki se nikoli ne konča.

Ko Ana ne dela, uživa v lepotah mesta, v katerem živi. Pravi, da je pravi gurman in da rada preizkuša nove jedi. »Meni najboljše dela mesta sta reka Isar in ogromen Angleški vrt, po nemško Englischer Garten, javni park, ki je v središču Münchna in ki se

Takrat, ko je bilo možno eksperimentirati, pretiravati ter tudi delati napake. »Vse tisto rezanje papirja, origamiji, zlaganje volumna iz kartonov in kaširnega papirja, slikanje, plastelin, kreiranje skozi igro – brez vsega tega ne bi delala tega, kar delam danes,« pouari izjemno uspešna oblikovalka avtomobilov. »To ni niti malo nenavadno. V Evropi pogosteje kupujejo avtomobile ženske kot moški, zato je logično, da jih tudi oblikujejo,« Ana v smehu sklene naše druženje. ✓

»Zapomni si, otrok cvetja, pazi na svoj cvetni prah.«

HOTEL ALEKSANDER

TEKST BORUT OMERZEL FOTO HOTEL ALEKSANDER, BORUT OMERZEL, ARHIV MATICA BERGANTA

Šesta zvezdica

Obiskali smo najprestižnejši rogaškoslatinski hotel, petzvezdični butični Hotel Aleksander, ga izkusili z vseh strani in zdaj mu smelo podeljemo šesto zvezdico. Preberite, zakaj.

Hotel Aleksander, ki je v svoji slavni zgodovini gostil tudi prestolonaslednika Aleksandra Karađorđevića, nobelovca Iva Andrića in kiparja Ivana Meštrovića, je prav nedavno dobil novega lastnika, Rusa Nikolaja Vorobjeva, ki ima svoje klinike v Švici, Rusiji in Srbiji. Tudi v Rogaški Slatini želi razvijati medicinski turizem, saj je prepoznal enormen zdravstveno-medicinski potencial Rogaške Slatine, ki že ima številne vrhunske rehabilitacijske in diagnostične programe ter človeka dejansko pokriva poliklinično, v ospredju pa je seveda gastroenterologija, saj je kraj bogat z zdravilno vodo. Toda to ni bistvo naše zgodbe, mi smo odšli v objem Aleksandrove art deco arhitekture, postavljene pred sto desetimi in tenkočutno s pridihom glamurja obnovljene pred desetimi leti, preverit, zakaj sem prihajajo, predvsem pa se tako radi vračajo petični gostje z vsega sveta. Ti so pretežno iz Rusije, Azerbajdžana, Kazahstana, Bližnjega vzhoda, seveda pa tudi iz Avstrije, Švice, Hrvaške, Srbije ter kakopak tudi iz Slovenije, romantiki in hedonisti ter tuji diplomati.

Vse to nam je zaupal predstavnik hotela, potem ko nas je takoj po prihodu pri hotelski recepciji sprejel s kozarcem penine. Tako pričakajo vsakega gosta, da z njega takoj snamemo tako težo poti kot vsakdanjih skrbi. Odvedejo ga proč od sicer prijetne, 24 ur odprte recepcije in posedejo v bližnji bar ali na teraso, obdano z zelenjem in obogateno s pomir-

jajočim pogledom v dolino. Hotel namreč stoji v samem središču Rogaške Slatine, a hkrati je ravno prav umaknjen na hribčku, od koder imajo gostje pet minut peš do pitne dvorane in do medicinskega centra, ki ga radi uporabljajo. Da ne bo pomote, hotel Aleksander ima svoj butično luksuzen sodoben wellness center z notranjim bazenom, masažno kadjo, savnami in fitnesom, v katerem nikoli ni gneče, kakor smo se pozneje prepričali. Gneče ni tudi zato, ker ima hotel 'le' 21 sob in suit, od tega šest standardnih, preostalo so manjše in večje suite, ki imajo pogled na park ali gozd. Če pa si želite imeti pogled na oboje in še na zvezdno nebo, si le privoščite razkošen apartma na strehi z 230 kvadratnih metrov veliko zasebno teraso, na kateri sta tudi džakuzi in savna. No, mi smo se po napornem delovnem tednu kar zgodaj spravili spat v eno od čudovitih suit s pogledom na park in ne samo v sanjah doživeli del tiste šeste zvezdice, omenjene v uvodu – blagodejno tišino in spokojen mir, ki tako podnevi kot ponoči prevevata celotno stavbo. Poleg tega ob hotelu ni nobene prometne ceste, zato smo si privoščili dolg, krepčilen, nemara tudi lepoten spanec.

Spočitega telesa in vedrega duha smo sila pozno prišli na bogat in raznovrsten zajtrk, katerega zvezdi sta po našem mnenju poleg vseh drugih dobrot slasten kozjanski zavitek in noro dobra prekmurska gibanica, oba sveže pripravljena v hotelski gourmet restavraciji Donatela, ki se ji bomo podrobneje posvetili za večerjo (kajti kosilo bomo zavoljo pozne-

HOTEL ALEKSANDER

ga zajtrka in še poznejšega skoka v spa pre-skočili). Med zajtrkom nas je prišel pozdravit hotelski upravnik, kajti v hotelu imajo navado, da se z vsakim gostom dobro spoznajo, da imajo res pravi osebni stik. Opravičili smo se mu za tako pozen 'jutranji' prihod v restavracijo, a nas je takoj pomiril, da v Aleksandru čas resnično teče drugače: »Resda še vedno teče, toda v tem času si vzamemo prostor, kjer lahko namenimo čas drug drugemu. Danes pričarajo luksuz pomembne malenkosti! To v bistvu zelo preprosto filozofijo želimo implementirati v delovanje našega hotela, v naš odnos do gostov. Na primer, odgovor na vaše vprašanje, kdaj je zajtrk, je edini tukajšnji odgovor: takrat, ko se vi zbudite. Oziroma takrat, ko po prebuditvi postanete lačni. To je lahko ob 7., 8., 9. 10., 11., 12. 13. uri. Takrat je za osebje hotela vaš zajtrk. To je tisto, kar lahko minimalno prispevamo k vašemu udobju. Enako je s kosilom, večerjo. Želite vodo, sok, vino ob 3. ali 11. uri v sobo? Storjeno. Ohlajeno sadje ob 16. uri? Izpolnjeno. Ko si vi zaželite, takrat želene dobite. Predvsem pa pri nas nikoli niste številka, pri nas poznamo vsakega gosta po imenu in primku. Še pred njegovim prihodom v hotel se potrudimo izvedeti, kaj ima rad, s čim mu lahko ustrezemo, nato pa si med njegovim bivanjem beležimo, kaj mu je všeč, kaj ima rad, tako da ga bomo ob njegovi vrnitvi k nam lahko s čim prijetno presenetili in mu bivanje pri nas naredili še prijetnejše. Skratka, naš odnos do gosta je individualen, hkrati pa ima vsakdo zajamčeno popolno zasebnost in diskretnost. To naši gostje izjemno cenijo. Poleg tega za tiste goste, ki ostanejo pri nas malce daljši čas, radi organiziramo izlete. Radi gredo na bližnjo Donačko goro, štajerski Triglav, sicer pa po vsej Sloveniji. Nad Ljubljano so navdušeni, prav tako nad Kostanjevico, Otočcem ... Pošljemo jih tja, kjer vemo, da odlično poskrbijo za naše goste. Zelo radi gredo tudi pogledat, od kod prihajajo skrbno izbrane slovenske dobrote, ki jim jih strežemo v hotelu. Neredko jih tudi veliko kupijo in odnesejo domov. In Rusi, na primer, nam rečejo, 'pa to je noro, zakaj mi tega ne poznamo v Moskvi? To je vrhunsko!' Take malenkosti veliko

Matic Bergant

odtehtajo in ljudje se potem počutijo v hotelu še bolje.«

Po zajtrku smo si privoščili kavo na terasi, ki jo je vzelo za svojo tudi nekaj domačink, gospa, starih okrog 70 in morda še nekaj let več. Tudi one so namreč hotel Aleksander prepoznale kot oazo miru in pridejo sem kak dan v tednu rade na kavo, prebrat časopis in poklepetat. Lokalni poslovneži pa radi pridejo v hotel na poslovno kosilo, saj imajo, kot pravijo v hotelu, povsem normalne cene. Skratka, domačinov so zelo veseli, kakor tudi vseh drugih dnevnih gostov, ki pridejo na obisk v Rogaško Slatino, saj je hotelska restavracija odprtega tipa. Ni pa nujno, da ravno sneste kosilo, lahko samo uživate v kavi in morda še sladici. Res pa se je prej dobro najaviti, saj so hotelske zmogljivosti pač butično omejene.

Čas v čudovitem prostoru hitro mine in točno ob dogovorjeni 19. uri nas je v svojem kraljestvu, v restavraciji Donatela, pričakal šef kuhinje Matic Bergant. Bil je član slovenske mladinske kuharske reprezentance in zdaj je v njeni članski postavi. Kalil se je v državnem protokolu na Brdu, v ljubljanskem Hotelu Union in Smrekarjevem hramu, v Strelcu na ljubljanskem gradu pri Igorju Jagodicu, v JB-ju na Miklošičevi pri Janezu Bratovžu in tudi v Kempinskem v Španiji. Matic teži k temu, da čim več jedi pripravlja iz svežih sestavin, ki mu jih priskrbijo okoliški kmetje, od jabolk in zelenjave do sira in mleka, ki ju dobi z

Boča. Gradi na rustikalni slovenski kuhinji in jo mojstrsko vodi v gurmanske višave, kar je dokazal tudi z jedmi, ki jih je pripravil za nas. Vina, ki jih hotelski somelje streže k njegovi hrani, so absolutno slovenska. No, nekaj ultimativnih francozov seveda mora biti poleg. Odlično gre v promet tudi Gašperičeva prvo-vrstna domača viljamovka iz Rogaške Slatine – hruška raste in dozori v kristalni steklenici –, ki jo gostje zelo cenijo, pogosto jo vzamejo tudi domov. Gostje obožujejo tudi radgonsko penino, Isteničeve penine pa Kocbekovo bučno olje iz Svetega Jurija ob Ščavnici. Kajti gostje v Aleksandru so svetovljani in želijo imeti vse, kar se le da, slovensko.

Matic je za pozdrav iz kuhinje, našo prvo jed, našel navdih v čompah (1). Te je razstavil in uporabil ves krompir, tudi olupke. Dodal je skuto, zelišča in zeliščno olje. Krompir je pekel skupaj z listjem, lesom in zemljo iz gozda, zato da je iz njega izvil še bolj prvinski okus in mu ga tako tudi okrepil. Skuto je postregel s kislo smetano, da je ublažila grenčino, ki jo da hrustljav čips iz krompirjevih olupkov. Drobniakov olje in peteršilj pa sta okusni, sveži in igrivi jedi dala svežino.

Za hladna predjed je mojster Matic predelal klasično solato iz hobotnice (2). Hobotnico je najprej blanširal in nato skuhal v vakuumu (suvi). Tekočino, ki jo je hobotnica spustila pri kuhanju, je pokuhal in uporabil pri emulziji. Krompir je mariniral in skuhal, zamrznil in na

koncu še hitro ocvrl. Tako je njegova skorja hrustljava, na sredini pa ostane prijetna tekstura. Zraven so se prilegli marinirani paradižniki, granita iz zelene in šalotka, ki pa je ni surove le narezal, poprej jo je raje še vložil. Olive pa je dehidriral, da so dobile bolj močan okus. Vse skupaj je začinil z Lisjakovim oljčnim oljem.

Tudi topla predjed nas je lepo presenetila, saj je temeljila na zelenjavnem ješprenju (3). Tisti, ki so nam ga delale stare mame, je bil obogaten s svinjsko maščobo ali slanino, Matic pa je na svojo zelenjavno različico položil popečeno šarenko. Omaka na bazi fonda, mete in sladke smetane je jedi dodala svežino in je vse sestavine med seboj lepo povezala. Ker je del jedi tudi riba in ker pri ribi ne sme manjkati tudi česen, ga je Matic dodal v obliki Lisjakovega oljčnega olja s česnom.

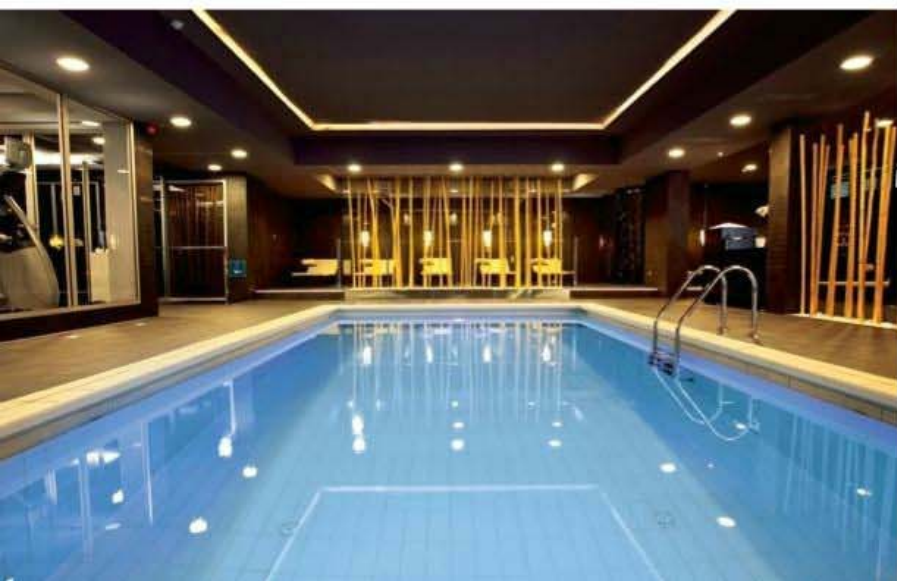
Zatem je prišla na mizo glavna jed, račji konfit oziroma ruska picassovska raca s kremo iz rdečega zelja in domačimi mlinci, popraženi z maslom (4). Omako je naredil

iz račjega fonda in račjih jeter, ki so dodala maščobo in okus.

Matičevi gostje so seveda iz Rogaške Slatine skočili tudi na Bled in po vrnitvi so si zaželeli blejske rezine. V Aleksandrovi kuhinji so jim seveda obljubili, da jim jo bodo naredili, ampak po svoje (5). Krema je podobna kot pri kremni rezini, jo je pa Matic nekoliko dodelal. Testo ni klasično listnato, ker ga ni naredil z maslom, ampak s sladkorjem, tako da je sladkor karameliziral in je testo zato bolj hrustljivo. Sladici je dodal malo otroške igrivosti v obliki vaniljeve sladkorne pene, ki sta jo spremljala vaniljev sladoled in čokoladna espuma.

S to vrhunsko večerjo smo, kakor se spodobi, saj gre ljubezen tudi skozi želodec, sklenili našo gurmansko vizito v Aleksandru, ki se je izkazal ne samo s svojo vrhunsko arhitekturo in notranjo opremljenostjo in urejeno okolico, temveč tudi ali predvsem s svojim osebjem, ki nenehno diskretno, malodane neopazno skrbi, da je gostu prijetno in udobno. Predvsem pa si je svojo šesto zvezdico

prislužil še s čudovitim spajem in z zlata vrednim mirom. Splača se, sploh tistim, ki so pod nenehnim stresom, da skočijo v Rogaško Slatino od koderkoli iz Slovenije na umiritev in regeneracijo, preden se jih poloti izgorelost. Ali pa vsaj na enodnevni izlet, na kosilo in kozarec donata. Ni tudi slaba ideja, da si kdo v Aleksandru privošči krajše poročno potovanje. Da se prideta ta mlada po napornem vikendu sem spočit za dan ali dva, sploh v suito na strehi. Če pa bosta ostala ves teden, jima še okoli sveta ne bo treba! 🍷

PLAYBACK

ZDA, 1998

Čudovita Tiffany Taylor s konca prejšnjega stoletja.

FOTO RICHARD FEGLEY

ČISTA POPOLNOST.
PO VSEJ SLOVENIJI.

Rock Radio odslej digitalno po vsej Sloveniji na DAB+ sprejemnikih.

Way of Life!

SUZUKI VITARA VSE IN ŠE VEČ

Kombinirana poraba goriva in izpusti CO₂: 4,0 - 5,7 l/100 km in 106 - 131 g/km, emisijska stopnja: Euro6; specifična emisija dušikovih oksidov (NOx): 0,0073 - 0,0558 g/km, trdi delci: 0,00024 - 0,00129 g/km, število delcev: 2,34 - 3,16 E11/km. Oglikov dioksid (CO₂) je najpomembnejši toplogredni plin, ki povzroča globalno segrevanje. Emisije onesnaževal zunanega zraka iz prometa pomembno prispevajo k poslabšanju kakovosti zunanjega zraka. Prispevajo zlasti k čezmerno povišanim koncentracijam prizemnega ozona, delcev PM10 in PM2,5 ter dušikovih oksidov. Vse nadaljnje informacije o specifični porabi goriva in specifičnih emisijah CO₂ iz novih osebnih vozil najdete v Priročniku o varčni porabi goriva in emisijah CO₂, ki ga lahko brezplačno pridobite pri pooblaščenem SUZUKI partnerju in na spletni strani www.suzuki.si. Slike so simbolične. Naročnik: Magyar Suzuki Zrt., Podružnica v Sloveniji.

www.suzuki.si

Avto Mony
Alpska cesta 43
4248 Lesce
T: 04/53-53-800

AC Fri-Mobil
Dečkova cesta 43
3000 Celje
T: 03 /42-56-080

Flamin Avto
Avtomobilska ulica 12
2000 Maribor
T: 02/45-02-901

Avto Aktiv Intermercatus
Ljubljanska cesta 24
1236 Trzin
T: 01/56-05-800

Avto Lušina
Gosteče 8
4220 Škofja Loka
T: 04/50-22-000

AA Avto, Brigita Peterlin s.p.
Foersterjeva ulica 10
8000 Novo mesto
T: 059/36-55-51

Avto Skrbuš
Spodnja Polskava 102
2331 Pragersko
T: 02/84-52-250

Avto Šiler
Pekel 36
2211 Pesnica pri Mariboru
T: 02/65-42-001

Avto Vuga
Partizanska ulica 55
5000 Nova Gorica
T: 05/33-33-444

Avtohiša Jordan
Ahlinova 1
1291 Škofljica
T: 01/36-63-330

Avtohiša Kržišnik
Selo 65
1410 Zagorje ob Savi
T: 03/56-64-729

080 34 49
BREZPLAČNI INFO